

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2906

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
ह्यावणानामहृत्य	—	दशनि	२५	—	३/१२	३२	वैष्णव कागद		११	३५		

पतने हेतुः केन हतः स्मरः ॥ किं वर्यं भागधेयं ते यद्वक्तुं हीदृशो भवान् ॥ ४४ ॥ त्वोस्तोतुं जन्मकोट्याः पिवराकोहं न च क्षमः ॥ कृत्वा
 मयि रूपामेव मत्प्रभान् वक्तुमर्हसि ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्रावणमासमाहात्म्ये सनत्कुमारप्र
 शोनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधुसाधु महाभाग विनीतोः स विरिंचिज ॥ श्रोता गुणयुतो यस्माच्छ्रद्धा
 लुर्भक्तिमूषितः ॥ १ ॥ श्रावणो मासि विषये यत्सृष्टं भवतानघ ॥ अपृष्टमपि ते वक्ष्ये प्रेम्णा परमया मुदा ॥ २ ॥ प्रियो भवति चाऽहो
 नम्रत्वे च तथा विधः ॥ पंचमो मस्तकश्छिन्नः प्रोद्धतस्य पितुस्तव ॥ ३ ॥ त्वंच तं मत्सरं त्यक्त्वा मां यतः शरणं गतः ॥ अतो वक्ष्यामि ते तात
 मूत्वा चैकमनाः शृणु ॥ ४ ॥ कुर्यान्नक्तव्रतं योगिन् श्रावणो नियतो नरः ॥ रुद्राभिषेकं कुर्वीत मासमात्रं दिने दिने ॥ ५ ॥ स्वप्रीतिविन
 षयस्याऽपि कस्यचित्प्रागमाचरेत् ॥ पुष्पैः फलैश्च धान्यैश्च तुलसीमंजरीदलैः ॥ ६ ॥ बिल्वपत्रैर्लक्ष्मपूजां शंकरस्य समाचरेत् ॥ कादि
 लिंगादिकर्तव्यं ब्राह्मणांश्चैव भोजयेत् ॥ ७ ॥ धारणापारणे कुर्यादुपोषणमथापि वा ॥ पंचामृताभिषेकं च मम प्रीतिकरं परं ॥ ८ ॥ अस्मि
 न्मासे कृतं यद्यत्तदानं त्यागकल्पते ॥ भूमिशायी ब्रह्मचारी यतवाक् च भवेत्पुनः ॥ ९ ॥ न न चैन्मासमेतन्नुव्रतवंध्यं कदाचन ॥ अनाद
 नं समश्नीयात् हविष्यान्नमथापि वा ॥ १० ॥ पत्रे चैव समश्नीयाच्छाकमात्रं त्यजेत वा ॥ किंचिद्वृत्तं सर्वथा स्यात् सक्तिमान्मुनिः स
 त्तमः ॥ ११ ॥ सदाचारो भूमिशायी प्रातः स्नार्याजितेन्द्रियः ॥ मत्पूजां प्रत्यहं कुर्यादेकाग्रहृतमानसः ॥ १२ ॥ पुरश्चरणमप्यत्र मन्त्रा-

आ-मा
३

णांसिद्धिदं परम् ॥ शिव षड्वर्णमंत्रस्य गायत्र्याश्च जप्यं चरेत् ॥ १३ ॥ प्रदक्षिणानमस्कानुवेदपारायणांतथा ॥ जपः पुरुषसूक्त-
स्य अधिकं फलदो भवेत् ॥ १४ ॥ ग्रहयज्ञः कोटिहोमो लक्षहोमोऽयुतस्तथा ॥ कृतः फलतिसद्योऽत्र वांछितार्थफलप्रदः ॥ १५ ॥ अ-
स्मिन् मासे चैकदिनं यो वै ध्येयं व्रततो नयेत् ॥ स याति नरकं घोरं यावदाभूतसंभवम् ॥ १६ ॥ यथायं मे प्रियो मासस्तथा किंचिन्न मे प्रियं
॥ काम्यं च फलदं चायं निष्कामस्य तु मोक्षदः ॥ १७ ॥ तत्र व्रतानि ये धर्मास्तान्मत्तः शृणु सत्तम ॥ रवौ रवि व्रतं सोमे मत्पूजानक्तमोजन-
म् ॥ १८ ॥ प्रथमं सोममारभ्य व्रतं स्याद्रातिका मिधम् ॥ सार्द्धमासत्रयंतस्यात्सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ १९ ॥ सोमे मंगलगौर्याश्च तद-
नौर्बुधजीवयोः ॥ शुक्रे जीवन्तिकायाश्च आजनेयं नृसिंहयोः ॥ २० ॥ शनौ व्रतं समादिष्टं तिथिष्वथ मुने शृणु ॥ नमः शुक्लद्विती-
यायां व्रतमौदुंबरा मिधम् ॥ २१ ॥ गौरी व्रतं तृतीयायां श्रावणे शुक्लपक्षके ॥ तथा शुक्लचतुर्थ्यां तु दूर्वागणपतिव्रतम् ॥ २२ ॥ विनायकी-
तितस्याश्च संज्ञा स्यादपरा मुने ॥ नागानां पूजने शक्ता पंचमी शुक्लपक्षके ॥ २३ ॥ इमारौ रवकल्यादिं जानीहि मुनि सत्तम ॥ सूपौदनव्र-
तं षष्ठ्यां समस्यां शीतला व्रतम् ॥ २४ ॥ पवित्रारोपणं देव्या वसौ भूतेऽथ वा भवेत् ॥ शुक्लकृष्णानवम्योक्तं नक्तव्रतविशेषतः ॥ २५ ॥
दशम्यां शुक्लपक्षे तु आशा संज्ञं व्रतं भवेत् ॥ पक्षद्वये विशेषाः स्मिन्नेकादशयोक्ते कश्चन ॥ २६ ॥ पवित्रारोपणं शुक्लद्वादश्यां तु ह-
रेः स्मृतम् ॥ द्वादश्यां श्रीधरं पूज्य परांगतिमवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ उत्सर्जनमुपाकर्म सभादीपस्तथैव च ॥ उपाकर्म सभायां तु रक्षाव-

अ-
३

३

धस्ततः परम् ॥ २८ ॥ श्रवणा कर्म तत्रैव तथा सर्प बलिः स्मृतः ॥ हयग्रीवस्यावतारः पूर्णिमायां तु सप्तकम् ॥ २९ ॥ नभः कृषोतु
 संकष्टचतुर्थी त्रितमुच्यते ॥ ज्ञेयामानवकल्यादिः श्रावणे कृष्णपंचमी ॥ ३० ॥ पूर्णावतारः कृष्णस्य कृष्णाष्टम्यां द्विजोत्तम ॥ अव-
 तारः समभवद्भूतं तत्र महोत्सवम् ॥ ३१ ॥ इयं मन्वादि रपि च ज्ञातव्या मुनिपुंगव ॥ अमायां श्रावणे मासि पिठोराव्रतमुच्यते ॥ ३२ ॥ कु-
 तृतीयायास्तथा गौरी चतुर्थ्यां गणनायकः ॥ ३३ ॥ सर्पाधिपा पंचमी स्यात्सृष्टी स्यात्स्कंददेवता ॥ सप्तम्यां भास्करो देवः शिवदेवाष्टमी
 तिथिः ॥ ३४ ॥ दुर्गाधिपा तु नवमी दशम्यंतकदेवता ॥ एकादश्याधिपाश्चैव विश्वे देवाः प्रकीर्तिताः ॥ ३५ ॥ द्वादश्याश्च हरिः कामरूप
 यो दश्याधिपो मतः ॥ चतुर्दश्याः शिवश्चैव पौर्णमास्याः शशीपतिः ॥ ३६ ॥ अमायां पितरो देवा एते तिथ्याधिपाः स्मृताः ॥ स देवस्तत्र पू-
 ज्यः स्याद्यस्य देवस्य तिथिः ॥ ३७ ॥ अगस्त्यस्योदयो मासे प्रायेणात्रैव जायते ॥ कथयामि च तं कालं शृणुष्वैकमना मुने ॥ ३८ ॥ सिं-
 हसंक्रांति दिवसाय द्वादश्यां तिच ॥ चत्वारिंशच्च घटिका तदा गस्त्योदयो भवेत् ॥ ३९ ॥ सप्ताहानिततः पूर्वमगस्त्याख्यं समाचरेत्
 द्वादशस्य पिमासेषु आदित्यो म्निनसंज्ञया ॥ ४० ॥ तपते श्रावणे तत्र गमस्तिरिति संज्ञितः ॥ तत्पूजनं च कर्तव्यं मासे सिन्धुना किमन्यैः
 ४१ ॥ चतुर्षु यानि मासेषु वर्ज्यानि शृणु सत्तम ॥ श्रावणे वर्जयेच्छाकं दधिमादपदे तथा ॥ ४२ ॥ दुग्धमोश्वयुजे मासि कार्तिके द्विदलं त्यजेत्

श्रा. मा.

४

इत्यादीनिसमस्तानितत्रकर्तुमशक्नुवन् ॥४४॥ एकस्मिन्प्रावणेमा संकुर्वंस्तत्फलमाप्सवेत् ॥ उद्देशोयंमयाप्रोक्तः संक्षेपात्तवमान
द ॥४५॥ तत्रत्यानां व्रतानां तु धर्माणां सुनिसत्तम ॥ केनापि विस्तरो वक्तुं नालं वर्षशतैरपि ॥४६॥ मम प्रीत्यै हरेर्वापि कुर्याद्दुर्मम शोधनः
॥ आवयोर्न हि मे दोस्ति परमार्थदशा परम् ॥४७॥ कल्पयंत्यत्र ये मे दंतं वै निरयगामिनः ॥ सनत्कुमारतस्मात्त्वं प्रावणधर्ममाचर ॥४८॥
॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्चावणमासमाहात्म्ये प्रावणव्रतोद्देशकथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥ ॥
सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ भगवन्व्रतसंघस्य उद्देशः कथितस्त्वया ॥ तृप्तिर्न जायते स्वाभिन्विस्त रादृक्तुमर्हसि ॥१॥ यच्छ्रुत्वा कृ
तकृत्योऽहं भविष्यामि स्मरे श्वर ॥२॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ नक्तव्रतेन योगीश प्रावणं योनयेत्सुधीः ॥ द्वादशस्वपिमासेषु सनक्तफ
लमाप्सवेत् ॥३॥ दिनावसानपूर्वे तु नक्तं स्यादात्रिभोजनं ॥ तत्राद्यत्रिघटीस्त्यक्त्वा कालः स्यान्नक्तभोजने ॥४॥ ततः संध्यात्रिघ
टिका अस्तादुपरिभास्वनः ॥ चत्वारिमानि कर्माणि संध्यायां परिवर्जयेत् ॥५॥ आहारं मैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकम् ॥ गृहस्थ
यतिभेदेन तद्व्यवस्थां च मे शृणु ॥६॥ आत्मनो द्विगुणं लाभं दीप्तं भवति भोक्ते ॥ यतैर्नक्तं तु तत्प्रोक्तं न नक्तं निशि भोजनम् ॥७॥
नक्षत्रदर्शनान्नक्तं गृहस्थस्य बुधैः स्मृतम् ॥ यतो दिनाष्टमे भागे रात्रौ तस्य निषिध्यते ॥८॥ नक्तं निशायां कुर्वीत गृहस्थो विधिसंयु
तः ॥ यतिश्च विधवा चैव विधुरश्च स सूर्यकम् ॥९॥ विधुरश्चेत्पुत्रवान् स्यात्स तुरात्रौ समाचरेत् ॥ अनाश्रमाप्याश्रमी स्यादपत्नी-

अ.

३

४

कोऽपि पुत्रवान् ॥ १० ॥ एवं यथाधिकारं तु कुर्यान्नक्तव्रतं सधीः ॥ अत्र नक्तव्रती मासे परांगतिमवाप्नुयात् ॥ ११ ॥ प्रातः स्नानं करि
 ष्यामि ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः ॥ भो ह्यामि नक्तं भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दयाम् ॥ १२ ॥ प्रारब्धे स्मिन् व्रते देवयद्यपूर्णो भ्रिये ह्यहम् ॥ त
 दासं पूर्णतां यातु प्रसादात्तेजगत्यते ॥ १३ ॥ इति संकल्प्य मेधावी मासनक्तव्रतं चरेत् ॥ एवं नक्तव्रतं कुर्वन् मम प्रियतमो भवेत् ॥ १४
 विप्रद्वारा गतिरुद्रेण महारुद्रेण वा स्वयम् ॥ अभिषेकं मासमात्रं रुद्रेण प्रत्यहं चरेत् ॥ १५ ॥ तस्य प्रीणाम्यहं वत्सजलधारा प्रियो य
 तः ॥ कुर्याद्रुद्रेण वा होमं मम प्रीतिकरं परम् ॥ १६ ॥ स्वस्य यदोचतेऽत्यंतं भोज्यं वा भोग्यमेव वा ॥ संकल्प्य द्विजवर्या यदत्वा मासे स्व
 यं त्यजेत् ॥ १७ ॥ अतः परं शृणु मुने लक्षपूजाविधिं परम् ॥ श्रीकामो बिल्वपत्रैश्च दूर्वाभिः शान्तिकामकः ॥ १८ ॥ आयुः कामेन क
 र्तव्यं चंपकैः पूजनं हरेः ॥ विद्याकामेन कर्तव्यं मल्लिकाजातिभिस्तथा ॥ १९ ॥ शिवविष्णोः प्रसन्नत्वं तु लसीभिः प्रसिल्यति ॥ पुत्र
 कामेन कर्तव्यं बार्हतैः पूजनं शुभम् ॥ २० ॥ दुःस्वप्नप्रशमार्थाय शस्तंधान्यप्रपूजनम् ॥ रंगवल्यादिभिर्देवं देवस्याग्रे विनिर्मितैः ॥
 २१ ॥ पद्मादिभिः स्वस्तिकाद्यैश्चक्राद्यैः पूजयेद्दिशुं ॥ एवं हि सर्वपुष्पैश्च सर्वकामार्थसिद्धये ॥ २२ ॥ लक्षपूजां प्रकुर्याच्चैत्तु प्रसन्नो ह
 रो भवेत् ॥ उद्यापनं ततः कार्यं मंडपं चैव साधयेत् ॥ २३ ॥ वेदिका च प्रकर्तव्या मंडपस्य त्रिभागतः ॥ पुण्याहवाचनं कृत्वा आचार्यं व
 रयेत्ततः ॥ २४ ॥ गीतवादित्रनिर्घोषैर्ब्रह्मघोषेण भूयसा ॥ प्रविश्य मंडपे तस्मिन्नात्रौ जागरणं चरेत् ॥ २५ ॥ वेदिकायां प्रकर्तव्यं लिङ्ग

तोषद्रमुत्तमम् ॥ तन्मध्ये तंडुलेः कुर्यात्कैलासं च सशोभनम् ॥ २७ ॥ कलशं स्थापयेत्तत्र ताम्रं चैव महाप्रभम् ॥ पंचपल्लवसंयु-
 त्तं न्यसेद्दक्षं ससूक्ष्मकं ॥ २८ ॥ सौवर्णीं प्रतिमां तत्र स्थापयेत्पार्वतीपतेः ॥ पूजां तत्र प्रकुर्वीत पंचामृतपुरःसरैः ॥ २९ ॥ धूपैर्दीपैः स नैव
 द्यौर्गीतिवादित्र नृत्यकैः ॥ वेदशास्त्रपुराणैश्च रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ ३० ॥ ततः प्रभातसमये स स्नानः स शुचिर्भवेत् ॥ स्थंडिलं का-
 रयेत्तत्र स्वशारवोक्तविधानतः ॥ ३१ ॥ होमं च सति लाज्येन पायसेन च कारयेत् ॥ मूलमंत्रेण गायत्र्या शिवनाम्नां सहस्रकैः ॥ ३२ ॥
 येन मंत्रेण पूजा तु कृता तेनैव होमयेत् ॥ शर्कराघृतमिश्रेण च रुणा जुहुयात्ततः ॥ ३३ ॥ ततः स्विष्टकृतं हुत्वा पूर्णाहुतिमनंतरम् ॥
 आचार्यं पूजयेत्सम्यक् वस्त्रालंकारभूषणैः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणान् पूजयेत्पश्चात्तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ येन येन प्रकुर्याच्च लक्षपूजा
 सुमापतेः ॥ ३५ ॥ तत्तद्दद्यात्सुवर्णेन कृत्वा शंभुं प्रपूजयेत् ॥ यदि दीपः कृतस्तेन तद्दानं चैव कारयेत् ॥ ३६ ॥ सुवर्णवर्तिकां कृत्वा दीप
 मात्रं च रौप्यकम् ॥ गोघृतेन समायुक्तं सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ३७ ॥ क्षमापयेत्ततो देवं ब्राह्मणान् भोजयेच्छतम् ॥ एवं यः कुरुते पूजां
 तस्य प्रीणाम्यहं मुने ॥ ३८ ॥ तत्रापि श्रावणं कुर्यात्तद्दानं त्यागकल्पते ॥ स्वप्रीतिविषयः कश्चित्पदार्थस्त्यज्यते यदि ॥ ३९ ॥ मदपि
 धिया चात्र मासितस्य फलं शृणु ॥ इहामुत्र च तस्यापि भवेच्छुद्धिगुणाधिका ॥ ४० ॥ सकामत्वे तु चैवं स्यान्निष्कामत्वे परांगतिः ॥ रुद्राभि-
 षेकं कुर्वाणस्तत्र त्याक्षरसंख्यया ॥ ४१ ॥ प्रत्यक्षरं कोटि वर्षं रुद्रलोके महीयते ॥ पंचामृतस्याभिषेकादमृतत्वं समश्नुते ॥ ४२ ॥ तस्मि-

नूमासेभूमिशायीफलंतस्यापिचशृणु ॥ प्रवालनिर्मितांश्रेष्ठांगजदंतभवामपि ॥ ४३ ॥ पाटीरनिर्मितांचापिरवचितांनवरत्नकैः ॥ निः
 सीममृदुपक्षींद्रविशेषां द्विजसत्तम ॥ ४४ ॥ चरवरूपेणसंछुन्नांतूलिकायत्रराजते ॥ दशोपबर्हणैर्युक्तांशय्यांसलभते शुभाम् ॥ ४५ ॥
 रम्यांगनासमायुक्तांरत्नदीपविभूषिताम् ॥ ब्रह्मचर्येणचाप्यत्रवीर्यपुष्टिर्भवेद्दृढा ॥ ४६ ॥ ओजोबलंदेहदाढ्ययद्भूमस्योपकारक-
 म् ॥ प्रत्यक्षैवभवेत्तस्य ब्रह्मप्राप्तिर्नसंशयः ॥ ४७ ॥ निष्कामस्यसकामस्यस्वर्गदेवांगनाशुभा ॥ अत्रमौनव्रतधरोमहान्वक्ताप्र-
 जायते ॥ ४८ ॥ अहोरात्रंदिनेवापिशुक्तिकालेऽथवापुनः ॥ घंटायाःपुस्तकस्याऽपिब्रतांतेदानमाचरेत् ॥ ४९ ॥ सर्वशास्त्रप्रवीणः
 स्याद्देवदेवांगपारगः ॥ वाचस्पतिसमोबुद्धीमौनमाहात्म्यतोभवेत् ॥ मौनिनःकलहोनाऽस्तितस्मान्मौनव्रतंपरम् ॥ ५० ॥ ॥
 इति श्रीस्कंदपुराणे श्रावणमासमाहात्म्ये ईश्वरसनत्कुमारसंवादेनक्तव्रतलक्षपूजाभूमिशायनमौनादिव्रतकथनं नाम तृती-
 योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ सनत्कुमारवक्ष्यामिधारणापारणाव्रतम् ॥ पुण्याहंवाचयेत्पूर्वमारभ्यप्रतिप-
 दिनम् ॥ १ ॥ संकल्पयेन्ममप्रीत्यैधारणापारणाव्रतम् ॥ एकस्मिन्धारणांकुर्यात्सारणंचतथापरे ॥ २ ॥ उपवासोधारणे स्यात्सारणेऽ-
 भोजनंभवेत् ॥ समाप्तेमासिचैवात्रकुर्यादुद्यापनंव्रती ॥ ३ ॥ समाप्ते श्रावणे मासिपुण्याहंकारयेत्पुरा ॥ आचार्यवरयेत्पश्चात्ब्राह्म-
 णांश्चैवमानद ॥ ४ ॥ पार्वतीशंकरस्याऽपिप्रतिमांस्वर्णनिर्मिताम् ॥ पूर्णकुंभेतुसंस्थाप्यपूजयेन्निशिभक्तितः ॥ ५ ॥ रात्रौजागरणंकुर्या

श्रा-मा
६

त्पुराणश्रवणादिभिः॥ प्रातरग्निं समाधाय होमं कुर्याद्यथाविधि॥६॥ अंबकेण च मंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदनम्॥ तथैव शिव गायत्र्या-
जुहुयाच्च घृतोदनम्॥७॥ षडक्षरेण मंत्रेण पायसं जुहुयात्ततः॥ पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा होमशेषं समापयेत्॥८॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्प-
श्चादाचार्यैश्चैव पूजयेत्॥ एवं कृत्वा महाभाग ब्रह्महत्यादिपातकैः॥९॥ मुच्यते नात्र संदेहस्तस्मान्कुर्यान्महाव्रतम्॥ शृणु मासोपवा-
सस्य श्रावणे विधिमादरात्॥१०॥ संकल्पयेत्तु प्रतिपदिने प्रातर्ब्रतं मुने॥ नारी वा पुरुषो वापि संयतात्मा जितेन्द्रियः॥११॥ ततोर्चयेद-
मायां तु शंकरं लोकशंकरम्॥ संपूजयेत्षोडशभिः रूपचरैर्हृष्यवजम्॥१२॥ ब्राह्मणान् पूजयेच्चैव वस्त्रालंकारादिभिः॥ भोजयेच्च य-
थाशक्त्या प्रणिपत्य विसर्जयेत्॥१३॥ एवं मासोपवासस्तु मम प्रीतिकरो भवेत्॥ रुद्रवर्त्तिविधानं च संमितं लक्ष संख्यया॥१४॥ शृ-
णु श्रावणोपवासं सर्वसिद्धिकरं नृणाम्॥ कार्पासतंतुभिः कार्या एकादशभिरादरात्॥१५॥ वर्त्तयस्तारुद्रवर्त्तिसंज्ञाः प्रीतिकरामम-
श्रावणस्याद्यदिवसे संकल्प्य विधिपूर्वकम्॥१६॥ देवदेवं महादेवं लक्षवर्त्तिभिरादरात्॥ नीराजयाभिगौरीशं श्रावणे मासि भक्तितः
॥१७॥ पूजयित्वा प्रतिदिनं वर्त्तनान्तु सहस्रतः॥ नीराजयेदंत्यदिने सहस्राण्येकसप्ततिः॥१८॥ अथवा प्रत्यहं दद्यात्सहस्रत्रयमाह-
तः॥ चरमे तु दिने दद्यात्सहस्राणि त्रयोदश॥१९॥ एकस्मिन्नुवादिने लक्षं रुद्रवर्त्त्या प्रदीपयेत्॥ कृद्यतेनापि बहुना स्मिन्नास्ताममव-
ल्लभाः॥२०॥ पूजयित्वा तु विश्वेशं शृणुयाच्च कथां ततः॥२१॥ ॥सनत्कुमार उवाच॥ ॥देवदेव जगन्नाथ जगदानंद कारक॥

अ०
४

६

व्रतस्यास्य प्रभावं मे कृपां कृत्वा वद प्रभो ॥ केन चीर्णं व्रतमिदं विधिरुद्यापने कथम् ॥ २२ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु वै धात्र
 यत्नेन व्रतानामुत्तमव्रतम् ॥ रुद्रवर्त्या महापुण्यं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ २३ ॥ प्रीतिरसौ माग्यजननं पुत्रपौत्रसमृद्धिदं ॥ शंकरप्रीतिजन
 नं शिवलोके परंपदम् ॥ २४ ॥ रुद्रवर्तिसमं नास्ति त्रिषु लोकेषु सुव्रतम् ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ २५ ॥ क्षिप्रानद्यास्तदे
 रम्ये पुरीज्जयिनी श्रुता ॥ तस्यामासीत्स्रगंधारव्यावारस्त्री ह्यतिसुंदरा ॥ २६ ॥ तया शल्कं कृतं स्वीये सरते तु सद्गुः सहम् ॥ सुवर्णा
 नां शतं लोके प्रतिज्ञां कृतवत्यथ ॥ २७ ॥ युवानश्च तया विप्राश्च शिताश्च स्रगंधया ॥ राजानो राजपुत्राश्च नग्रीकृत्य पुनः पुनः ॥ २८ ॥ ते
 षां मूषाग्रहीत्वा तु धिः कृतास्तस्रगंधया ॥ एवं हि बहवो लोकालुठितास्ते स्रगंधया ॥ २९ ॥ तस्यास्तदेहगंधेन क्रोशमात्रं स्रगंधितम् ॥
 रूपलावण्यकांतीनां सा प्रतिष्ठाधरा तले ॥ ३० ॥ षट्त्रिंशद्भागभार्याणां षड्भागानां च गायने तत्संतत्या अनंतयाः कुशला गानकर्मणि
 ॥ ३१ ॥ नृत्येरंभादिकाः सर्वास्तर्जयंती सरांगनाः ॥ गत्या गजांश्च हंसांश्च बिहसंती पदे पदे ॥ ३२ ॥ कामबाणान् प्रेरयंती कटाक्षैर्भूक्ते-
 रितैः ॥ कदाचित्सा गता क्षिप्रां कौतुकाविष्टमानसा ॥ ३३ ॥ ददर्श मामनोरम्यामृषिभिः परिसेविताम् ॥ केचित्स्थानपराविप्राः केचित्
 जपपरायणाः ॥ ३४ ॥ रताः शिवार्चने केचिद्विष्णोः केचित्पूजने ॥ तेषां मध्ये वसिष्ठो हितया दृष्टो महामुने ॥ ३५ ॥ तस्याधर्ममवेदु-
 ष्विस्तद्दर्शनमहत्त्वतः ॥ विगताशा जीवनेऽपि विषयेषु विशेषतः ॥ ३६ ॥ विनम्रकंधरा भूत्वा प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ स्वकर्मपरिहाराय प्र

प्रच्छमुनिपुंगवम् ॥ ३७ ॥ ॥ संगंधोवाच ॥ ॥ अनाथनाथविप्रेन्द्रसर्वविद्याविशारद ॥ मया कृतानियोगीशपापानि सुबहून्वपि
तत्सर्वपापनाशाय उपायं ब्रूहि मे प्रभो ॥ ३८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तथा विप्रो वसिष्ठो मुनिरादरात् ॥ तस्याः कर्मस-
विज्ञाय सोऽब्रवीद्दीनवत्सलः ॥ ३९ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणु स्वावहिताभूत्वा तव पापस्य संक्षयः ॥ येन जायेत पुण्येन तत्स-
र्वं कथयामिते ॥ ४० ॥ गच्छ वाराणसीं भद्रे त्रिषु लोकेषु विश्रुताम् ॥ गत्वा कुरुष्व तत्क्षेत्रे व्रतं त्रैलोक्यदुर्लभम् ॥ ४१ ॥ रुद्रवर्त्या महापुण्यं-
शिवप्रीतिकरं परम् ॥ कृत्वा व्रतमिदं भद्रे प्राप्स्यसि त्वं परांगतिम् ॥ ४२ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ ततः सा कोशमादाय भृत्यं चैव समि-
त्रकम् ॥ गत्वा काशीं व्रतं च केवसिष्ठोक्तविधानतः ॥ ४३ ॥ ततः सा सरणीतीरे तस्मिन् लिंगे लयं ययौ ॥ ४४ ॥ एवं या कुरुते नारी व्रतमेत-
त्सु दुर्लभम् ॥ यं यं चिंतयते कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ ४५ ॥ माहात्म्यं शृणु माणिष्यवर्तानामपि सुव्रत ॥ व्रतेन तासां विप्रेन्द्रमदर्धास-
नमागिनी ॥ ४६ ॥ जायते मत्प्रिया सा हि या वदाभूतसंप्लवम् ॥ उद्यापनमथो वक्ष्ये व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ ४७ ॥ कलशं स्थापयेद्देवमुभयास-
हितं शिवम् ॥ सुवर्णनिर्मितं देवं हृषभैरौप्यनिर्मिते ॥ ४८ ॥ विधिना पूजनं कृत्वा रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ ततः प्रभाते विमले स्नात्वा नद्यां
विधानतः ॥ ४९ ॥ आचार्यवरयेद्भक्त्या द्विजैरेकादशैः सह ॥ होमश्चैव प्रकर्तव्यो घृतपायसविल्वकैः ॥ ५० ॥ रुद्रसूक्तेन गायत्र्या मूलमं-
त्रेण वा पुनः ॥ ततः पूर्णाहुतिं हुत्वा आचार्यादीन् प्रपूजयेत् ॥ ५१ ॥ तथैकादशसहस्रान् सपत्नीकांस्तु भोजयेत् ॥ एवं या कुरुते नारी-

सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५२ ॥ कथां श्रुत्वा विधानेन स्थाप्य सर्वं न्यवेदयेत् ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं भवति निश्चितम् ५३ ॥ ॥ इति
 श्रीस्कंदपुराणे श्रावणमासमाहात्म्ये ईश्वरसनकुमारसंवादे धारणापारणामासोपवासरुद्रवर्तिकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॐ
 ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ माहात्म्यं कोटिलिंगानां पुण्यं वक्तुं न शक्यते ॥ एकैकस्यापि लिंगस्य किंपुनः कोटि संख्यया ॥ १ ॥ अशक्तो ल
 क्षकं कुर्यात्सहस्रमथ वा शतम् ॥ एकस्यापि हि लिंगस्य करणान्ममसन्निधिः ॥ २ ॥ षडक्षरेण मंत्रेण पूजाकार्या स्मरद्विषः ॥ उपचारैः
 षोडशभिर्मक्तियुक्तेन चेतसा ॥ ३ ॥ उद्यापनं च कर्तव्यं ग्रहयज्ञपुरःसरम् ॥ संपादनीयो होमश्च ब्राह्मणोऽथैव भोजयेत् ॥ ४ ॥ नाकाल-
 मरणं तस्य बध्यत्वहरणं परम् ॥ सर्वापत्तिक्षयकरं सर्वसंपत्त्यवर्द्धनं ॥ ५ ॥ प्रेत्य कैलासवासश्च आकल्पं मम सन्निधौ ॥ पंचामृताभिषेकं च
 यः कुर्याच्छ्रावणेनरः ॥ ६ ॥ स पंचामृतभोजी स्यात्संपन्नो गोधनेन च ॥ अत्यंतमधुरालापोऽपि यश्च त्रिपुरद्विषः ॥ ७ ॥ अन्नोदनव्रती चैव
 हविष्याशीच योनरः ॥ ब्रीह्यादिसर्वधान्यानामक्षय्योऽसौ निधिर्मवेत् ॥ ८ ॥ पत्रावल्यां तु भुंजानः स्वर्णभाजनभोजनः ॥ शाकवर्ज-
 नतः स्याद्देशककर्तानरोत्तमः ॥ ९ ॥ केवलं भूमिशायी तु कैलासे वा समाप्नुयात् ॥ प्रातःस्नानान्नभोमासि अब्दं तत्फलमाप्नुयात् ॥ १०
 जितेन्द्रियत्वान्मासेऽस्मिन् बलमेन्द्रियकं भवेत् ॥ स्फाटिकेभ्यो मये वापि मालिन्मरुतेऽपि वा ॥ ११ ॥ स्वयं भोवा स्वयं भोवा पौष्पे धातुमये
 पि वा ॥ चंदनेन वनीते वा अन्यस्मिन् वापि लिंगके ॥ १२ ॥ सकृत्पूजां प्रकुर्वाणो ब्रह्महत्याशतं दहेत् ॥ सूर्यचंद्रोपरागेषु सिद्धिः क्षेत्रेऽपि

वाक्चिन्त॥१३॥सिद्धिर्यालक्षजाप्येनसकृत्स्याज्जपतोऽत्रसा॥अन्यकालेकृतायेस्युर्नमस्काराःप्रदक्षिणाः॥१४॥सहस्रेणफलं
 यत्स्यान्मासेऽस्मिन्नेकवारतः॥मत्स्येऽप्येवमासिवेदपारायणेकृते॥१५॥सर्वेषांवेदमंत्राणांसिद्धिःसम्यक्प्रजायते॥मासेऽस्मि-
 न्यौरुषंसूक्तंजपतेश्चन्द्रयाऽन्वितः॥१६॥कृत्वासंख्यासहस्रंतुकलोस्यात्तुचतुर्गुणम्॥वर्णानांसंख्यायावाऽपिसंतं कुर्यादतंद्रितः॥१७
 ॥अशक्तोसंख्ययाचोतुशतमानेनवाजपेत्॥ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेनाऽत्रसंशयः॥१८॥गुरुतल्पेकृतेपापेप्रायश्चित्तमिदं प-
 रम्॥नास्त्येतत्सदृशंपुण्यंपवित्रंपापनाशनम्॥१९॥विनापौरुषजाप्येनननयेदेकमप्यहः॥अर्थवादमिदंब्रूयात्सनरोनिरयीभवे-
 त्॥२०॥ग्रहयज्ञःप्रकर्तव्यःसमिच्चरुतिलाज्यकैः॥धूपगंधप्रसूनादिनैवेद्यादिप्रभेदतः॥२१॥तद्रूपाणांचर्ध्यानादिसंपाद्यचयथा
 यथम्॥कोटिहोमोलक्षहोमोऽयुतहोमस्तशक्तितः॥२२॥तिलैर्व्याहृतिभिःकार्योग्रहयज्ञाभिधोऽप्यसौ॥अथवक्ष्यामिवाराणांव्रता-
 निशृणुसांप्रतम्॥२३॥तत्रादौरविवारस्यव्रतंवक्ष्यामि तेऽनघ॥अत्राऽप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम्॥२४॥प्रतिष्ठानपुरेरम्ये-
 स्कर्मनामवेद्विजः॥आसीद्दूरिद्रःकृपणोभैक्ष्यचर्यापरायणः॥२५॥एकदासगतोधान्ययाचितुं पर्यटन्पुरम्॥स्त्रियोददर्शस-
 दनेकस्यचिद्ब्रह्मेधिनः॥२६॥चरंत्योरविवारस्यमीलिताव्रतमुत्तमम्॥तदोचुस्ताश्चतंदृष्ट्वा आच्छादयतसत्वरम्॥२७॥पूजा-
 विधिततोविप्रःप्रार्थयामासताःस्त्रियः॥छाद्यतेकिंनुभोसाध्व्योभवतीभिरिदंव्रतम्॥२८॥कथयध्वंकृपांकृत्वाममोपरि-

दद्यालवः॥परोपकारसदृशोधर्मोनास्तिजगन्त्रये॥२९॥साधूनांसमचित्तानांपरार्थःस्वार्थएवहि॥दरिद्रपीडितश्चाहंश्रुत्वेदं व्रत
 मुत्तमम्॥३०॥चरिष्यामिविधिंब्रूहिफलंचास्यव्रतस्यहि॥३१॥ ॥स्त्रियऊचुः॥ ॥उन्मादवाप्रमादवाविस्मृतिंवाकरि-
 ष्यसि॥अभक्तिंवाप्यनास्थांवाकथंदेयंतवद्विज॥३२॥इतितासांवचःश्रुत्वाविप्रेन्द्रोवाक्यमब्रवीत्॥ज्ञानवानस्मिभोसाध्व्योभ
 क्तिमांश्चास्मिस्त्वताः॥३३॥एवंतद्वचनंश्रुत्वाप्रोढातास्तुचयाःभवत्॥साप्रोवाचव्रतंतस्मैयथाभूतंचतद्विधम्॥३४॥श्रावणे
 शुक्लपक्षेतुप्रथमेरविवासरे॥मौनेनोत्थायावगाहंकुर्याच्छीतोदकेनतत्॥३५॥स्वनित्यकर्मसंपाद्यनागवल्लीदलेशुभे॥परिधिद्वा
 दशयुतमंडलंतत्रसंलिरवेत्॥३६॥अर्कवद्वर्तुलसंम्यकुरक्तचंदनतःशुभम्॥तत्रसंज्ञायुतंसूर्यपूजयेद्रक्तचंदनात्॥३७॥जा-
 नुष्यामवनींगत्वाअर्घ्यद्वादशमंडलैः॥रक्तचंदनमिश्रंचजपाकुसुमसंयुतम्॥३८॥दद्याद्भस्मस्तेसम्यक्श्रद्धाभक्तिपुरःस
 रम्॥रक्ताक्षतैर्जपापुष्पैस्तथाऽन्यैरुपचारकैः॥३९॥नारीकेलस्यबीजंतुरवंडशर्करयायुतम्॥नैवेद्यमर्पयित्वातुमंत्रैरादित्य
 लिंगकैः॥४०॥स्तुवीतद्वादशवरैर्नमस्कारानुप्रदक्षिणाः॥षट्पतंतुनिर्मितंसूत्रंपद्भिर्ग्रंथिभिरन्वितम्॥४१॥अर्पयित्वातुदेवेशं
 बभ्रीयात्तुगलेचतत्॥द्विजायवायनंदद्यात्फलैर्द्वादशभिर्युतम्॥४२॥एतद्व्रतप्रकारंचश्रावयेत्कस्यचित्पुरा॥एवंव्रतेकृतेविप्र
 निर्यनोधनमाप्नुयात्॥४३॥अपुत्रोलभतेपुत्रंकुष्टीकुष्टात्प्रमुच्यते॥बद्धःस्याद्वंधरहितोरोगीरोगेणहीयते॥४४॥किंबहूक्ते

श्रा-मा
९

नविप्रेन्द्रयद्यदिच्छतिवाञ्छितम् ॥ तन्नहमेत्साधुकोऽसौव्रतस्याऽस्यप्रभावतः ॥ ४५ ॥ एवंचतुर्ष्वारेषुकदाचिदपिपंचसु ॥ उद्याप
नंततः कार्यव्रतसंपूर्णहेतवे ॥ ४६ ॥ एवंकुरुष्वविप्रेन्द्रसर्वसिद्धिर्भविष्यति ॥ नमस्कृत्वातुताः सार्धंविप्रः स्वगृहमाययौ ॥ ४७ ॥
तथाचकारतत्सर्वव्रतंचैवयथाश्रुतम् ॥ स्वकन्यकाद्वयस्याऽपिश्रावयामासतद्विधिम् ॥ ४८ ॥ तस्यश्रवणमात्रेणदर्शनात्पूजनस्य
च ॥ स्वरंगनोपमेकन्येजातेतस्यप्रभावतः ॥ ४९ ॥ तदाप्रभृतिविप्रस्यगृहेलक्ष्मीर्विवेशह ॥ नानामार्गेर्निर्मितैश्चलक्ष्मीवानितिसौ
भवत् ॥ ५० ॥ कदाचिद्वृत्तताराज्ञाविप्रस्यपुरोऽध्वना ॥ वातायनेस्थितेकन्येदृष्टेनिरूपमेशहमे ॥ ५१ ॥ देहावयवसंस्थानैर्वस्तु
यद्यच्चसंदरम् ॥ त्रैलोक्येभर्त्सयंत्योतेपद्मचंद्रादिकंचयत् ॥ ५२ ॥ राजामोहंसमापेदेतत्रैवावस्थितः क्षणम् ॥ आमंत्र्यब्राह्मणं
सद्यः प्रार्थयामासकन्यकैः ॥ ५३ ॥ विप्रोऽपिहृषितोभूत्वाप्रादाद्राज्ञेकृताद्वयम् ॥ राजानंप्राप्यभर्त्तारंतेऽपिकन्येसुदान्विते ॥ ५४ ॥
पुत्रपौत्रादिसंपन्नेचक्रतुश्चस्वयंव्रतम् ॥ व्रतमेतत्समारख्यातंमुनेतवमहोदयम् ॥ ५५ ॥ यस्यश्रवणमात्रेणसर्वान्कामानवाप्नु-
यात् ॥ अनुष्ठानफलंतस्यकिंवर्ण्यविधिनंदन ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्रावणमासमाहात्म्ये
प्रकीर्णकनानाव्रतरविवारादिकथनं नामपंचमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ रविवारस्यमाहात्म्यंशु-
तमेहर्षकारकम् ॥ सोमवारस्यमाहात्म्यंश्रावणेमासिमेवद ॥ १ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ रविर्मेनयनंतस्यमाहात्म्यमि

अं
५

दमुत्तमम् ॥ उमासहितमन्नाम्नस्तस्य सोमस्य किंपुनः ॥ २ ॥ माहात्म्यं वर्णनीयं मेयत्किंचिदपिते ब्रुवे ॥ सोमश्चंद्रो विप्रराजः सो-
 मः स्याद्यज्ञसाधनम् ॥ ३ ॥ निमित्तानि च तन्नाम्नः शृणु मत्तः समाहितः ॥ मत्स्वरूपो यतो वारस्ततः सोम इति स्मृतः ॥ ४ ॥ प्रदाता स
 वैराज्यस्य श्रेष्ठश्चैव ततो हि सः ॥ समस्त यज्ञफलदा व्रतकर्त्रे यतो हि सः ॥ ५ ॥ तस्य शृणु विधिं विप्रविस्तरात्कथयामिते ॥ द्वादशो-
 ष्वपि मासेषु सोमवारः प्रशस्यते ॥ ६ ॥ तावत्कर्तुं मशक्तश्चेच्छ्रावणे मासिकारयेत् ॥ अस्मिन्मासे व्रतं कृत्वा अब्रतफलं ल-
 भेत् ॥ ७ ॥ श्रावणे शुक्लपक्षे तु प्रथमे सोमवासरे ॥ संकल्पयेद्दुतं सम्यक् शुश्रुषे मे प्रीयतामिति ॥ ८ ॥ एवं चतुर्ष्वारेषु भवेयुः पंचवाय-
 दि ॥ प्रातः संकल्पयेत्तत्र नक्तं च शिवपूजनम् ॥ ९ ॥ उपचारैः षोडशभिः सायं च पूजयेच्छिवम् ॥ शृणु याच कथां दिव्यामेकाग्रकृत-
 मानसः ॥ १० ॥ सोमवारव्रतस्यास्य कथ्यमानं निबोध मे ॥ श्रावणे प्रथमे सोमे गृह्णीयाद्दुतमुत्तमं ॥ सस्नानात् शुचिभूत्वा शुक्लाव-
 रधरोनरः ॥ कामक्रोधाद्यहंकारद्वेषपैशून्यवर्जितः ॥ आहरेच्छुतपुष्पाणि मालतीमल्लिकादिकाः ॥ अन्यैश्च विविधैः पुष्पैर-
 भीष्टैरुपचारकैः ॥ १३ ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेण त्र्यंबकेण ततः परम् ॥ शर्वाय भवनाशाय महादेवाय धीमहि ॥ उग्राय चोग्रनाथा-
 य भवय शशि मौलिने ॥ १५ ॥ रुद्राय नीलकंठाय शिवाय भवहारिणे ॥ एवं संपूज्य देवेशं सुपचारैर्भक्तो हरैः ॥ १६ ॥ यथा वि-
 भवसारणतस्य पुण्यफलं शृणु ॥ सोमवारे यजंते ये पार्वत्या सहितं शिवम् ॥ तैलमेत्यक्षया लोका नृपुनराहतिदुर्लभान् ॥ १७ ॥

श्री-मा
१०

अत्र नक्तेन यत्पुण्यं कथयामि समासतः ॥ सप्तजन्मार्जितं पापमप्येद्यं देवदानवेः ॥ १८ ॥ प्रणश्येन्नक्तशुक्तेन नात्र कार्यं विचारणा ॥ उपवासैर्न वा कुर्याद्भुतमेतदनुत्तमम् ॥ १९ ॥ पुत्रार्थं लिभते पुत्रान् धनार्थं लिभते धनम् ॥ यं यंचित्तयते कामंतं तं प्राप्नोति मानवः ॥ २० ॥ इह लोके चिरं स्थित्वा मुक्ता भोगान् यथेप्सितान् ॥ विमानवरमारुह्य रुद्रलोके महीयते ॥ २१ ॥ चलंचित्तं चलंचित्तं चलंचित्तमेव च ॥ एवं ज्ञात्वा प्रयत्नेन व्रतस्योद्यापनं चरेत् ॥ २२ ॥ उमामहेश्वरौ हैमो राजते ह्येष मे स्थितौ ॥ यथा शक्त्या प्रकर्तव्यौ वित्तशाल्यं न कारयेत् ॥ २३ ॥ मंडलं लिङ्गतो भद्रं दिव्यं वै कारयेच्छुभम् ॥ तत्र संस्थापयेत्कुंभं श्वेतवस्त्रयुगान्वितम् ॥ २४ ॥ ताम्रपात्रं वै पावं वा कुंभस्योपरि विन्यसेत् ॥ तस्योपरि न्यसेद्देवमुमयासाहितं शिवम् ॥ २५ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तैर्मन्त्रैः संपूजयेच्छिवम् ॥ पुष्पमंडपिकाकार्या वित्तानं चैव शोभनम् ॥ २६ ॥ रात्रौ जागरणं कार्यं गीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ स्वर्गद्वयोक्तविधानेन ततोऽग्निं स्थापयेद्बुधः ॥ २७ ॥ ततो होमं च शर्वाद्यैरेकादशसूनामभिः ॥ पालाशाभिः समिद्धिश्च हुनेदष्टाधिकं शतम् ॥ २८ ॥ यवव्रीहितिलाद्यैश्च आप्यायस्वेति मंत्रतः ॥ बिल्वपत्रैरन्यंबकेण षड्वर्णेनापि वा पुनः ॥ २९ ॥ पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा कृत्वा स्विष्टकृदादिकं ॥ आचार्यं पूजयेत्स श्राद्धां च तस्मै प्रदापयेत् ॥ ३० ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्स श्राद्धेकादशसूशोभनान् ॥ एकादशघटास्तेभ्यो वंशपात्रसमन्विताः ॥ ३१ ॥ संपूजितं ततो देवदेवोपकरणानि च ॥ आचार्याय ततो दद्यात्प्रार्थयेत्तदनंतरम् ॥ ३२ ॥ परिपूर्णं व्रतं मे स्याच्छिवे मे प्रीय

अ-
६

१०

शक्त्यां स्वर्णादिनिर्मिते ॥ संस्थाप्य परिधानीयं रमणीयं च कंचुकीं ॥ ११ ॥ तयोरुपरि देव्यास्तु प्रतिमां स्थापयेत्ततः ॥ समीपभागे सं-
स्थाप्य दृष्टं चोपलंतया ॥ १२ ॥ रौप्येण निर्मितं मात्रेणैव दद्यात्तु वायनम् ॥ षोडशाः पिसुवासिन्यो भोजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १३ ॥ एवं कृते-
व्रते विप्रसौभाग्यं सप्तजन्मसु ॥ पुत्रपौत्रादिभिश्चैव रमते संपदायुता ॥ १४ ॥ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ केनेदं व्रतमाचीर्णं-
कस्य जातं फलं पुरा ॥ यथास्यात्प्रत्ययशंभो कृपां कृत्वा तथा वद ॥ १५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ कुरुदेशे पुराराजा श्रुतकीर्तिरि-
ति श्रुतः ॥ बभूव श्रुति संपन्नो कीर्तिमान् हतशत्रवः ॥ १६ ॥ चतुःषष्टि कलाभिज्ञो धनुर्विद्याविशारदः ॥ पुत्रादन्यच्छुभं सर्वं तस्य राज्ञो-
बभूव ह ॥ १७ ॥ संतानविषयेऽथासौ बहुचिंताकुलोऽभवत् ॥ देव्या आराधनं च केजपध्यानपुरःसरम् ॥ १८ ॥ क्रूरेण तपसा तस्य दे-
वी तुष्टा बभूव ह ॥ उवाच वचनं तस्मै वरं वरय सुव्रत ॥ १९ ॥ ॥ श्रुतकीर्तिरुवाच ॥ ॥ यदि देवि प्रसन्नाऽसि पुत्रं मे देहि शोभनं ॥
नान्यद्देवित्वत्पसादान्नन्यूनं किंचिदस्ति मे ॥ २० ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवी प्राह शुचिस्मिता ॥ दुर्लभं याचितं राजनूदास्येतु-
शात् ॥ २१ ॥ परं शृणु प्वराजेंद्र पुत्रश्चेदुणवत्तरः ॥ ईप्सितश्चेत्षोडशाब्दं जीविष्यति न चाधिकम् ॥ २२ ॥ रूपविद्याविहीनश्च-
वीमविष्यति ॥ इति देव्या वचः श्रुत्वा नृपश्चिंतातुरोऽभवत् ॥ २३ ॥ भार्यया सह संमन्य यया चैव पुणः पूषितम् ॥ सर्वलक्षण-
उशाब्दायुषं सुतम् ॥ २४ ॥ आज्ञापयामास तदा देवी भक्तं नराधिपम् ॥ आम्नस्व सोममहारेवर्तते नृपनंदन ॥ २५ ॥ तस्यै-

तामिति ॥ बंधुभिः सह शुंजीत ततो हर्षपुरःसरम् ॥ ३३ ॥ अनेनैव विधानेन य इदं व्रतमाचरेत् ॥ यं यं चिंतयते कामं
 मानवः ॥ ३४ ॥ शिवलोकं ततो गत्वा शिवलोके महीयते ॥ कृष्णो नाचरितं पूर्वं सोमवारव्रतं शुभम् ॥ ३५ ॥ नृपैः श्रेष्ठैः
 मास्तिकैर्धर्मतत्परैः ॥ इदं यः शृणुयान्नित्यं सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कु
 श्रावणमासमाहात्म्ये सोमवारव्रतकथनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ सनत्कुमार वक्ष्य
 व्रतमनुत्तमम् ॥ यस्याऽनुष्ठानमात्रेण अवैधव्यं प्रजायते ॥ १ ॥ विवाहानंतरं पंचवर्षाणि व्रतमाचरेत् ॥ नामास्य मंगला गौरी
 व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ विवाहानंतरं चाद्ये श्रावणे शुक्लपक्षके ॥ प्रथमं सोमवारस्य व्रतमेतत्तु कारयेत् ॥ ३ ॥ पुष्पमंडपिका
 कार्या कदलीस्तंभमंडिता ॥ नानाविधैः फलैश्चैव पट्टकूलैश्च शूषयेत् ॥ ४ ॥ तत्र संस्थापयेद्देव्याः प्रतिमां स्वर्णनिर्मिताम् ॥ अ-
 न्यधा तु मयीं वाऽपि स्वशक्त्या तत्र पूजयेत् ॥ ५ ॥ उपचारैः षोडशभिर्मंगला गौरि संज्ञिताम् ॥ दूर्वादलेः षोडशभिरपामार्गदले स्त-
 था ॥ ६ ॥ तावत्संख्येस्तंदुलैश्च चणानां शकलैस्तथा ॥ षोडशोन्मितवर्तीभिस्तावद्दीपांश्च दीपयेत् ॥ ७ ॥ दध्योदनं च नैवेद्यं तत्र प्र-
 क्ष्या प्रकल्पयेत् ॥ समीपं स्थापयेद्देव्या दृषदं चोपलंतथा ॥ ८ ॥ एवं कृत्वा तु पंचाब्दं तत उद्यापनं चरेत् ॥ मात्रे दद्याद्वायनं तु प्रकारं
 शृणुतस्य च ॥ ९ ॥ प्रतिमां मंगला गौर्याः सुवर्णपलनिर्मितां ॥ तदूर्ध्वेन तदूर्ध्वेन शक्त्या वाप्यथ कारयेत् ॥ १० ॥ तंदुलैः पूरितं मांडे

यपत्न्यैर्देहिममाज्ञया ॥ सक्षणार्थे च साधर्मागर्भे सद्यो न संशयः ॥ २६ ॥ तृष्टो राजा तथा च क्रेपली गर्भे च सा दधौ ॥ दशमे मासि स्रु-
वैपुत्रं देवसुतोपमम् ॥ २७ ॥ जातकर्मादिकं च क्रेहर्षशोकसमन्वितः ॥ चिरायुरिति नामास्यपिता च क्रेशिवं भजन् ॥ २८ ॥ प्राप्ते तु षोडशे
वर्षे चिंतामापसमार्यकः ॥ ततश्च क्रेविचारं सकष्टलब्धो ह्ययं सुतः ॥ २९ ॥ स्वसमीपे कथं मृत्युर्द्रष्टव्यो दुःखदोऽस्य तु ॥ कार्शीप्रस्था-
पयामास मातुलेन समं विभुः ॥ ३० ॥ फ्रातरं प्रार्थयामास राजपत्नी यशस्विनी ॥ धृत्वा कार्पटिकं वैषं कार्शीप्रति सुतं नय ॥ ३१ ॥ मृत्युं ज-
यप्रार्थितोऽस्ति पुत्रार्थं तु मया पुरा ॥ प्रेषयिष्यामि विश्वेशयात्रार्थं च जगत्पते ॥ ३२ ॥ तस्मान्नेयः सुतो मेऽद्य पालनीयश्च यत्नतः ॥ इ-
ति श्रुत्वा स्वसर्वाक्यं स्वस्त्रीयेन समं ययौ ॥ ३३ ॥ दिनानि कतिचिद्गच्छन् नानंदनगरं ययौ ॥ तत्र राजा वीरसेनो नाम्ना सर्वसमृद्धिमान् ॥ ३४
॥ तत्कन्यामंगलागौरी सर्वलक्षणा संयुता ॥ वयोमध्यगतारम्यारूपलावण्यशालिनी ॥ ३५ ॥ उपमानानि सर्वाणि तुच्छीकृत्योदयंगता
नगरोपवने रम्ये सरवीभिः परिवारिता ॥ ३६ ॥ ततस्तावपि संप्राप्तो चिरायुर्मानवश्च सः ॥ विश्रान्तिं प्राप तुस्तत्र तासां दर्शनलालसौ ॥ ३७
क्रीडन्तीनां विनोदेन कुपिता तत्र काचन ॥ उवाच राजतनयां सारं देत्यतिदुर्वचः ॥ ३८ ॥ श्रुत्वा तदशुभं वाक्यमुवाच नृप नंदिनी ॥ अयोग्यं
भाषसे त्वं किं मत्कुले नैव तद्विधा ॥ ३९ ॥ प्रसादान्मंगलागौर्यास्तद्वृत्तस्य प्रभावतः ॥ मत्करादक्षतायस्य प्रपतिष्यंति मूर्धनि ॥ ४० ॥ वि-
वाहे सचिरायुः स्यादल्पायुरपि चेत्सरिवि ॥ ततः समस्तास्ताः कन्याः स्वस्वं वैशमययुस्तदा ॥ ४१ ॥ स एव दिवसो राजकन्यायाः पाणि-

पीडने ॥ राज्ञो बाल्हीकदेशस्य दृढधर्माभिधस्य वै ॥ स्रुवे तु नाम्ने पुत्राय दातुं सानिश्चिताः भवन् ॥ स्रुकेतुरविद्यश्च कुरूपो बधिरस्तथा
॥ ४३ ॥ ततस्ते मंत्रयामासुर्नैयोन्योऽद्यवरः परः ॥ अथ सिद्धे विवाहे च स्रुकेतुस्तत्र गच्छतु ॥ ४४ ॥ ततश्चिरायुषंगत्वायाचिरे मातुलं प्रति
॥ देवोऽस्मभ्यमयं बालः कार्यसिद्धिर्हि नो भवेत् ॥ ४५ ॥ परोपकारतुल्यो हि धर्मो नास्त्यपरो भवि ॥ मातुलस्तद्वचः श्रुत्वा अंतर्हृष्टमना
अभूत् ॥ ४६ ॥ पूर्वं श्रुतं चोपवने कन्यावाक्यमनेन यत् ॥ एकवारं तथाप्याह्युष्माभिर्याच्यते कथम् ॥ ४७ ॥ वस्त्रालंकरणदीन्याच्यं
कार्यस्य साधने ॥ नवरोयाच्यते क्वापि दीयते गौरवान् द्विवः ॥ ४८ ॥ विवाहं साधयामासुर्नैत्वा तत्र चिरायुषम् ॥ सप्तपद्यादिके जाते रात्रौ
गौरीहरांतिके ॥ ४९ ॥ सहासौ मंगलगौर्यासुप्तो हर्षसमन्वितः ॥ तं दन्दिषोडशाब्दानि समाप्तानि चिरायुषः ॥ ५० ॥ निशीथे सर्प रूपेण
कालस्तत्र समीपिवान् ॥ तदंतरे भूपसुता जागृता दैवयोगतः ॥ ५१ ॥ सा ददर्श महासर्पं चक्रे पेशय विह्वला ॥ धैर्यं कृत्वा तदा बाला पूज
यामास सोरगम् ॥ ५२ ॥ उपचारैः षोडशभिर्दुग्धं पातुं ददौ बहु ॥ प्रार्थयामास तं सर्पं दीनवाण्या चतुष्टये ॥ ५३ ॥ यथा चे मंगलगौरी करि
ष्ये व्रतमुत्तमं ॥ जीयान् मे पतिरेतस्मात् चिरं जीवेत्तथा कुरु ॥ ५४ ॥ एतस्मिन्नंतरे सर्पः करके प्रविवेश ह ॥ कंचुक्या स्वीयया सा तु चक्रे त
न्मुखबंधनम् ॥ ५५ ॥ एतस्मिन्नंतरे भर्त्ता अंगमोहन पूर्वकम् ॥ जागृतश्चाऽब्रवीद्भार्या क्षधामां बाधते प्रिये ॥ ५६ ॥ मातुः सकाशांगत्वा
सा आनयामास पायसम् ॥ लड्डुकादि च तद्वत्तु भुजे प्रीतमानसः ॥ ५७ ॥ हस्तक्षालनकाले तु तद्धस्तान्मुद्रिकाऽपतत् ॥ तां बूलं मक्ष-

यित्वा तु प्रसूतः पुनरेव सः ॥ ५८ ॥ ततः साकरकं त्यक्तुं निर्गच्छतु विधेर्गतिः ॥ हारकांतिं बहिर्दृष्ट्वा स्फुरन्तीं विस्मयं ययौ ॥ ५९ ॥ दृष्ट्वा
 घटस्थं तं हारं स्वकंठे च दधार सा ॥ किञ्चिन्निशावशेषे तु मातुलस्तं निनाय सः ॥ ६० ॥ ततस्ते वरपक्षीयाः स्रक्केतुं तत्र चानयन् ॥ दृष्ट्वा तं
 मंगलागौरी उवाचाः यं न मे पतिः ॥ ६१ ॥ तामूचुस्ते ततः सर्वे किमिदं भाषसे शुभे ॥ परिचायकमस्तीह किञ्चित्तेतद्ददस्व नः ॥ ६२ ॥
 मंगलागौर्युवाच ॥ ॥ मे दत्तं ते न रात्रौ च न वरलांगुलीयकम् ॥ अस्याः गुलौतनि क्षिप्य पश्य ध्वं परिचायकम् ॥ ६३ ॥ पत्या दत्तोस्मि-
 मे हारो रात्रौ तद्रत्नसंचयः ॥ कीदृशोऽनेन वाच्यो सौ प्रतिवीरपराञ्जितम् ॥ ६४ ॥ किञ्चास्मसे च न रात्रौ तत्पदं कुंकुमान्वितम् ॥ उरौ मे वर्तते
 तच्च सर्वं पश्य तमाचिरम् ॥ ६५ ॥ किञ्च रात्रौ भाषणादिभक्षणादिचयत्कृतम् ॥ तदनेन च वक्तव्यं तदास्यान्मे पतिः स्वयम् ॥ ६६ ॥ एवं-
 श्रुत्वा तु तद्वाक्यं सा धुसाध्विति चाब्रवीत् ॥ एकस्यापि न योगोऽभूत्तदा सर्वं निषेधितः ॥ ६७ ॥ तदा ते वरपक्षीया जग्मुः सर्वे यथागतं ॥ ज-
 नको मंगलागौर्याः श्रुतं कीर्तिः कुरुद्वहः ॥ ६८ ॥ अन्नपानादिकं सत्रं च कारकमहामनाः ॥ वरपक्षस्य वृत्तांतः श्रुतः कर्णोपकर्णतः ॥ ६९
 ॥ स्वरूपस्य कुरूपत्वा दानीतः कश्चनाहतः ॥ स्थापयामास सौ धेनुकन्यां जवनि का हताम् ॥ ७० ॥ एवं गते हायने तु यात्रां कृत्वा समातुलः
 ॥ चिरायुः प्रययौ तत्र किं जातमवलोकितुम् ॥ ७१ ॥ तं सा जालांतरा दृष्ट्वा लोकोत्तरमुदान्विता ॥ पितरौ कथयामास मम भर्ता समागतः
 ॥ ७२ ॥ स हृदयं समाहूय पूर्वोक्तं परिचायकम् ॥ दृष्ट्वा सर्वमपि ह्यसौ ददौ कन्यां शुचिस्मिताम् ॥ ७३ ॥ शिष्टैः परिणयोत्साहं कारयामास
 पट्टि ८ ॥ जनको मंगलागौर्यविरसेनो न रात्रौ विपः ॥ ७४ ॥

भूपतिः॥ वस्त्राण्याभरणादीनि सेनामश्वान् गजान् नयान् ॥ ७४॥ प्रस्थापयामास नृपो दत्वाऽन्यदपि भूरिशः॥ पत्न्या सह चिरायुः समा-
 तुलेन समन्वितः॥ ७५॥ स्वपुरं सेनया साहजगाम कुलनन्दनः॥ श्रुत्वा जनसुरवात्तस्य आगतं पितरा बुभौ ॥ ७६॥ विश्वासं लेभतुर्नैव स्यात्कथं
 दैवमन्यथा ॥ एतस्मिन् न्तरे प्रातः पित्रोरंतिकमेव सः॥ ७७॥ पपात पादयोर्मत्तया पित्रोः स्नेहपरिप्लुतः॥ मूर्ध्नि वधाय तं पुत्रं परमां सुदमापतुः
 ॥ ७८॥ रूक्षाऽपिमंगला गौरीश्वरशरौ प्रणनामसा ॥ अंके निवेशयतां श्वश्रुपटच्छोदन्तमंजसा ॥ ७९॥ सुषोऽपिमंगला गौर्या व्रतमाहात्म्यसु
 त्तमम् ॥ कथयामास तत्सर्वं यथावृत्तं महासुने ॥ ८०॥ इत्येतत्कथितं तुभ्यं मैंगला गौरिका व्रतम् ॥ य एतच्छृणुयात्कश्चिद्यश्चापि परिकीर्त-
 येत् ॥ ८१॥ मनोरथास्तस्य सर्वे सित्यंत्यत्र न संशयः ॥ ८२ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सनत्कुमारमित्येव कथयामास धूर्जटिः ॥ स चानन्दं प-
 रं लेभैश्चुत्वा कार्यकरं व्रतम् ॥ ८३॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादे श्रावणमासमाहात्म्ये मंगला गौरीव्रतकथनं नाम सप्तमो-
 ध्यायः ॥ ७॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ बुधगुर्वोरथो वक्ष्ये व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ यत्कृत्वा श्रद्धया मर्त्यः परां सिद्धिं मवाप्नुयात्
 ॥ १॥ प्रजापतिः शीतरश्मिं हि जराज्येऽप्येषे च यत् ॥ सकदाचिदुरो भार्या तारानाम्नीददर्श ह ॥ २॥ रूपयौ वनसंपन्ना लावण्यमदरा विता-
 म् ॥ मोहितो रूपसंपत्त्या कामबाणवशंगतः ॥ ३॥ स्वगृहे स्थापयित्वा तु बलात्सबुभुजे च ताम् ॥ एवं बहुतिथे काले गते पुत्रो बभूव ह ॥ ४॥ बु-
 धो बुधोरूपशाली सर्वलक्षणसंयुतः ॥ अन्वेषयन् गुरुः पत्नीं ज्ञातवान् शशिसद्मनि ॥ ५॥ यया चेदेहि मे भार्या त्वंकथं गुरुतल्पगः ॥ गुरु

तत्पुत्रतायापान्निष्कृतिस्तेकथंभवेत् ॥६॥ महापातकसंयोगे कथंते बुद्धिरादता ॥ गुप्तमेव प्रयच्छे मां गुरुभार्यो मम प्रियाम् ॥ ७ ॥ रहसि प्रा
 यश्चित्तं च कृत्वानिः कल्मषो भव ॥ नो चेदिंद्रसमीपे ते आगः संकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ इत्येवं बहु धोक्तोऽपि न ददौ तां कलंकताम् ॥ तदा देवसभां
 गत्वा कथयामास गीष्पतिः ॥ ९ ॥ चंद्रेण मे ह्यपहृता भार्या तां न ददाति सः ॥ देवराजोऽपि शक्रत्वं दापनीया त्वया ज्ञया ॥ १० ॥ न चेत्त्वांतल्लूतं पापं सं
 क्रमिष्यत्यसंशयम् ॥ राजाराष्ट्रकृतं पापं भुंक्ते शास्त्रविनिर्णयात् ॥ ११ ॥ दुर्बलस्य बलं राजापुराणेऽपि न भण्यते ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वीक्ष्य चंद्र
 माहूयवासवः ॥ १२ ॥ आज्ञापयामास रुषा देहि भार्यां गुरोर्विधो ॥ अन्यदाराभिगमनं केवलं पापसंज्ञितम् ॥ १३ ॥ गुरुदाराभिगमनं महापात-
 कसंज्ञितम् ॥ तस्माच्चंद्रगुरोर्भार्यां देहित्वमविचारयन् ॥ १४ ॥ देवेन्द्रवचनं श्रुत्वा निशापतिरथाऽब्रवीत् ॥ दास्ये त्वदाज्ञया भार्यां पुत्रं नैव ददा-
 म्यहम् ॥ १५ ॥ मत्सकाशात्कृतो जातो मम वै भव यत्नतः ॥ गीष्पतिस्त्वाहमतो भूततः संशयिताः सुराः ॥ १६ ॥ ततस्ते निर्णयं च कुर्माता जा-
 नाति चांगजम् ॥ पप्रच्छुस्ते तदा तारां केनाऽयं गर्भ आहितः ॥ १७ ॥ सत्यं वदस्व कल्याणि न मिथ्या वक्तुमर्हसि ॥ तदा लज्जान्विता तारा और-
 सोऽयं विधोः सुतः ॥ १८ ॥ गीष्पतेः क्षेत्रजश्चातो योग्यः स्यात्तस्य दीयताम् ॥ शास्त्रतस्ते विचार्याऽथ ददुश्चंद्राय तं बुधम् ॥ १९ ॥ तदारिविंशं
 गुरुं दृष्ट्वा ददौ देवावरंतयोः ॥ गच्छस्व त्वंचंद्रगृहं तवाप्यस्ति सुतो ह्ययम् ॥ २० ॥ चंद्रस्य गीष्पतेऽपि यंग्रहत्वं या त्वसौ सुतः ॥ अन्यच्चापि सु-
 राचार्यगृहाणे मंवरं शतम् ॥ २१ ॥ यत्करिष्यति मेधावी मिलित्वा युवयोर्व्रतम् ॥ तस्य स्यात्सकला सिद्धिः सत्यं सत्यं न संशयः ॥ २२ ॥ श्रावणे

मासिसंपाप्ते शकरस्य महाप्रिये ॥ बुधगुर्वोवासरयो र्ये करिष्यन्ति पूजनम् ॥ २३ ॥ नैवेद्यं दधिमत्तेन साधने मूलकं भवेत् ॥ युवयोर्मूर्तिमालि-
रव्यस्थानभेदात्फलं लभेत् ॥ २४ ॥ बालांदोलोपरि स्थाने लिखित्वा पूजयेद्यदि ॥ सपुत्रं लभते दीर्घायुषं सर्वगुणान्वितम् ॥ २५ ॥ कौशागारे लि-
खित्वा तु पूजयेद्यदि मानवः ॥ तस्य कोशाविवर्द्धते स्त्रीयं तेन कदाचन ॥ २६ ॥ पाकागारे पाकवृद्धिर्देवागारे तु तत्कृपा ॥ शय्यागारे पूजने तु स्त्री-
वियोगं न कर्हि चित् ॥ २७ ॥ धान्यागारे धान्यवृद्धिरेवं तत्फलं लभेत् ॥ सप्तवर्षाणि कृत्वेवं तत्तु उद्यापनं चरेत् ॥ २८ ॥ अधिवास्यां हि पूर्वस्मि-
न्नात्रौ जागरणं चरेत् ॥ सुवर्णं प्रतिमां कृत्वा पूजयित्वा यथाविधि ॥ २९ ॥ उपचारैः षोडशभिस्ततो होमं समाचरेत् ॥ तिलैराज्येन च रुपात्त-
थैव च समिद्धजैः ॥ ३० ॥ अपामार्गोऽवत्यमये स्ततः पूर्णाहुतिं चरेत् ॥ स्वस्त्रीयमातुलौ चैव भोजनीयौ प्रयत्नतः ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेद-
न्यान् भुंजीत स्वयमेव च ॥ एवं कृते सप्तवर्षं सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ विद्याकामनया कुर्याद्देवदशारुन्धर्यं विद्वेत् ॥ बुधस्तु बुधतां दद्या-
दुरुक्तगुरुतां तथा ॥ ३३ ॥ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ भगवन् यत्त्वया प्रोक्तं भोज्यैः स्वस्त्रीयमातुलौ ॥ एतन्निमित्तं कथयय-
दिवक्तुं क्षमं भवेत् ॥ ३४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ पुरा कौचिद्भिज्जन्मानो दीनोऽस्वस्त्रीयमातुलौ ॥ दरिद्रौ पर्यटतौ तावुदरार्थं कृत-
श्रमौ ॥ ३५ ॥ कस्मिंश्चिन्नगरे रम्ये गतो धान्यं प्रयाचितुं ॥ गृहे गृहे पश्यन्तौ तौ आवणो मासितु इतम् ॥ ३६ ॥ तत्तद्द्वारे व्रतं तत्तद्बुधगुर्वोर्नकु-
त्रचित् ॥ अन्योन्यं तौ तदा तत्र विचारं चक्रतुश्चिरात् ॥ ३७ ॥ वासराणां तु सर्वेषां व्रतं सर्वत्र दृश्यते ॥ बुधगुर्वोर्विना तस्माद्वाभ्यां त-

द्रुतं शुभम् ॥ ३८ ॥ अनुच्छिद्यं यतश्चास्ति तस्मात्कर्तव्यमाददात् ॥ विध्यज्ञानात्परंतस्य संशयं प्रापतुः पुनः ॥ ३९ ॥ तावन्नस्यानि-
 शायान्तु स्वप्नोऽभूद्विधिदर्शनः ॥ तथा तौ चक्रतुः पश्चात्परां संपदमापतुः ॥ ४० ॥ प्रत्यहं हृदि गावाः मूलसंपत्तिः सर्वगोचरा ॥ एवं कृ-
 त्वा सप्त वर्षे पुत्रपौत्रादिसंयुतौ ॥ ४१ ॥ साक्षाद्भूतौ बुधगुरुवरंच ददतुस्तयोः ॥ आवाभ्यामावयोर्यस्माद्भूतमेतत्प्रवर्तितम् ॥ ४२ ॥ इ-
 ति चारभ्य तस्माद्यः करिष्यति शुभं व्रतम् ॥ स्वस्त्रीयमातुल्येन भोजनीयौ प्रयत्नतः ॥ ४३ ॥ एतद्भूतप्रभावेण सर्वसिद्धिप्राप्तयेत् ॥
 अंते चाऽस्माल्लोकवासे यावच्चंद्रदिवाकरो ॥ ४४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादे श्रावणमासमाहात्म्ये बुधगुरुव्रतक-
 थनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ इतः परं प्रवक्ष्यामि शुक्रवारकथानकम् ॥ यच्छ्रुत्वा भद्रं ह्यहं यामर्त्यमु-
 च्यते सर्वसंकटात् ॥ १ ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ सुशीलो नाम राजा सीत्यां ज्यवंशसमुद्भवः ॥ २ ॥ बहुप्रयत्नशीलो-
 पि अपत्यं नैव चाप्नुवान् ॥ तस्य भार्या सुकेशीति नाम्ना सर्वगुणान्विता ॥ ३ ॥ अपत्यं न यदा लेभे मह्यं चिंतामवाप सा ॥ स्त्री स्वभावात्
 तदा वस्त्ररवंडानि प्रतिमासिके ॥ बध्नीदरंतदा च केमहासाहसमानसा ॥ अन्वेषयद्गर्भिणीं सा स्वप्रसूत्यनुसारिणी ॥ ५ ॥ भावि-
 नां देवयोगेन गृहिणी तत्पुत्रो धसः ॥ गर्भिण्या सीतदाराजः पत्नी कपटकारिणी ॥ ६ ॥ प्रसूतिका रिणी कांचित् कार्ये सान्ययोजय-
 त् ॥ दत्त्वा बहुधनं तस्यै सूतिकायेरहोगता ॥ ७ ॥ राजा च केपुंसवनं तथैवाऽनवल्लोभनम् ॥ सीमंतोन्नयनं काले महाहर्षसमन्वितः

॥८॥ तस्याः प्रसूतिसमयं शुक्लासाः पितृयाः करोत् ॥ आद्यगर्भवतीयस्मात्सा पुरोधः कुटुंबिनी ॥ ९॥ अज्ञाप्रसूतिका कृत्ये सूचिका
वचने स्थिता ॥ तां सूचिका वचयंती चक्रे तन्नेत्रबन्धनम् ॥ १०॥ प्रेषयामास तं पुत्रं साराजमहिषीं प्रति ॥ कस्यचिद्दुस्ततः शीघ्रमज्ञा
तमपिकेन चित् ॥ ११॥ राज्ञी गृहीत्वा तं पुत्रं प्रसूताः स्मृत्यधोषयत् ॥ पुरोधः स्त्रीनेत्रबन्धं मोक्षयामास सूचिका ॥ १२॥ सहनीतं मांस
पिंडं तस्यै प्रादर्शयच्च सा ॥ विस्मयं चैव रवेदं च स्वयं चक्रे तदग्रतः ॥ १३॥ किमरिष्टमिदं जातं पत्या कार्यं च शौतिकं ॥ संततिर्नास्ति चे-
न्मास्तस्वदिष्ट्या जीवितास्मभो ॥ १४॥ परं संशयिता सा सीत्यसवस्पर्शं चिंतनात् ॥ १५॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ राजा शु-
क्लापुत्रं जन्मजातं कर्माद्यकारयत् ॥ गजानश्वान् तथा श्वेव ब्राह्मणेभ्यो ददौ नृपः ॥ १६॥ बह्वान् कारागृहे सर्वान् मोचयामास हर्षितः ॥
सूतको तेनामकर्मसंस्कारान् सर्वतोऽकरोत् ॥ चक्रे प्रियव्रत इति नाम पुत्रस्य भूमिपः ॥ १७॥ श्रावणो मासि संप्राप्ते पुरोधो दयितास-
ती ॥ जीवंतिकां शुक्रवारे पूजयामास भक्तितः ॥ १८॥ कुड्ये विलिख्य तन्मूर्तिं बहुबालसमन्विताम् ॥ पुष्पमालिकया पूज्य पंचदीपै-
रदीपयत् ॥ १९॥ गोधूमपिष्टं संभूतैस्तान् भक्षयत् स्वयम् ॥ अक्षतां श्वेव चिक्षेप यत्र मे बालको भवेत् ॥ २०॥ तत्र त्वयारक्षणी योजी-
वंतिकरुणार्णवे ॥ इति प्रार्थ्य कथं शुत्वानमश्चक्रे यथाविधि ॥ २१॥ जीवंतिका प्रसादेन दीर्घायुर्बालकैः भवतु ॥ ररक्षतमहोरात्रं-
देवी तन्मातृगौरवात् ॥ २२॥ एवं काले गते राजा कालधर्ममुपेयिवान् ॥ पितृभक्तोऽथ तत्पुत्रश्चक्रे तत्सांपराधिकम् ॥ २३॥ प्रियव्र-

तो भिषिक्तो भूत राज्ये मंत्रिपुरोहितैः ॥ पालयित्वा प्रजाराज्यं भुक्त्वा सकृत्तिचित्समाः ॥ २४ ॥ पित्रर्णस्य विमोक्षाय गयां गंतुं प्रच
 क्रमे ॥ राज्यभारममात्येषु स्थाप्य वृद्धेषु भक्तिनः ॥ २५ ॥ राज्यभारं परित्यज्य वेषं कार्पटिकंदधे ॥ मार्गमध्ये क्वचित्पूर्य्यो कस्यचिद्गृहमे
 धिनः ॥ २६ ॥ चक्रेवासंगृहे तस्य प्रसूता गृहिणी त्वभूत् ॥ पुरा षष्ठ्या मंचमेऽन्यतत्पुत्राः पंचमारिताः ॥ २७ ॥ तदापि पंचमदिने प्यासी
 तत्र नृपो गतः ॥ रात्रौ स्तमेनृपे षष्ठी बालं नेतुं समागता ॥ २८ ॥ जीवंत्या वारिता मातुर्नृपमुल्लंघ्य माव्रज ॥ षष्ठी निषेधाज्जीवंत्या सा जग
 मयथागतम् ॥ २९ ॥ जीवितं पंचमदिने बालं लेभे गृहाधिपः ॥ एतस्य भावः प्रायोयं प्रार्थयामास तं नृपम् ॥ ३० ॥ राजन्नद्यतने चान्हितव
 वा सोऽस्तमे गृहे ॥ तव प्रसादान्मे बालः षष्ठोऽयं जीवितः प्रप्नो ॥ ३१ ॥ एवं संप्रार्थितस्तेन उवास करुणानिधिः ॥ ततो गतोगयां राजा
 प्रवृत्तः पिंडपातने ॥ ३२ ॥ विष्णुपदे तत्र किंचिद्दत्त्वा श्रव्यं भूतदा ॥ पिंडस्य ग्रहणार्थं हि निःसृतं तु करद्वयम् ॥ ३३ ॥ परं विस्मयमापन्नः
 संशयं प्राप भूपतिः ॥ ब्राह्मणानुमतः पश्चात्सिडं विष्णुपदे ददौ ॥ ३४ ॥ पप्रच्छ ब्राह्मणं किंचिज्ज्ञानिनं सत्यवादिनम् ॥ स चाह ब्राह्म
 णस्तस्मै पितृद्वयकराविमो ॥ किमिदं तद्गृहे गत्वा मात्रे पृच्छ वदिष्यति ॥ ततश्चिन्तापरोदुःखी हृदि नानाविचारयत् ॥ ३५ ॥ यात्रां कृ
 त्वा तत्र यातो यत्राऽसौ जीवितः शिशुः ॥ तदापि पंचमदिनमासीत्सेव प्रसूतिका ॥ ३७ ॥ द्वितीयोऽप्यभवत्पुत्रो रात्रौ षष्ठी समाययो ॥
 पुनश्च जीवितं कथानिषित्वा सा ब्रवीच्चताम् ॥ ३८ ॥ एतस्यावश्यं किंते एतन्मात्राच किं व्रतम् ॥ क्रियते ते यतस्त्वं च एनं रक्षस्य हर्निशं ॥

षष्ठीवाक्यमिति श्रुत्वा जीवन्तिः प्राह सस्मिता ॥ तन्निमित्तं निशिद्रुं जाग्रदासीन्मृषास्वपन् ॥ ४० ॥ संवादमुभयोराराजास्तथावसक-
लंतदा ॥ श्रीचणोभृगुवारेतु एतन्माताममार्चने ॥ ४१ ॥ व्रतस्य नियमं सर्वं कुरुते तं वदामि ते ॥ परिधत्ते न वसनं हरितं कंचुकीं तथा ॥ ४२ ॥
नधारयति तद्दूर्णं काचकं कणकं करे ॥ कदापि नो ह्ययति तंदुलक्षालनोदकम् ॥ ४३ ॥ नैव गच्छत्यधस्ताच्च हरित्यल्लवमंडपम् ॥ क-
कलस्य च शाकं स्थानाश्चातिहरिवर्णतः ॥ ४४ ॥ सर्वमेव मम प्रीत्यै मारयिष्यामि मास्तम् ॥ श्रुत्वा सर्वे नृपः प्रातर्जगाम स्वपुरं प्रति ॥
प्रत्युद्गतानागरिकादेशिकाः सर्व एव हि ॥ पप्रच्छ मातरं राजा त्वया जीवन्तिका व्रतम् ॥ ४५ ॥ क्रियते तु कथं मातर्न वेद्यीति च साऽब्रवीत्
सा दुण्यार्थं तु यात्राया ब्राह्मणांश्च सुवासिनीः ॥ ४६ ॥ इच्छन् नृपो भोजयितुं व्रतं चापि परीक्षितुं ॥ सुवासिनीभ्यो वस्त्राणि कंचुक्यः कं-
कणानि च ॥ ४७ ॥ आगतव्यं भोजनार्थं सर्वाभीराजसद्वनि ॥ ततः पुरोधसः पत्नी तत्र दूतमुवाच ह ॥ ४८ ॥ हरिदूर्णं मया किंचिद्द्रव्यं
तेन कदाचन ॥ दूतो निवेदयामास राज्ञे तस्याः प्रभाषितम् ॥ ४९ ॥ राजा सर्वं रक्तवर्णं तस्यै संप्रेषयच्छुभम् ॥ अंगीकृत्य च तत्सर्वं सापि
राजगृहं ययौ ॥ ५० ॥ पूर्वद्वारे तंदुलानां दृष्ट्वा क्षालनजं जलम् ॥ मंडपं च हरिदूर्णं दृष्ट्वाऽन्यद्वारतो ययौ ॥ ५१ ॥ राजा पुरोधसः पत्नीं
नत्वा पप्रच्छ चारिविलम् ॥ निमित्तं नियमस्यास्य सा प्रोवाच व्रतं भृगौ ॥ ५२ ॥ तंदृष्ट्वा तु तदा त्यं तं प्रस्नुतौ तत्पयोधरौ ॥ सिषिंचतुस्त-
राजानंधाराभिः सर्वतः स्तनौ ॥ ५३ ॥ गद्यायां करयुग्मेन देव्याः संवादतस्तथा ॥ स्तनयोः प्रस्नवाच्चैव राजा प्रत्ययमापसः ॥ ५४ ॥

पालिकां मातरं गत्वा पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ मा भौ मातर्ब्रूहि सत्यं वृत्तांतं मम जन्मनः ॥ ५६ ॥ श्रुत्वा स्रक्केशिनी प्राह यथा तथ्येन सर्वशः ॥
 हृष्टो भूत्वा नमश्चक्रे पितरो स्वस्य जन्मदौ ॥ ५७ ॥ संपत्त्या वर्द्धयामास तौ परां सुदमापतुः ॥ एकस्मिन्दिव सेराजा जीवन्तीं प्रार्थयन्निशि ॥
 ५८ ॥ जीवन्त्ययं जन्मदो मे गंगायां च करो कथं ॥ तदा स्वप्न गता देवी प्राह संशयनाशकम् ॥ ५९ ॥ मया त्वत्पत्ययार्थं यं कृता मायान संशयः ॥
 एतन्ने सर्वमारव्यातं श्रावणो भृगुवासरे ॥ ६० ॥ एतद्भूतमनुष्ठाय सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६१ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसं
 वादेश्रावणमासमाहात्म्ये शुक्रवारजीवंतिकाव्रतकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अतः परं प्रव
 क्ष्यामि मंदवारविधित्वं ॥ सनत्कुमार यत्कृत्वा मंदत्वं नैव जायते ॥ १ ॥ श्रावणो मासि देवानां त्रयाणां पूजनं शनौ ॥ नृसिंहस्य शनेऽप्येव
 अंजनीनंदनस्य च ॥ २ ॥ कुज्योस्तं मेऽथ वालिरव्यं नृसिंहं प्रतिमां शुभाम् ॥ हरिद्रायुक्त्वं दनेन लक्ष्म्या सह जगत्पतिम् ॥ ३ ॥ संपूज्य नी
 लपुष्पैश्चरत्तैः पीतैश्च शोभनैः ॥ नैवेद्यं विचित्रं शंशं कंकुजरसं जितम् ॥ ४ ॥ स्वयं चैव तदश्रीयाद्वाह्यणां चैव भोजयेत् ॥ तिल-
 तैलं घृतस्नानं नृसिंहस्य प्रियं भवेत् ॥ शनैश्चरदिने तैलं प्रशस्तं सर्वकर्मसु ॥ अथ ज्वालाह्मणास्तद्वत्स्नानं सिन्यस्तु तैलतः ॥ ६ ॥
 स्वयं मथ्यज्यं च स्नायात्कुटुंबसहितः शनौ ॥ माषान् च प्रकर्त्तव्यं श्रीणातिनरके सरी ॥ ७ ॥ एवं चतुर्ष्वारेषु श्रावणो मासितद्रुतम् ॥
 कुर्वीत तस्य स दने लक्ष्मीं गन्धिरतरा भवेत् ॥ ८ ॥ धनधान्यसमृद्धिश्च अपुत्रः पुत्रवान् भवेत् ॥ इह लोके सारवं शुक्ला अंतैवैकुण्ठमाप्नु

यात् ॥ ९॥ दिग्व्यापिनी च सत्कीर्तिर्नृसिंहस्य प्रसादतः ॥ एतत्ते कथितं सौम्य नृसिंहव्रतमुत्तमम् ॥ १० ॥ एवं शनिप्रीणनायकर्तव्यं तच्छृणु
प्रभो ॥ स्वजं ब्राह्मणमेकं तु तदभावे तु कंचन ॥ ११ ॥ अस्य ज्यतिलतैलेन स्नापयेदुष्णावारिणा ॥ नृसिंहोक्तेन चान्येन सो जयेच्छुद्ध्या
न्वितः ॥ १२ ॥ तैलं लोहं तिलान्माषान् दद्यात्कंबलमेव च ॥ शनैश्चरप्रीणनाय शनिर्मैप्रीयतामिति ॥ १३ ॥ शनैश्चरस्यासिषेकं तिलतै
लेन कारयेत् ॥ प्रशस्ता अक्षतास्तस्य पूजने तिलमाषयोः ॥ १४ ॥ ध्यानं तस्य च वक्ष्यामि शृणुष्वावहितो मुने ॥ शनैश्चरः कृष्णवर्णो मं
दः काश्यपगोत्रजः ॥ १५ ॥ सौराष्ट्रदेशसंभूतः सूर्यपुत्रो वरप्रदः ॥ दंडाकृतिर्मंडले स्यादिंद्रनीलसमद्युतिः ॥ १६ ॥ बाणबाणासनध
रः शूलधृग्गृध्रवाहनः ॥ यमाधिदैवतश्चैव ब्रह्मप्रत्यधिदैवतः ॥ १७ ॥ कस्तूर्यगुरुगंधः स्यात्तथागुग्गुलधूपकः ॥ कृसरान्नप्रियश्चैव
विधास्यः परिकीर्तितः ॥ १८ ॥ प्रतिमा पूजने चास्य कार्या लोहमयी शुभा ॥ अस्योद्देशेन पूजायां दाने कृष्णोद्दिजोत्तमः ॥ १९ ॥ कृष्णव-
स्त्रयुगंदद्याद्दद्याद्गोकृष्णवत्सकाम् ॥ एवं संपूज्य विधिवत्प्रार्थयेच्च स्तवीत च ॥ २० ॥ यः पुनर्नष्टराज्याय नीलाय परितोषितः ॥ ददौ
निजं महाराज्यं समे सौरिः प्रसीदतु ॥ २१ ॥ शनिर्नीलांजनप्रख्यं मंदचेष्टाप्रसारिणम् ॥ छाया मार्त्तंडसंभूतं नमस्यामि शनैश्चरम् ॥ २२ ॥
नमस्ते कोणसंस्थाय पिंगलाय नमोऽस्तुते ॥ प्रसादं कुरु देवेश दीनस्य प्रणतस्य च ॥ २३ ॥ एवं स्तुत्या प्रार्थयित्वा प्रणमेच्च पुनः पुनः ॥ पू
जने वैदिको मंत्रः शनो देवीरिति स्मृतः ॥ त्रैवर्णानां च शूद्राणां नाम मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ य एवं विधिना मंदं पूजयेत्स समाहितः ॥ २४ ॥

तदीयंतुभयंतस्यस्वमेऽपिनमविष्यति ॥ एवमेतद्वृत्तं विप्रयेकरिष्यंतिमानवाः ॥ २६ ॥ वासरे वासरे प्राप्ते श्रावणे मासि भक्तिः ॥ तेषां
 शनैश्चरकृता पीडादेशोऽपिनो भवेत् ॥ २७ ॥ प्रथमो वा द्वितीयो वा चतुर्थः पंचमोऽपि वा ॥ सप्तमश्चाष्टमो वापि नवमो द्वादशोऽपि वा ॥ २८ ॥ ज
 न्मराशो स्थितो मंदः पीडां न कुरुते तदा ॥ शमग्निरिति मंत्रस्य तत्प्रसादे जपो मतः ॥ २९ ॥ इंद्रनीलमणेर्दानं प्रदद्यात्तस्य तुष्टयै ॥ अतः परं
 प्रवक्ष्यामि हनुमत्तुष्टये विधिम् ॥ ३० ॥ शनिवारेश्रावणे च अभिषेकं समाचरेत् ॥ रुद्रमंत्रेण तैलेन हस्तुत्पीणनाय च ॥ ३१ ॥ तैलमिश्रित
 सिंदूरलेपंतस्य समर्पयेत् ॥ जपाकुसुममालाभिरर्कमालाभिरिव च ॥ मालाभिर्मोदराभिश्च वटकानां तथैव च ॥ पूजयेदं जनीपुत्रं तथा
 न्यैरुपचारकैः ॥ ३२ ॥ यथाविधियथावित्तं श्रद्धाभक्तिसमन्वितम् ॥ जपेद्द्वादशनामानि हनुमत्पीतये बुधः ॥ ३३ ॥ हनुमानं जनीसूनु-
 र्वायुपुत्रो महाबलः ॥ रामेष्टः फाल्गुनसरवः पिंगाक्षो मितविक्रमः ॥ ३४ ॥ उदधिक्रमणश्चैव सीताशोकविनाशकः ॥ लक्ष्मणप्राण
 दाता च दशग्रीवस्य दर्पहा ॥ ३५ ॥ द्वादशैतानि नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ नाशस्तं जायते तस्य सर्वसंपत्सु जायते ॥ ३६ ॥ श्रा
 वणे मंदवारेषु एव माराध्यवायुजम् ॥ वज्रतुल्यशरीरं स्यादरोगो बलवान्तरः ॥ ३७ ॥ वेगवान् कार्यकरणे बुद्धिर्वैभवभूषितः ॥ श
 त्संक्षयमाप्नोति मित्रहृद्भिः प्रजायते ॥ ३८ ॥ वीर्यवान् कीर्तिमांश्चैव प्रसादादंजनीजनेः ॥ आजनेया लये लक्षं हनुमत्कवचं पठे
 त् ॥ ३९ ॥ अणिमाद्यष्टसिन्धूनां साधकः स्वामितामियात् ॥ यक्षराक्षसवेतालादर्शनात्तस्य वेगतः ॥ ४० ॥ पलायंते दशादिशः

कं पितामयविह्वलाः॥ अश्वत्थालिंगनंचैव अश्वत्थस्य च पूजनम् ॥ ४२ ॥ मंदभिन्नेन कर्तव्यः स्पर्शः श्वत्थस्य सत्तम ॥ शनावालिङ्ग-
 नंतस्य सर्वसंपत्सिद्धिदम् ॥ पूजनं सप्तवारेषु तत्रापि श्रावणे अधिकम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनकुमारसंवादेश्रावणमा-
 समाहात्म्येशनैश्वरनृसिंहहनुमत्पूजनादिशानिवारकृत्यकथनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ सनकुमार उवाच ॥ वा-
 रप्रतानि सर्वाणि त्वत्तो देव श्रुतानि मे ॥ तव वागमृतं पीत्वा तृप्तिर्मे नैव जायते ॥ १ ॥ श्रावणेन समो मासो नास्त्यन्यः प्रतिष्ठाति मे ॥ अथा-
 तस्मिन्निमाहात्म्यं कथयस्व जगत्प्रभो ॥ २ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मासानां कार्तिकः श्रेष्ठस्तस्मान्माघः परोमतः ॥ ततोऽपि
 माघवः श्रेष्ठः सहस्रवापि हरिप्रियः ॥ ३ ॥ विश्वरूपेण च त्वारोमासाश्चेते मम प्रियाः ॥ द्वादशस्वपि मासेषु श्रावणः शिवरूपतः ॥ ४ ॥ ति-
 थयः श्रावणे मासि सर्वाश्च व्रतसंयुताः ॥ प्राधान्यतस्तथापि त्वां वच्मि काश्चित्कशोभनाः ॥ ५ ॥ तिथिवारविमिश्रंतु व्रतमाद्यं वदा-
 मिते ॥ प्रतिपञ्चावणे मासि यदा सोमयुता भवेत् ॥ ६ ॥ सोमवारास्तदापंचपतंत्यत्र हि मासिके ॥ रोटकारव्यं व्रतं तत्र कर्तव्यं श्रावणे
 नरैः ॥ ७ ॥ सार्द्धमासत्रयं वापि रोटकारव्यं व्रतं भवेत् ॥ लक्ष्मीहृदिकरं प्रोक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ ८ ॥ विधानंतस्य वक्ष्यामि शृणुष्व अव-
 हितो मुने ॥ श्रावणस्य सिते पक्षे प्रतिपत्सोमवासरे ॥ ९ ॥ प्रातः संकल्पयेद्द्विद्वान् करिष्ये रोटकव्रतम् ॥ अद्यारभ्य सप्तश्रेष्ठकृपां कुरुज-
 गद्गुरो ॥ १० ॥ दिने दिने प्रकर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः बिल्वपत्रैररवैर्दण्डैश्च तुलसीपत्रैस्तथा ॥ ११ ॥ नीलोत्पलैश्च कमलैः कल्हारैः कुसु-

दैस्तथा ॥ चंपकैर्मालतीपुष्पैः कुविंदैरर्कपुष्पकैः ॥ ११ ॥ अन्यैर्नानाविधैः पुष्पैर्ऋतुकालोद्भवैः शुभैः ॥ धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलैर्नाना
 विधैरपि ॥ १२ ॥ नैवेद्यमर्पयेत्सुरव्यंरोटकानां विशेषतः ॥ कर्तव्यारोटकाः पंचपुरुषाहारमानतः ॥ १३ ॥ द्यौतुविप्रायदातव्योद्वाभ्यां
 च भोजनं मतम् ॥ एको देवायदातव्यो नैवेद्यार्थं सदा बुधैः ॥ १४ ॥ शेषपूजां विधायाथ अर्घ्यं दद्याद्विचक्षणः ॥ रंभाफलं नारिकेलं जं
 बीरं बीजपूरकम् ॥ खर्जुरीकं कर्कटीशक्षानारिगं मातुलिंगकम् ॥ असौटकं च दाडिंबं चान्यदुत्तुसंभवम् ॥ १५ ॥ प्रशस्तमर्घ्यदाने
 स्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ सप्तसागरसंयुक्तां भूमिं दत्त्वा तु फलम् ॥ १६ ॥ तत्फलं समवाप्नोति व्रतं कृत्वा विधानतः ॥ पंचवर्षप्रक-
 र्त्तव्यमतुलं धनमीप्सुभिः ॥ १७ ॥ पश्चादुद्यापनं कुर्याद्रोटकारव्यव्रतस्य तु ॥ उद्यापने तु कर्तव्यो हेमरूप्यौ च रोटको ॥ १८ ॥ पूर्वद्वार-
 धिवास्याऽथ प्रातर्होमं समाचरेत् ॥ सर्पिषां शिवमंत्रेण बिल्वपत्रैश्च शोभनैः ॥ १९ ॥ एवं कृते व्रते तात सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ स-
 नत्कुमारवक्ष्यामि द्वितीयायां व्रतं शुभम् ॥ २० ॥ यत्कृत्वा श्रद्धया मर्त्यो लक्ष्मीवान् पुत्रवान् भवेत् ॥ औदुंबरमिधं चैतद्भूतपापप्रणा-
 शनम् ॥ २१ ॥ श्रावणे मासि संप्राप्ते द्वितीयायां शुभे तिथौ ॥ प्रातः संकल्प्य विधिवद्भूतं कुर्याद्विचक्षणः ॥ २२ ॥ नारीबाऽथ नरो वा-
 पि पात्रं स्यात्सर्वसंपदाम् ॥ साक्षादुदुंबरः पूज्यस्तदभावे तु कुड्यके ॥ २३ ॥ लिखित्वा पूजयेत्तत्र चतुर्भिर्नाममंत्रकैः ॥ उदुंबरनमस्त-
 भ्यं नमस्ते हेमपुष्पक ॥ २४ ॥ संजंतु फलयुक्ता यनमोरक्तांडशालिने ॥ तत्राधिदेवते पूज्ये शिवः शुक्रस्तथैव च ॥ २५ ॥ त्रयस्त्रिंशत्

लान्यस्य गृहीत्वा भागमाचरेत् ॥ एकादश ब्राह्मणाय दद्यात्तावंतिदैवते ॥ २७ ॥ तावंतिस्वयमश्रीयान्नाह्नानाहारस्तुतहिने ॥ शिवं शुक्रं
च संपूज्य रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ २८ ॥ एवं कृत्वा व्रतं तात वर्षाण्येकादशैव तु ॥ पश्चादुद्यापनं कुर्याद् व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ २९ ॥ उदुंबरः सुव
र्णेन फलपुष्पदलान्वितः ॥ तत्र संपूजयेद् द्विद्वान् प्रतिमेशिवशुक्रयोः ॥ ३१ ॥ प्रातर्होमं चरेच्चैव उदुंबरफलैः शुभैः ॥ कोमलैरल्पमात्रैश्च
संख्यया षोत्तरं शतम् ॥ ३२ ॥ उदुंबरसमिद्धिश्च तिलैराज्यैश्च होमयेत् ॥ एवं समाप्य होमं तु आचार्यं पूजयेत्ततः ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणान् सो
जयेत्पश्चाच्छतं शक्नोदशाथवा ॥ एवं व्रते कृते वत्सफलं यत्स्याच्छृणुष्वततः ॥ ३३ ॥ बहुजंतु फलो हस्तौ यथायं साधकस्तथा ॥ सवे
दने कस्तनवान् वंशहृदि स्तथा भवेत् ॥ ३४ ॥ हेमपुष्पैर्यथा हस्तस्थालक्ष्मीप्रदो भवेत् ॥ अद्यावधि न कस्यापि व्रतमेतत्प्रकाशितम् ॥
३५ ॥ गोप्याद्गोप्यतरं चैव तवाग्रे कथितं मया ॥ नैवात्र संशयः कार्यो भक्त्या चैतद् व्रतं चरेत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे श्रावणमा
समाहात्म्ये ईश्वरसनत्कुमारसंवादे प्रतिपदोत्कथितं द्वितीयोदुंबरव्रतकथनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ईश्वर उवा
च ॥ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि स्वर्णगौरीव्रतं शुभम् ॥ श्रावणे शुक्लपक्षे तु तृतीयायां विधातुं ॥ १ ॥ प्रातः स्नात्वा नित्यं कर्म कृत्वा
संकल्पमाचरेत् ॥ पार्वतीशं करोपूज्यो षोडशैरुपचारकैः ॥ २ ॥ देवदेवसमागच्छ प्रार्थये हं जगत्पते ॥ इमां मया कृतां पूजां गृहाण सु
रसत्तम ॥ ३ ॥ वायनानि प्रदेयानि देपतीभ्यस्तु षोडश ॥ भवान्याश्व महादेव्या व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ ४ ॥ प्रीतये द्विजवर्याय वायनं प्रददा

म्यहम् ॥ नानाषोडशपक्वान्नेर्वैष्णवात्राणिषोडश ॥ ५ ॥ कुर्याद्दद्यादिभिर्युक्तान्याह्वयद्विजदंपतीनां व्रतसंपूर्णतार्थं तु ब्राह्मणेभ्यो द-
 दाम्यहम् ॥ ६ ॥ स्वलंकृताः सुवासिन्यः पातिब्रत्येन भूषिताः ॥ ममकार्यसमृद्धयर्थं प्रतिगृहंतु शोभनाः ॥ ७ ॥ एवं षोडशवर्षाणि अ-
 शौचत्वारिवापुनः ॥ एकवर्षं तु सद्यो वा कृत्वा चोद्यापनं चरेत् ॥ ८ ॥ पूजांते च कथां श्रुत्वा वाचकं संपूजयेत् ॥ ९ ॥ ॥ सनत्कु-
 मार उवाच ॥ ॥ केन वीर्णे व्रतमिदं माहात्म्यं चाऽस्य कीदृशम् ॥ उद्यापनं कथं कार्यं तत्सर्वं वद मे प्रभो ॥ १० ॥ ॥ ईश्वर उवा-
 च ॥ ॥ साधु पृष्टं महाभाग कथयामि तवाग्रतः ॥ स्वर्णगौरी व्रतं नाम सर्वसंपत्करं नृणाम् ॥ ११ ॥ पुरा सरस्वतीतीरे स्फुटित-
 रव्या महापुरी ॥ तत्र चंद्रप्रभो नाम राजा सीत्यनदोपमः ॥ १२ ॥ तस्यास्तां रूपलावण्ये सौंदर्ये स्मरविभ्रमे ॥ महादेवी विशालारव्ये हि-
 मार्ये कमलेक्षणे ॥ १३ ॥ तयोः प्रियतरा ज्येष्ठा तस्या सीतुपतेर्मता ॥ सकदाचिद्दूतं भेजे मृगयासक्तमानसः ॥ १४ ॥ सिंहशार्दूलवाराह-
 वनमाहिषकुंजरान् ॥ हत्वा बभ्राम तृणान्तः सराजा विपिनं महत् ॥ १५ ॥ चक्रकारं उवाकीर्णं च चरीकपिकाकुलम् ॥ उत्फुल्लमहि-
 काजं तिकुमुदोत्पलमंडितम् ॥ १६ ॥ अपूर्वामदवीं सोसोददर्शाः प्रसरसां सरः ॥ समासाद्य सरस्तीरं पीत्वा जलमनुत्तमम् ॥ १७ ॥ प्र-
 त्यागौरीमर्चयंतं ददर्शाः प्रसरसांगणम् ॥ किमेतदिति पप्रच्छ राजा राजीवलोचनः ॥ १८ ॥ स्वर्णगौरी व्रतमिदं क्रियतेऽस्माभिरुत्तम-
 म् ॥ सर्वसंपत्करं नृणां तत्कुरुष्व नृपोत्तम ॥ १९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ विधानं कीदृशं ब्रूत किं फलं विस्तराक्षम ॥ ता ऊचुर्गोषि-

तः सर्वास्तृतीयायोनमोयुजि ॥ २० ॥ कर्तव्यं व्रतमेतद्विस्वर्णगौरीतिसंज्ञितम् ॥ पार्वतीशंकरौ पूज्यौ भक्त्या परमया मुदा ॥ २१ ॥ दोरकं
 षोडशगुणं बध्नीयादक्षिणे करे ॥ नरो वामे तु नारीणां गले वा बंधनं मतम् ॥ २२ ॥ तं कृत्वा सोऽपि जग्राह व्रतं नियतमानसः ॥ गुणैः षोड
 शभिर्युक्तं दोरकं दक्षिणे करे ॥ बध्नामि देवदेवेशि प्रसादं कुरु मे वरम् ॥ एवं देव्या व्रतं कृत्वा आजगाम निजं गृहम् ॥ २३ ॥ पप्रच्छ दो
 रकं हस्ते दृष्ट्वा ज्येष्ठातिकोपना ॥ शौरयित्वा च विक्षेपबाह्यशुष्कतरूपरि ॥ २४ ॥ न कर्तव्यं न कर्तव्यमिति रात्रिषु दत्तं पि ॥ तेन संस्पृ
 ष्टमात्रेण तरुः पल्लवितो भवत् ॥ २५ ॥ तद्वितीयातनो हृष्टा विस्मया कुलिता भवत् ॥ तरुस्थं दोरकं छिन्नं गृहीत्वा सा बंधह ॥
 २६ ॥ ततस्तन्मासमाहात्म्यात्युः प्रियतरा अभवत् ॥ ज्येष्ठा व्रतापचारेण सात्यकादुर्वितावनम् ॥ २७ ॥ प्रययौ सामहादेवी
 ध्यायंती मनसा च ह ॥ मुनीनामाश्रमे पुण्ये निवसंती घृचि त्क्वचित् ॥ २८ ॥ निवारिता मुनिवरैर्गच्छुपापे यथा सरवम् ॥ धावन्ती वि
 पिनं घोरं निर्विण्णानिषसादह ॥ २९ ॥ ततस्तत्कृपया देवी प्राविरासीत्तदा यतः ॥ तां दृष्ट्वा दंडवद्भूमौ नत्वा स्तुत्वा नृपप्रिया ॥ ३० ॥
 जयदेवि नमस्तुभ्यं जयभक्तवरप्रदे ॥ जयशंकरवामांगे जयमंगलमंगले ॥ ३१ ॥ ततो भक्त्या चरन्ती देवा गौरीमभ्यर्चयद्भुतम् ॥
 चक्रे तस्य प्रभावेन भर्तृतां चानयद्गृहम् ॥ ३२ ॥ ततो देव्याः प्रसादेन सर्वान्कामानवाप सा ॥ ततस्तस्यां नृपो राज्यं चक्रे सर्वसमृद्धि
 मान् ॥ ३३ ॥ अंतेशिवपदं प्राप्य कांताभ्यां सहितो नृपः ॥ ३४ ॥ यः शोभनं व्रतमिदं कुरुते शिवायाः कुर्यान्मम प्रियतरो भविता चर्गा

र्याः॥ प्राप्यश्रियं समधिकं कविशत्रुसंघं निर्जित्य निर्मलपदं सशिवस्थयाति ॥३६॥ एतस्योद्यापन विधिं सावधानममाश्रणु ॥ शुभे
 तिथौ शुभे वारे चंद्रे ताराबलान्विते ॥३७॥ मंडपेऽष्टदले पद्मे कुंभं धान्योपरि न्यसेत् ॥ पूर्णपात्रं ताम्रमयं पल्लवोदशनिर्मितम् ॥३८॥
 तिलपूर्णं तत्र देवीशंकरप्रतिमे न्यसेत् ॥ श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नं श्वेतयज्ञोपवीतिनम् ॥३९॥ वैदोक्तेन प्रतिष्ठा च कर्तव्या तु यथाविधि ॥
 सम्यक् पूजां तु संपाद्य रात्रौ जागरणं चरेत् ॥४०॥ प्रातः पूजां ततः कृत्वा ततो होमं समाचरेत् ॥ ग्रहहोमं पुरा कृत्वा प्रधानं जुहुयात्त
 तः ॥४१॥ तिलाश्च यवसंमिश्रा आज्येन च परिप्लुताः ॥ द्रव्यप्रधाने संख्यातु सहस्रमथ वा शतम् ॥४२॥ आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्दस्त्रा
 लंकारधेनुभिः ॥ वायनानि चंदेयानि ब्राह्मणांश्चैव भोजयत् ॥४३॥ दंपती भोजयेच्चैव संख्यया षोडशैव तु ॥ मूयसीं दक्षिणां दद्या
 त्स्य विज्ञानुसारतः ॥ बंधुभिः सह भुंजीत हर्षोत्सवसमन्वितः ॥४४॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादे श्रावणमा
 समाहात्म्ये तृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतकथनं नाम दशोऽध्यायः ॥ १२॥ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ केन व्रतेन भगवन्सौ
 भाग्यमनुलभवेत् ॥ पुत्रपौत्रधनैश्चर्यं मनुजः सरवमेधते ॥ तन्मे वद महादेव व्रतानां मुत्तमव्रतम् ॥१॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥
 अस्ति द्वाविंशतिव्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ भगवत्या पुरा चीर्णं पार्वत्या श्रद्धया सह ॥२॥ सरस्वत्या महेंद्रेण विष्णुना धनदेन च ॥ अ
 ग्रेऽश्वदेवैर्मुनिभिर्गंधर्वैः किं नरेस्तथा ॥ चीर्णमेतद्रुतं सर्वैः पुरा भूमुनिसत्तम ॥३॥ चतुर्थीया भवेच्छुद्धानामासि सः पुण्यदा ॥ त

स्यां व्रतमिदं कुर्यात्सर्वपापौघनाशनम् ॥ ४ ॥ गजाननं चतुर्थ्यां तु एकदंतविपाटितम् ॥ विधाय हेम्ना विघ्ने शंहे मपीवा सने स्थितम् ॥
५ ॥ तदा हेममयी दूर्वा तदाधारे व्यवस्थितम् ॥ संस्थाप्य विघ्नहर्तारं कलशेताम्भाजनम् ॥ ६ ॥ वैष्टितं रक्तवस्त्रेणां सर्वतोभद्रमंड-
ले ॥ पूजयेद्भक्तकुसुमैः पत्रिकाभिश्च पञ्चभिः ॥ ७ ॥ अपामार्गं शमीदूर्वा तुलसी बिल्वपत्रकैः ॥ अन्यैः सुगंधैः कुसुमैर्यथा लभ्यैः सु-
गंधिभिः ॥ ८ ॥ फलैश्च मोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् ॥ यथा वदुपचारैश्च पूजयेद्भिरिजाकृतम् ॥ ९ ॥ प्रतिमायां स्वर्णमय्यां निर्मिता
यां यथाविधि ॥ आवाहयामि विघ्ने शमा गच्छतु कृपा निधिः ॥ १० ॥ स्तवद्वयमिदं हेमं सिंहसनमनुत्तमम् ॥ आसनार्थमिदं दत्तं प्रतिगृ-
ह्य तु विघ्नराट् ॥ ११ ॥ उमाकृतनमस्तुभ्यं विश्वव्यापिन्सनातन ॥ विघ्नौघं छिंधि सकलं मम पाद्यं ददामि ते ॥ १२ ॥ गणेश्वराय देवा-
य उमापुत्राय वेद्यसे ॥ अर्घ्यमेतत्प्रयच्छामि गृहाण भगवन्मम ॥ १३ ॥ विनायकाय शूराय वरदाय नमो नमः ॥ इदमाचमनीयं ते द-
दामि प्रतिगृह्यताम् ॥ १४ ॥ गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतम् ॥ स्नानार्थं ते मया दत्तं गृहाण सूरपुंगव ॥ १५ ॥ सिंदूरेण यथा ल-
क्ष्म्यं कुंकुमे रंजितं मया ॥ वस्त्रयुग्ममिदं दत्तं प्रतिगृह्णन्ममोक्तम् ॥ १६ ॥ लंबोदराय देवाय सर्वविघ्नापहारिणे ॥ उमांगमलसंभूतच-
दनं प्रतिगृह्यताम् ॥ १७ ॥ अक्षताश्च सूरश्रेष्ठ रक्तचंदनचर्चिताः ॥ मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण सूरसत्तम ॥ १८ ॥ चंपकैः केतकीप-
त्रैर्जपाकुसुमसंघकैः ॥ गौरीपुत्रं पूजयामि प्रसीदतु ममोपरि ॥ १९ ॥ अनुग्रहाय लोकानां दानवानां वधाय च ॥ अवतीर्णः स्कंदगुरु

धूपं गृणातु वै मुदा ॥ २० ॥ परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदाय च ॥ दीपं तुभ्यं प्रदास्यामि महादेवात्मने नमः ॥ २१ ॥ गणानां त्वेति नेवेद्य-
 मर्पयेन्मोदकादिकम् ॥ अन्नं चतुर्विधं चैव पायसं लड्डुकादिकम् ॥ २२ ॥ कर्पूरैलादिसंयुक्तं नानावल्लीदलान्वितम् ॥ तांबूलं ते प्रदास्यामि-
 मुखं वा सार्थमादरात् ॥ २३ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः ॥ दक्षिणां ते प्रदास्यामि अतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ २४ ॥ गणेश्वर-
 गणाध्यक्षगोरीपुत्रगजानन ॥ व्रतं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादादिमानन ॥ २५ ॥ एवं संपूज्य विघ्नेशं यथाविभवविस्तरेः ॥ सोपस्करं गणा-
 ध्यक्षमाचार्याय निवेदयेत् ॥ २६ ॥ गृहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदक्षिणम् ॥ एतत्त्वह्मन्नादद्य पूर्णं तां यातु सक्रवतम् ॥ २७ ॥ एवं यः पं-
 चवर्षाणि कृत्वोद्यापनमाचरेत् ॥ ईप्सिताल्लभते कामान् देहांते शांकरं पदम् ॥ २८ ॥ यद्वा वर्षत्रयं कुर्यात्सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ उद्यापनं-
 विनायककरोति व्रतमुत्तमम् ॥ २९ ॥ सर्वनिष्फलतां याति यथाविध्यपियत्कृतम् ॥ उद्यापनादिने प्रातस्तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ ३० ॥
 हेन्मापलात्तर्द्धाह्नात्कृत्वा गणपतिं बुधः ॥ पंचगव्यैस्तु संस्त्राप्य दूर्वाभिस्तु प्रपूजयेत् ॥ ३१ ॥ मंत्रैस्तु दशभिर्मन्त्राश्चन्द्रया सहितो न-
 रः ॥ गणार्घ्यं शानमस्तुभ्यमुमापुत्रा गघनाशन ॥ विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक ॥ एकदंते भवन्नेति तथा मूषकवाहन ॥ ३३ ॥
 कुमारगुरवे तुभ्यमिति नाम पदैः पृथक् ॥ पूर्वैद्युरधिवास्येव प्रातर्होमं समाचरेत् ॥ ३४ ॥ दूर्वाभिर्मोदकैश्चैव ग्रहहोमपुरःसरं ॥ पूर्णाहु-
 तितंतो हुत्वा आचार्यादिभ्यः पूजयेत् ॥ ३५ ॥ गोसवत्सां घटोर्ध्वं च दद्याद्दत्तानुसारतः ॥ एवं कृते व्रते वत्स सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ ३६ ॥

श्री.मा
२२

मदीयपियपुत्रस्यव्रतेनाहंचतोषितः॥ सुविदत्वासर्वभोगंददास्यंतेचसद्गतिम्॥ ३७॥ यथाशारवाप्रशारवाभिर्दूर्वाहृदिगताभवेत्॥
तथैवपुत्रपौत्रादिसंततिर्हृदिगामिनी॥ ३८॥ इत्येतत्कथितंगुह्यंदूर्वागणपतिव्रतम्॥ श्रेष्ठाच्छ्रेष्ठतरंचैवकर्तव्यंस्वामीपूजितः॥ ३९॥
इतिश्रीस्कंदपुराणेईश्वरसनकुमारसंवादेश्रावणमासमाहात्म्येदूर्वागणपतिव्रतकथनं नामत्रयोदशोऽध्यायः॥ १३॥ ॥ ईश्व
रउवाच॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिश्रावणेशकूपक्षके॥ पंचम्यायचकर्तव्यंतच्छृणुष्वमहामुने॥ १॥ चतुर्थ्यामेकमुक्तंतुनक्तंस्या
त्पंचर्मादिने॥ कृत्वास्वर्णमयं नागमथवारौप्यसंभवं॥ २॥ कृत्वादारुमयंवापिअथवामृन्मयंशुभम्॥ पंचम्यामर्चयेद्भक्त्यानागंपंच-
फणान्वितम्॥ ३॥ द्वारस्योभयतोलेरव्यागोमयेनविषोल्बणाः॥ पूजयेद्विधिवच्चैवदधिदूर्वाकुरैःशुभैः॥ ४॥ करवीरैर्मालतीभिर्जाति
पुष्पैश्चंपकैः॥ तथागंधैरक्षतैश्चधूपैर्दीपैर्मनोहरैः॥ ५॥ ब्रह्मणान्भोजयेत्सश्वात्घृतमोदकपायसैः॥ अनंतंवास्त्रकिंशेषंपद्मना
भंचकंबलम्॥ ६॥ तथाकर्कोटकं नागं नागमश्वंतथाऽष्टमम्॥ घृतराष्ट्रंशंखपालंकालीयंतक्षकंतथा॥ ७॥ हरिद्रयाचंदनेनकुड्ये-
नागकुलाधिपान्॥ नवकद्रूंश्चसंलिरव्यपूजयेत्कुसुमादिभिः॥ ८॥ वल्मीकेपूजयेन्नागान्दुग्धंचैवतुपाययेत्॥ घृतयुक्तंशर्कराढ्यं
यथेष्टंचार्पयेद्बुधः॥ ९॥ लोहपात्रेपोलिकादिनकुर्यात्तद्दिनेनरः॥ गोधूमपायसंकुर्यान्नैवेद्यार्थंतुभक्तितः॥ १०॥ भर्जिताश्चणकाश्चै-
वव्रीहयोयावनीलकाः॥ अर्पणीयाश्चसर्पेभ्यःस्वयंचैवतुभक्षयेत्॥ ११॥ बालकभ्योऽर्पणीयाश्चहृदादंताभवन्तिहि॥ वल्मीकस्य-

अ०
१४

२२

समीपेनुगायनं वाद्यमेव च ॥ स्त्रीभिः कार्यं शूषिताभिः कार्यं श्रैवोत्सवो महान् ॥ एवं कृते कदाचिच्च सर्पतो न भयं भवेत् ॥ १३ ॥ अन्यच्च
शृणुयाद्दिप्रलोकानां हितकाम्यया ॥ कथयिष्यामि किंचित्तेतच्छृणुष्व महामुने ॥ १४ ॥ नागदष्टो नरो वत्स प्राप्य मृत्युं व्रजत्यधः ॥ अधो
गत्वा सवेत्सर्पस्तामसो नात्र संशयः ॥ १५ ॥ पूर्वोक्तविधिना सर्वमेकभक्तादिकारयेत् ॥ नागनिर्माणपूजादिविप्रमुक्तं तथा दरात् ॥ १६
एवं द्वादशमासेषु मासिमासि व्रतं चरेत् ॥ पंचम्यां शुक्लपक्षस्य पूर्णं संवत्सरे पुनः ॥ १७ ॥ ब्राह्मणां श्रयतींश्चैव नागांस्तु हि श्रयभोजयेत् ॥
इति द्वादशमासेषु नागं कांचनं रत्नचित्रितम् ॥ १८ ॥ गां च दद्यात्संवत्सां वै सर्वोपस्करसंयुताम् ॥ दानकाले पठेदेतत्स्मरं नारायणं विभुम् ॥ १९
सर्वगं सर्वदा तारमनंतमपराजितम् ॥ ये केचिन्मोकुले सर्पदष्टाः प्राप्ता ह्यधोगतिम् ॥ २० ॥ व्रतदानेन गोविंदमुक्तिमाजो भवंतु ते ॥ इत्यु
च्चार्याः क्षतैर्युक्तं सितचंदनमिश्रितम् ॥ २१ ॥ वासुदेवाग्रतो भक्त्या तोये तोयं विनिक्षिपेत् ॥ अनेन विधिना सर्वे ये मरिष्यन्ति वामृताः ॥
२२ ॥ सर्पतस्ते भियास्यन्ति स्वर्गतिं मुनि सत्तम ॥ एवं सर्वान् मम मुह्यत्यकुलजात्कुलनंदन ॥ २३ ॥ प्रयाति शिवसान्निध्यं सेव्यमानोऽसौ
रोगणैः ॥ वित्तशाठ्यविहीनो यः सर्वमेतत्फलं लभेत् ॥ २४ ॥ नक्तेन भक्तिसहिताः सितपंचमीषु ये पूजयन्ति सुभगा लुक्कमोपहारैः ॥ ते
षां गृहेष्वप्यदा हि भवन्ति सर्पा हर्षान्विता मणिमयूरवविभासिता गाः ॥ २५ ॥ प्रतिग्रहं ये च कुर्युर्ग्रहदानस्य वाडवाः ॥ प्रगांति सर्पतां ते
पि योरां मुक्ता तु यातनां ॥ २६ ॥ अंतकाले च ये केचिन्नागहत्यावशादिह ॥ मृतापत्या अपुत्रा वा भवन्ति मुनि सत्तम ॥ २७ ॥ कार्पण्य-

श्री.भा
२३

वशतः स्त्रीणां सर्पतां यांति केचन ॥ निक्षेपानृतवादाच्च केचित्सर्पा भवन्ति हि ॥ २८ ॥ अन्येष्वपि निमित्ते र्ये सर्पतां यांति मानवाः ॥ उ
पायो यं विनिर्दिष्टः सर्वेषां निष्कृतौ परः ॥ २९ ॥ वित्तशाल्यविहीनेन कृता चेन्नागपंचमी ॥ तद्विदितार्थं हरिं शेषः सर्वनागाधिपो विभुः ॥ ३०
॥ बहुजलिः प्रार्थयते वासुकिं स्वसदा शिवम् ॥ शेषवासुकिविज्ञाया शिवविष्णुप्रसादितौ ॥ ३१ ॥ मनोरथांस्तस्य सर्वांश्चकुरुतः परमे
श्वरौ ॥ नागलोके तु तान् भोगान् भुक्त्वा तु विविधान् बहून् ॥ ३२ ॥ ततो वैकुण्ठमासाद्य कैलशं वापि शोभनम् ॥ शिवविष्णुगणोऽसूत्वा-
लभते परमं स्वरम् ॥ ३३ ॥ एतत्तत्कथितं वत्सनागानां पंचमीव्रतम् ॥ अतः परं किमन्यत्वं श्रोतुमिच्छसि तद्दद ॥ ३४ ॥ इति श्रीस्कंदपुरा
णे ईश्वरसनकुमारसंवादे श्रावणमासमाहात्म्ये नागपंचमीव्रतकथनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ सनकुमार उवाच ॥
श्रुत्वा माश्रयं जनकं नागानां पंचमीव्रतम् ॥ षष्ठ्यां कथय देवेश किं व्रतं कीदृशं विधिः ॥ १ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे श्रा
वणे तु षष्ठ्यां कार्यं व्रतं शुभम् ॥ सूर्योदनारब्धं विप्रेन्द्रमहामृत्युविनाशनम् ॥ २ ॥ शिवालये गृहे वापि शिवं संपूज्य यत्नतः ॥ सूर्योदनस्य नैवे
द्यमप्येद्विधिसंयुतम् ॥ ३ ॥ आम्नस्य लवणं शाकं साधनं परिकल्पयेत् ॥ नैवेद्यस्य पदार्थैस्तवायनं ब्राह्मणस्य च ॥ ४ ॥ य एतद्विधिना कु
र्यात्तस्य पुण्यमनंतकम् ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ ५ ॥ राजासीदोहितो नाम बहुकालमपुत्रवान् ॥ पुत्रार्थी स तपश्चक्रे
महत्परमदारुणम् ॥ ६ ॥ प्रारब्धेनास्तिते पुत्रो बोधितोऽपि स वैधसा ॥ निर्वधान्न निह्नो भूतपसः सोतिलालसः ॥ ७ ॥ ततः संकटमाप-

अ०
१४

२३

नो वेधाः प्रादुरभूत्पुनः ॥ पुत्रोदत्तस्तवमया अल्पायुः स भविष्यति ॥ ८ ॥ पत्नी राजा मंत्रयेतां वंध्यात्वं तु गमिष्यति ॥ अपुत्रत्वापवादश्च
 अलमित्येव जायताम् ॥ ९ ॥ ततो ब्रह्मवरात्पुत्रो हर्षशोकपरो भवतु ॥ जातकर्मादि संस्कारांश्च क्रेरा जायथा विधि ॥ ११ ॥ राज्ञी सा दक्षि
 णानाम राजा चैव स गौहितः ॥ शिवदत्त इति प्रेम्णा चक्रतुर्नामतस्य तौ ॥ ११ ॥ उपनीतश्च तनयो राजा तु भयचेतसा ॥ विवाहं न च कारास्य
 भूमिपालो मृतेर्मयात् ॥ १२ ॥ तदा षोडशवर्षे सोमं रणं प्राप पुत्रकः ॥ चिंतामाप परां राजा ब्रह्मचारि मृतिं स्मरन् ॥ १३ ॥ मेषां कुले ब्रह्मचारी
 निधनं प्राप्नुयाद्यदि ॥ तत्कुलं क्षयमायाति सोऽपि दुर्गतिमापतेत् ॥ १४ ॥ ॥ स न कुमार उवाच ॥ ॥ देवदेव जगन्नाथ परि-
 हारोऽस्ति वानवा ॥ अस्ति चैव दस्त्वाद्यदोषशान्तिर्यथा भवेत् ॥ १५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ स्नातको ब्रह्मचारी च निध-
 नं प्राप्नुयाद्यदि ॥ संयोज्य चार्कविधिना संयोज्यो तौ ततः परम् ॥ १६ ॥ देशकालौ तु सैकीर्त्याऽमुकगोत्रादिना मतः ॥ व्रतं वै सर्गिकं कुर्वे-
 मृतस्य ब्रह्मचारिणः ॥ १७ ॥ हेम्नाऽप्युदयिकं कृत्वा प्रतिष्ठाप्य च पावकम् ॥ आधारांतं च संपाद्य चतुर्व्याहृतिभिर्हनेत् १८ ॥ व्रतपक्ष-
 ग्नये चैव व्रतानुष्ठानसत्फलम् ॥ संपादनाय विश्वेभ्यो देवेभ्यश्च हुने हुतम् ॥ १९ ॥ ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ देशकालौ
 पुनः स्मृत्वा करिष्येऽर्कविवाहकम् ॥ २० ॥ हेम्नाऽप्युदयिकं कृत्वा अर्कशारवां शवं तथा ॥ लिप्त्वा तैल हरिद्राभ्यां पीतसूत्रेण वेष्टयेत्
 ॥ २१ ॥ पीतवस्त्रयुगेनापि अग्निं संस्थापयेत्ततः ॥ आधारांतं ग्नये चैव विवाहविधियोजकम् ॥ २२ ॥ बृहस्पतये कामाय चतुर्व्याहृतिभि-

स्तथा ॥ आज्यं स्विष्टकृतं हुत्वा कर्मचैव समापयेत् ॥ २३ ॥ अर्कशारवांशवंचैव दाहयेच्च यथाविधि ॥ मृतस्य म्रियमाणस्य षडब्दं व्रत-
मानचरेत् ॥ २४ ॥ त्रिंशद्यो ब्रह्मचारिभ्यो दद्यात्कोपीनकान्नवान् ॥ हस्तमात्राः कर्णमात्रा दद्यात्क्षणाजिनानि च ॥ २५ ॥ पादुकां छत्र-
माल्यानि गोपीचंदनमेव च ॥ मणिप्रवालमाल्यं च भूषणानि समर्पयेत् ॥ २६ ॥ एवं कृते विधाने च विघ्नः कोपिन जायते ॥ ॥ ईश्व-
रुवाच ॥ ॥ एवं श्रुत्वा ब्राह्मणेभ्यो राजा हृद्य विचारयत् ॥ २७ ॥ भानि मेः कं विवाहोऽयमनुकल्येन सुख्यकः ॥ न ददाति प्र-
सीतस्य कन्यां कश्चिद्दुयतः ॥ २८ ॥ अहं राजाऽस्मि प्रददेरत्नानि च धनं बहु ॥ ददामि तस्मै यः कश्चिद्दास्यतेऽस्य वधूं यदि ॥ २९ ॥ विप्रः
कश्चित्पुरे तस्मिन्नासीद्देशान्तरंगतः ॥ तस्य पूर्वं मृतायास्तु भार्यायाः कन्यका शुभा ॥ आसीद्द्वितीया भार्या तु दुष्टा चित्ता विचारयत् ॥
सपत्नी द्वेषतश्चापि बहुद्रव्यस्य लोभतः ॥ ३० ॥ दशवर्षा तु सा बाला दीनामातृवशंगता ॥ सा पत्न्यमाता सालक्षं गृहीत्वा प्रददौ सतां ॥
३१ ॥ कन्यां गृहीत्वा जग्मुस्तस्मै शानं सरितस्तटे ॥ विवाहं च कृतुं श्वैव शवेन सह कन्यकाम् ॥ ३२ ॥ भोजयित्वा विधानेन दग्धुं समुपचक्रमुः
॥ ततः सा कन्यकाऽपृच्छत् किमिदं क्रियते जनाः ॥ ३३ ॥ ततस्तदुःखिताः सर्वे प्रोचुर्मेदतया बधूम् ॥ ततः प्रोवाच सा भीतारुदंती बालभावं
तः ॥ ३४ ॥ पति किं दह्यते मेऽसौ दग्धुं नैव ददाम्यहम् ॥ गच्छध्वं सहिताः सर्वे तिष्ठाम्यत्राहमेकिकी ॥ ३५ ॥ पत्या सह गमिष्यामि उन्निष्ठ-
तियदाह्यसौ ॥ दृष्ट्वा तस्यास्तु निर्वधं करुणा दीनचेतसः ॥ ३६ ॥ प्रारब्धवादिनो हृद्वाः केचित्तत्रैव मूर्चिरे ॥ अहो किं वाभावि कर्म-

ज्ञायते नैव कस्यचित् ॥ ३८ ॥ दीनपालः कृपालुश्च भगवान् किं करिष्यति ॥ निराश्रिता च कल्येयं मात्रा सा पत्युः भावतः ॥ ३९ ॥ विक्रीता स्या
 दतो देवः कदाचित्पालको भवेत् ॥ अतोऽस्माभिरशक्येयं दग्धुं चाऽयं तथा शवः ॥ ४० ॥ अतोऽस्माभिश्च गंतव्यं सर्वेषां रोचते यदि ॥ संमंत्र्यै
 वंतु सर्वे पिगतास्तेन गरं प्रति ॥ ४१ ॥ सैका शिवं पार्वतीं च स्मरन्ती भयविह्वला ॥ अजानन्ती बालभावात् किमेतदिति विह्वला ॥ ४२ ॥ तस्याः सं
 स्मरणाद्देव्याः सर्वज्ञौ पार्वती शिवौ ॥ करुणापूर्णहृदयो तत्राजगमतुरंजसा ॥ ४३ ॥ वृषैरुद्धेतुतौ हृष्टादं पती ते जसां निधी ॥ न नाम दंडवद्भू
 मो न जानंत्यपि देवते ॥ ४४ ॥ आश्वासनं परं लेभे आगता संगतिं स्त्विति ॥ उवाच च पतिः किमेजगृते नैव जायते ॥ ४५ ॥ प्रसन्नौ बालभा
 वेन दयया च परिपूतौ ॥ ऊचतुस्ते जनन्यास्तु व्रतं सूपौ दनाभिधम् ॥ ४६ ॥ व्रतं संकल्प्य सतिलंगृह्णन्वाभ्यां प्रयच्छमे ॥ ब्रूहि यन्मज्जनन्या
 स्ति व्रतं सूपौ दनाभिधम् ॥ ४७ ॥ कृतं तस्य प्रभावेण उत्तिष्ठतु पतिर्मम ॥ तथा कृतं तथा सर्वं शिवदत्तस्तथोत्थितः ॥ ४८ ॥ उपदिश्य व्रतं तं
 स्यास्तदांतर्दधतुः शिवौ ॥ शिवदत्तस्तपश्च कालं केहागतोऽस्य हम् ॥ ४९ ॥ सात्राह किंचिद्दत्तांतं रात्रिश्चापि गताऽभवत् ॥ प्रातर्न-
 दीर्तारगता जनाराज्ञेन्यवेदयन् ॥ ५० ॥ राजन् पुत्रः स्नुषा चैव न दीर्तारैः वतिष्ठतः ॥ ग्रामाणिकेभ्यः श्रुत्वा सौहर्षं लोकोत्तरं ययौ ॥ ५१ ॥
 हर्षभेरीवाद्यन् स न दीर्तारैः समाययौ ॥ जनाश्च सुदिताः सर्वे प्रशशंसुर्जनाधिपम् ॥ ५२ ॥ राजन्मृतः कालगृहात् पुत्रस्ते पुनरागतः ॥ प्र-
 शशंसु स्नुषां राजा किमहं शस्यते जनैः ॥ ५३ ॥ दूरदृष्टोऽधमश्चाह धन्येयं स भगवन् स्नुषा ॥ एतत्पुण्यं प्रभावेण पुत्रौऽयं जीवितो मम ॥ ५४ ॥

एवंस्तुषांस्तुसंभाव्यराजाब्राह्मणसत्तमान् ॥ पूजयामाससकृत्तर्पणैर्दानमानपुरःसरम् ॥ ५५ ॥ बहिर्नीतप्रमीतस्यपुनर्ग्रामप्रवेशने ॥
विधिंब्राह्मणसंदिष्टं शान्तिकं विधिनाचरेत् ॥ ५६ ॥ एतत्ते कथितं वत्सव्रतं सूपोदनाभिधम् ॥ पंचवर्षाणि कृत्वैतत्पश्चादुद्यापनं चरेत् ॥
५७ ॥ प्रतिमां पार्वतीशस्य अर्चयेत्प्रतिवासरे ॥ प्रातर्होमं प्रकुर्वीत चरुणां म्रदलैस्तथा ॥ ५८ ॥ नैवेद्यं वायनं चैव व्रतोक्तविधिनाचरेत् ॥
पुत्रं चिरायुषं लब्ध्वा अंते शिवपुरं व्रजेत् ॥ ५९ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्चावणमासमाहात्म्ये सूपोदनषष्ठीव्रतक
थनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इतः परं प्रवक्ष्यामि शीतलासप्तमीव्रतम् ॥ श्रावणेषु कृपक्षे
तु सप्तम्यामाचरेद्भूतम् ॥ १ ॥ कुड्येलिरिव त्वावापीतु तथा सलिलदेवताः ॥ सप्तसंख्यादिव्यरूपा अशरीरिणिसंज्ञकाः ॥ २ ॥ बालद्वयसु-
तानारीपुरुषत्रयसंज्ञिता ॥ अश्वश्च वृषश्चैव शिबिकानरवाहना ॥ ३ ॥ पूजावर्देवतानां स्यात्सोडशैरुपचारकैः ॥ दध्योदनस्य नैवेद्य-
साधने कर्कटीफलम् ॥ ४ ॥ द्विजाय वायनं दद्यान्नैवेद्यस्य पदार्थकैः ॥ सप्तवर्षाणि कृत्वैवं सत्त्वामित्यश्वसप्तवै ॥ ५ ॥ प्रत्यब्दं भोजनी-
याः स्युः पश्चादुद्यापनं चरेत् ॥ वर्देवतानां प्रतिमा एकस्मिन् स्वर्णपात्रकैः ॥ ६ ॥ बालेन सहिताः पूज्याः सायं पूर्वेऽह्नि भक्तितः ॥ प्रातर्हो-
मं च चरुणाग्रहं होमपुरःसरम् ॥ ७ ॥ व्रतमेतत्पुराचीर्णं फलितं च तथाश्रुणु ॥ सौराष्ट्रदेशे नगरमासीच्छोभनसंज्ञितम् ॥ तत्रासीद्द्विनि-
कः कश्चित्सर्वधर्मपरायणः ॥ सवापीं रवानयामास निर्जले विजनेवने ॥ ९ ॥ पादमार्गांश्चुभारम्यां बहुद्रव्यव्ययेन सः ॥ पशूनां जलपाना

य अपि योग्यां ददाम्यहम् ॥ १० ॥ बत्थांचिरस्थापिनींच बहिः प्रांते हुं मे र्युतं ॥ आरामं कारयामास श्रान्तपांथ सरवाय च ॥ ११ ॥ परं शुष्कं-
 जलं तत्र न लब्धं बिंदुमात्रकम् ॥ प्रयासो मे हृथा जातो द्रव्यं च व्ययितं हृथा ॥ १२ ॥ इति चिंता परश्चासीन् हृनि को धनदा मिथः ॥ रात्रौ तत्रैव स-
 स्वापस्वमेतं जलदेवताः ॥ १३ ॥ आगत्य कथयामासः शृणु पायं जलागमे ॥ दास्यसे यदि ते पौत्रं बलिमस्माकमादृतः ॥ १४ ॥ तदैव वापि के-
 यं ते जलपूर्णा भविष्यति ॥ हृस्वैव गृहमागत्य पुत्राय कथयन् हनी ॥ १५ ॥ इविणो नाम तत्पुत्रः सोऽपि धर्मपरायणः ॥ शृणुष्व मम वत्सस्य-
 भवान्मज्जनको यतः ॥ तत्राप्येतद्दुर्मकार्यं किं विचार्य मिह त्वया ॥ स्थावरश्चास्ति धर्मोऽयं नश्वरं च सतादिकम् ॥ १७ ॥ अल्पमौल्यं म-
 हावस्तलाभोऽयं दुर्लभः क्रयः ॥ शीतांशुश्चैव चंडांशुर्वर्तते तनयौ मम ॥ १८ ॥ शीतांशुर्नाम ज्येष्ठोऽयं बलिर्देयो विचारतः ॥ मंत्रो यसं-
 वंथास्त्रीभिर्ज्ञातव्यो नैव भो पितः ॥ १९ ॥ उपायस्तत्र मत्पत्नी गर्भिणी विवर्ततेऽधुना ॥ आसन्नप्रसवाच्चैव गताऽसौ स्वपितुर्गृहे ॥ २० ॥
 प्रसूत्यर्थं कनिष्ठोऽसौ तया सह गमिष्यति ॥ तदा कार्यमिदं तात निर्विघ्नेन भविष्यति ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा पुत्रवाक्यं पिता तं सतु तोष ह ॥
 धन्योऽसि पुत्रधन्योऽहं त्वया पुत्रेण पुत्रवान् ॥ २२ ॥ एतस्मिन्नंतरे तस्याः सुशीलायाः पितुर्गृहात् ॥ आकारणं समगमत् तदा सा च जगा-
 मह ॥ २३ ॥ ज्येष्ठोऽस्माकं समीपे स्तु कनिष्ठो नीयतां त्वया ॥ सा तथैव सती चक्रे भर्तृश्वशुरवाक्यतः ॥ २४ ॥ तदा तौ पुत्रपितरौ तैलेना-
 ष्यज्य बालकम् ॥ स्नापयित्वा सुवस्त्रैश्च भूषणैः समलंकृतम् ॥ २५ ॥ पूर्वाषाढा वारुणक्षं स्थापयामास तु मुदा ॥ वाप्यां च देवतास्तु

श्री-मा.
२६

ष्टासवंलितिसमूचतुः॥२६॥तदैववापीपूर्णाःसूक्तधातुल्येनवारिणा॥उभौगृहंजग्मतुस्तोहर्षशोकसमन्वितौ॥२७॥सासुशी
लापितुर्गेहंसूतपुत्रतृतीयकं॥मासत्रयोत्तरंगेहंनिजगंतुंचनिर्गता॥२८॥वापीसमीपंप्राप्तासौवापीपूर्णाददर्शह॥विस्मयंपरमंप्रा
पतत्रस्नानंचकारह॥२९॥अश्वशुरस्यप्रयासोमेसार्थकश्चधनव्ययः॥तद्दिनेसप्तमीचासीच्छावणेशुक्लपक्षके॥३०॥सुशीलायाव्रतं
चासीच्छीतलासंज्ञितंशुभम्॥सातत्रपाकमकरोदोदनंचानयदुधि॥३१॥वार्देवताश्चसंपूज्यदध्यन्मकर्कटीफलम्॥नैवेद्यंकल्पया
मासदत्त्वाविप्रायवायनम्॥३२॥स्वयंतदेवबुभुजेसहितासहवासिभिः॥ततोयोजनमात्रंतुतस्याग्रामोबभूवह॥३३॥ततःसानिर्ग
ताचासीदाकृद्दृशिबिकोशुभाम्॥बालकद्वयसंयुक्तातदासाजलदेवताः॥३४॥उत्तुःपरस्परंचास्याःपुत्रोदयोयतोऽनया॥अस्मा
कंप्रतमाचीर्णंप्रज्ञाचविहितापरा॥३५॥एतद्व्रतप्रभावेणनूतनोदीयतेस्ततः॥पूर्वजातोयदिग्राह्योह्यस्मत्तोषस्यकिंफलम्॥३६॥
विसर्जयामासुरितिउत्काःन्योन्यंदयालवः॥मातरंदर्शयामासुर्वाप्यानिष्काश्यबाह्यतः॥३७॥अथावत्पृष्ठतोमातुर्मातरित्याह
यनृशिशुः॥संश्रुत्यपुत्रशब्दंसापराहृत्यावलोकयत्॥३८॥दृष्ट्वासानंदनंस्वीयंचकितासाःसवत्सृदि॥स्थाप्यांकेमूर्ध्न्यवघ्राय
किंचित्प्रच्छनोक्तम्॥३९॥विमेष्यतीतिबुल्यासात्तद्वद्वेत्तुंचिंतयत्॥तत्स्वरैर्यदिवाणीतस्तद्द्वलंकारवान्कथम्॥४०॥पि-
शाचैर्यदिवाणीतोमोक्षितश्चपुनःकथम्॥चिंतासममुद्रमग्नाःशुर्गृहसंबन्धिनोजनाः॥४१॥इत्येवंचिंतयंतीसानगरद्वारमाप

अ.
१६

२६

सा ॥ जनाः संकथयामासुः सुशीलासु समागता ॥ ४२ ॥ शुत्वा तु पितृपुत्रौ तौ परां चिन्तामवापतुः ॥ किं वदिष्यति चाऽस्माकमस्मा-
 मिर्वा किमुच्यताम् ॥ ४३ ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता पुत्रपौत्रसमन्विता ॥ ज्येष्ठं दृष्ट्वा तु तं बालं श्वशुरश्च पतिश्च सः ॥ ४४ ॥ आश्चर्यं परमं
 प्राप परां मुदमवाप च ॥ त्वया किंपुण्यमावीर्णं व्रतं वाऽपि शुचिस्मिते ॥ ४५ ॥ पतिव्रताऽसि धन्याऽसि पुण्यवत्यसि भामिनि ॥ मास
 द्वयं तु संजातम कस्मान्नास्य भूतल्लिशः ॥ ४६ ॥ स च त्वया पुनर्लब्धो वार्षी पूर्णाऽपि चाभवत् ॥ एकपुत्रा गते तस्त्वमागता सि त्रया
 न्विता ॥ ४७ ॥ त्वयोत्तुतं कुलं सुखं किं त्वांस्तौ मिश्रुमानने ॥ श्वशुरेण रक्तं ते वंसापत्या प्रेम्णा च वीक्षिता ॥ ४८ ॥ श्वश्राचानंदितो वा
 च पुण्यमार्यस्य सर्वशः ॥ प्रापुः सर्वे पिचानंदं सुत्काभोगानूयथे स्मितान् ॥ ४९ ॥ इत्येतत्कथितं वत्स शीतला सप्तमी व्रतम् ॥ दध्यो-
 दनं शीतलं च शीतलं कर्कटीफलं ॥ ५० ॥ वार्षी जलं शीतलं तु शीतलाश्चापि देवताः ॥ ता पत्रयस्य संतापाच्छीतला व्रतिनस्ततः ॥ ५१ ॥
 अतो हेतौः सप्तमीयं शीतलेति यथार्थिका ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्चावणमासमाहात्म्ये शीतलास-
 प्तमीव्रतकथनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अथ वक्ष्यामि देवेश पवित्रारोपणं शुभम् ॥ सप्तम्या-
 मधिवास्याऽथ अष्टम्यामर्पयेत्तु तत् ॥ १ ॥ पवित्रं कारयेद्यस्तु तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ सर्वयज्ञव्रतदानं सर्वतीर्थाभिषेचनम् ॥ २ ॥ प्राप्नु-
 यान्नाऽत्र संदेहो यस्मात्सर्वगता शिवा ॥ नाधयो न च दुःखानि न पीडा व्याधयोऽपि च ॥ ३ ॥ न भयं शत्रुजंतस्य न ग्रहैः पीड्यते क्वचित् ॥

सिद्धयंतिसर्वकार्याणि अल्पानि च महन्ति च ॥ ४ ॥ नातः परतरं वत्स अन्यत्पुण्यविहृत्यये ॥ नराणां च नृपाणां च स्त्रीणां चैव विशेषतः ॥
५ ॥ सौभाग्यजननं तात तव स्नेहात्पकाशितम् ॥ श्रावणे शुक्लसप्तम्यामाधिवास्यविधातृज ॥ ६ ॥ सर्वोपस्करसंयुक्तो देव्यां सद्भक्तिमा-
नुस्थितः ॥ सर्वाणि पूजाद्व्याणि गंधपुष्पफलानि च ॥ ७ ॥ नैवेद्यानि विचित्राणि वस्त्राद्याभरणानि च ॥ संपाद्य शोधयेदतान्प्राशयेत्सं-
चगव्यकं ॥ ८ ॥ चरुणादिग्बलिंदद्यात्कार्यं चैवाधिवासनम् ॥ छादयेत्सदृशैर्वस्त्रैः पत्रैश्चैतत्पवित्रकम् ॥ ९ ॥ देव्यास्तन्मूलमंत्रेण श-
तवाराभिर्मंत्रितम् ॥ स्थापयेत्पुरतो देव्याः सर्वशोभासमन्वितम् ॥ १० ॥ देव्यास्तमंडपं कृत्वा रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ नरनर्तकवेश्यानां कु-
शलान् विविधान् गणान् ॥ ११ ॥ स्थापयेद्वाद्यगीतादीन् नृत्यविद्याविशारदान् ॥ प्रत्यूषे विधिवत्स्नात्वा दिग्भ्यो दद्यात्पुनर्बलीन् ॥ १२ ॥
देवीं संपूज्य विधिवत्स्त्रियोभोज्यास्तथा द्विजाः ॥ पवित्रमर्पयेद्देव्या आदावन्ते च दक्षिणां ॥ १३ ॥ यथाशक्त्या भवेद्दत्तनियमः कार्यसा-
धकः ॥ स्त्रियोक्षामृगयामांसं राजा वज्र्यं प्रयत्नतः ॥ १४ ॥ स्वाध्यायश्च द्विजाचार्यैर्न कार्यं कर्षणं कृषेः ॥ वणिग्भिर्न च वाणिज्यं सप्तपंच-
दिनानि वा ॥ १५ ॥ अथवात्रीणि चैकं वा दिनं तस्याः ह्रमेव वा ॥ देव्या व्यापार आसक्तिं कर्तव्या सततं तद्दिदि ॥ १६ ॥ न करोति विधानेन प-
वित्रारोपणं बुधः ॥ तस्य सांवत्सरी पूजानिष्फला मुनिसत्तम ॥ १७ ॥ तस्माद्भक्तिसमायुक्तैर्न रैर्देवी परायणैः ॥ वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवि-
त्रारोपणं शुभम् ॥ १८ ॥ कर्काटकगते सूर्ये तथा सिंहगते पिवा ॥ अष्टम्यां शुक्लपक्षस्य दद्याद्देव्याः पवित्रकम् ॥ १९ ॥ एतस्याः करणे दोषो

नित्यमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ २० ॥ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ देवदेव महादेव पवित्रं यत्त्वयोदितम् ॥ निर्मितव्यंकयं स्वामिंस्त
 द्विधिं वद सर्वशः ॥ २१ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ हेमताम्रक्षौमरूपैः सूत्रैः कौशेयपट्टजैः ॥ कुशैः काशैश्च कार्पासैर्बाह्य-
 ण्यावर्तितैः शुभैः ॥ २२ ॥ कृत्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणीकृत्य साधयेत् ॥ ततोत्तमं पवित्रं तु षष्ट्या सह शतैस्त्रिभिः ॥ २३ ॥ सप्तत्या सहि
 तं द्वाभ्यां शताभ्यां मध्यमं स्मृतम् ॥ साशीतिनाशतैर्नैव कनिष्ठं तत्समाचरेत् ॥ २४ ॥ उत्तमं तु शतग्रंथि पञ्चाशद्ग्रंथि मध्यमम् ॥ पवित्र
 कं कनिष्ठं स्यात्सद्ग्रंथिभिश्च शोभनम् ॥ २५ ॥ अथ वा ऽगुणैर्वेदद्वाभ्यां द्वादशतोपि वा ॥ चतुर्विंशद्वादशाष्टग्रंथिभिर्वा पवित्रकं ॥ २६ ॥
 अथ चाष्टोत्तरशतं चतुःपञ्चाशदेवताः ॥ सप्तविंशतिरेवैव ज्येष्ठमध्यकनीयसम् ॥ २७ ॥ अधमं नामिमात्रं स्याद्दूरमात्रं तु मध्यमम् ॥
 उत्तमं जानुमात्रं तत्प्रतिमायां निगद्यते ॥ २८ ॥ रंज्याः सर्वाः कुंकुमेन पवित्रग्रंथयः शुभाः ॥ देवीं पूज्य पुरोभागे सर्वतो मेडले शुभे ॥
 २९ ॥ कलशे वेणुपटले पवित्राणि निधापयेत् ॥ त्रिसूत्र्यां ब्रह्मविष्णुवीशानावाह्यचततः शृणु ॥ ३० ॥ नवसूत्र्यां तथोकारं सोमं
 वह्निं विधितथा ॥ नागांश्चन्द्रवीशांश्च विश्वेदेवांश्च स्थापयेत् ॥ ३१ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि स्थाप्याग्रंथिषु देवताः ॥ क्रियाचपौरुषी
 वीराविजयाच्चापराजिता ॥ ३२ ॥ मनोवानीजया भद्रा मुक्तिरीशतथैव च ॥ प्रणवादिनामोत्तैश्च नामभिर्ग्रंथि संख्यया ॥ ३३ ॥
 ॥ आवर्त्य मानैरावाह्य पूजयेच्चंदनादिभिः ॥ धूपितं प्रणवेनाऽभिमन्त्र्य देव्यैः समर्पयेत् ॥ ३४ ॥ एतत्ते कथितं देव्याः पवित्रारोप

पांशुभम् ॥ अन्येषां चैव देवानां प्रतिपत्त्यभृतिष्वपि ॥ ३४ ॥ पवित्रारोपणं कार्यं देवतास्तावदामिते ॥ धनदः श्रीस्तथा गौरी गणेशः
सोमराट् गुरुः ॥ ३५ ॥ मांस्करश्चंडिकां वाचवास्तु किञ्चित्तथा र्पयः ॥ चक्रपाणिर्ह्यनंतश्च शिवः कः पितरस्तथा ॥ ३६ ॥ प्रतिपत्त्यभृ-
तिष्वेताः पूज्यास्तिथिषु देवताः ॥ मुख्याया देवतायास्तु पवित्रारोपणं त्विदम् ॥ ३७ ॥ तदंगदेवतायास्तु त्रिसूत्रं स्यात्पवित्रकं ॥ ३८ ॥
ईश्वर उवाच ॥ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कर्तव्यं नवमीदिने ॥ श्रावणे मासि विप्रेन्द्रपक्षयोरुपयोरपि ॥ ३९ ॥ कुमारी नामिका
दुर्गा पूजनीया यथाविधि ॥ कुर्यान्नक्तव्रतं तत्र क्षीरमाक्षिकभोजनम् ॥ ४० ॥ उपवासपरो वास्यान्नवम्यां पक्षयोर्द्वयोः ॥ कुमारी चै-
तिनाम्ना वै चंडिका मर्चयेत्सदा ॥ ४१ ॥ कृत्वारौ प्यमर्च्यं भक्त्या दुर्गां वै पापनाशिनीम् ॥ करवीरस्य पुष्पैस्तु गंधैरगुरुचंदनैः ॥ ४२ ॥
धूपेन च दशांगेन मोदकैश्चापि पूजयेत् ॥ कुमारीं भोजयेत्पश्चात् स्त्रियो विप्राश्च भक्तितः ॥ ४३ ॥ सुजीतवाग्यतः पश्चाद्द्विपत्र-
कृताशनः ॥ एवं यः पूजयेद्दुर्गां श्रद्धया परया युतः ॥ ४४ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवो गुरुः स्थितः ॥ एतत्तेन वमीकृत्यं कथितं वि-
धिर्नंदन ॥ ४५ ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वसंपत्करं नृणाम् ॥ पुत्रपौत्रादिजननं तेन सद्गुणदायकम् ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे स-
नत्कुमारेश्वरसंवादे श्रावणमासमाहात्म्ये षष्ठ्यां देवीपवित्रारोपणं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥
भगवन् पार्वतीनाथ भक्तानुग्रहकारक ॥ कथयस्व दयामिंधो माहात्म्यं दशमीतिथेः ॥ १ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ श्रावणे

शुक्लपक्षे तु दशम्यां प्रारभे द्रुतम् ॥ प्रतिमासे दशम्यां तु शुक्लायां व्रतमाचरेत् ॥ २॥ एवं द्वादशमासेषु कृत्वा व्रतमनुत्तमम् ॥ नमः शुक्लद-
 शम्यां तु तत उद्यापनं चरेत् ॥ ३॥ राज्याशयाराजपुत्रः कृष्यर्थे च कृषीवलः ॥ वाणिज्यार्थं वाणिक्पुत्रः पुत्रार्थं गुर्विणी तथा ॥ ४॥ धर्मार्थं
 कामसिद्ध्यर्थं लोकः कन्यावरार्थिनी ॥ यष्टुकामो द्विजवरो रोग्यारोग्यार्थं मेव च ॥ ५॥ चिरप्रवसिते कांते पत्नी तस्या गमाय च ॥ एतेष्व-
 न्येषु कर्तव्यमाशा व्रतमिदं तदा ॥ ६॥ यस्याद्यस्य भवेदार्तिः कार्यं तेन तदा व्रतम् ॥ नमः शुक्लदशम्यां तु स्नात्वा संपूज्य देवताम् ॥ ७॥ नक्त-
 माशां संपूज्या वै पुष्पपल्लवचंदनैः ॥ गृहां गणोले रवयित्वा यवपिष्टात केन वा ॥ ८॥ स्त्रीरूपाश्चाधिदेवस्य शस्त्रवाहनचिन्हिताः ॥
 दत्त्वा घृताक्तनैवेद्यं पृथक् दीपांश्च दापयेत् ॥ ९॥ फलानि कालजातानि ततः कार्यं निवेदयेत् ॥ आशाः स्वाशाः सदा संतु सित्थ्यंतु मे म-
 नोरथाः ॥ १०॥ भवतीनां प्रसादेन सदा कल्याणमस्ति ति ॥ एवं संपूज्य विधिवद्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ ११॥ अनेन क्रमयोगेन मासिमा-
 सिसदाचरेत् ॥ वर्षमेकं सुनिश्चेष्टतत उद्यापनं चरेत् ॥ १२॥ सौवर्णाः कारयेदशारोण्याः पिष्टात केन वा ॥ ज्ञातिबंधुजनैः सार्द्धं स्ना-
 तः सम्यगलंकृतः ॥ १३॥ पूजयेद्भक्तियुक्तेन चेतसा दशदेवताः ॥ स्थापयेत्क्रमयोगेन मंत्रैरेभिर्गृहां गणो ॥ १४॥ त्वयि सन्निहितः शक्रः
 सुराक्षरनमस्कृतः ॥ स्वामी च भुवनस्यास्य ऐंद्री दिग्देवतेन मः ॥ १५॥ अग्नेः परिग्रहादाशेत्यमाग्नेयीति पठ्यते ॥ तेजोरूपा पराश-
 क्तिरतस्त्वं वरदा भव ॥ १६॥ धर्मराजः समाश्रित्य लोकान् संयमनस्त्यसौ ॥ तेन संयमिर्नाचाः सियाम्ये सत्कामदा भव ॥ १७॥ रवद्वहस्ता

तिविक्कांतानिर्ऋतिस्थानमाश्रिता ॥ तेननिर्ऋतिरूपाः सित्वमाशांपूरयस्वमे ॥ १८ ॥ त्वय्यास्तेऽकवनाधारोवरुणोयादसांपतिः ॥ कार्यार्थममधर्मार्थेवारुणप्रणवाभव ॥ १९ ॥ अधिष्ठिताः सियस्मात्त्ववायुनाजगदादिना ॥ वायव्येत्वमतः शान्तिंनित्यंयच्छममात्मये ॥ २० ॥ धनाधिपाधितिष्ठाः सिप्रख्यातात्वमिहोत्तरा ॥ निरुत्तराभवाः स्मासुदत्तासद्योमनोरथम् ॥ २१ ॥ ऐशानिजगदीशेनशंसुनात्वमलंकृता ॥ पूरयस्वशुभेदेविवांछितानिनमोनमः ॥ २२ ॥ सर्वलोकोपरिगतासर्वदात्वंशिवप्रदा ॥ सनकाद्यैःपरिवृतामांत्राहिन्नाहिसर्वदा ॥ २३ ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणिग्रहास्तारागणास्तथा ॥ नक्षत्रमातरोयाश्चभूतप्रेतविनायकाः ॥ २४ ॥ पूजितारक्तमयाभक्त्याभक्तिप्रवणचेतसा सर्वममेष्टसित्यर्थंभवंतुप्रवणाः सदा ॥ २५ ॥ सुजंगनकुलेनत्वंसेविताः सियतोद्ग्रथः ॥ नागांगनाभिः सहितातुष्टाभवमसाद्यवै ॥ २६ ॥ एभिर्मित्रैः समभ्यर्च्यपुष्पधूपादिनाततः ॥ अलंकारांश्चवासांसिफलानिचनिवेदयेत् ॥ २७ ॥ ततोवाद्यादिनादेनगीतनृत्यादिमंगलैः ॥ नृत्यतीभिर्वरस्त्रीभिर्जागरेणनिशानयेत् ॥ २८ ॥ कुंकुमाक्षततांबूलदानमानादिभिः स्रवम् ॥ अतिवाह्यचतारात्रिहर्षयुक्तेनचेतसा ॥ २९ ॥ प्रभातेप्रतिमाअर्च्यब्राह्मणायनिवेदेयेत् ॥ अनेनविधिनाकृत्वाक्षमाप्यप्रणियत्यच ३० ॥ सुंजीतमित्रैः सहितः सहृदंशुजनैश्च ॥ एवंयः कुरुतेतातदशमीव्रतमादरात् ॥ ३१ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमनसोभिमतान्नरः ॥ स्त्रीभिर्विशेषतः कार्यव्रतमेतत्सनातनम् ॥ ३२ ॥ प्राणिवर्गेयतो नार्यः श्रद्धाकामपरायणाः ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंसर्वकामफलप्रदम् ३३ ॥ कथितंचमुनिश्रेष्ठमयाव्रत-

विदंतव ॥ नाऽनेन सह शंचान्यद्वुतमस्ति जगन्त्रये ॥ ३४ ॥ ये मानवा विधिजपुंगव कामकामाः संपूजयन्ति दशमीषु सदा दशाशाः ॥ तेषा-
 मशेषनिहितान् हृदये गतिका मानाशा फलंति किमिहास्ति बहूदितेन ॥ ३५ ॥ मोक्षप्रदानेनायासान्नाऽत्र कार्या विचारणा ॥ व्रतंचानेन सह
 दृशंनभूतं नमविष्यति ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्रावणमासमाहात्म्ये आशादशमीव्रतकथनं नामाष्टा-
 दशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अथ वक्ष्ये नमो मासि पक्षयो रुमयोरपि ॥ एकादश्यां तु यत्कृत्यं तच्छुषुष्वमहा-
 मुने ॥ १ ॥ न कस्यचिन्मयारव्यातं गुह्यमेतदनुत्तमम् ॥ महापुण्यप्रदं वत्समहापातकनाशनम् ॥ २ ॥ वांछितार्थप्रदं नृणां शुभं पापपहार-
 कम् ॥ श्रेष्ठं व्रतानां सर्वेषां शुभमेकादशीव्रतम् ॥ ३ ॥ तत्ते ॥ हे संप्रवक्ष्यामि समाहितमनाः शृणु ॥ दशम्यामुषमिरुत्वा कृतसंध्यादिकः
 शुचिः ॥ ४ ॥ प्राच्यां ज्ञां वेदविदुषः पुराणज्ञानजितेन्द्रियान् ॥ संपूज्य देवदेवेशं षोडशैरुपचारकैः ॥ ५ ॥ एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ॥ ह्रमपे-
 रेहनि ॥ भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाऽच्युत ॥ ६ ॥ कुर्याच्च नियमं वत्स गुरुदेवाग्नि संनिधौ ॥ तद्दिने भूमिशायी स्यात्कामक्रोधविव-
 र्जितः ॥ ७ ॥ ततः प्रभाते विमले केशवापि तमानसः ॥ श्रीधरेति तदा वाक्यं कृतप्रसवत्सुजादिषु ॥ ८ ॥ पारवंडादिभिरालापं दर्शनं श्रवणं
 तथा ॥ त्यजेद्दिनत्रयं वत्स व्रतं वैकल्यकारकम् ॥ ९ ॥ ततो मध्याह्नसमये नद्यादौ विमले जले ॥ स्नानं कुर्याज्जितक्रोधः पंचगव्यपुरःसरं ॥ १० ॥
 आदित्याय नमस्कृत्य श्रीधरं शरणं व्रजेत् ॥ स्ववर्णाचारविधिना कृतकृत्यो गृहं व्रजेत् ॥ ११ ॥ पूजयेच्छ्रीधरं तत्र श्रद्धाभक्तिपुरःसरम् ॥

पुष्पधूपैस्तथादीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥१२॥ गीतवाद्यैः कथाभिश्च जागरंकारयेन्निशि ॥ कुंभं संस्थापयित्वा तुरत्नगर्भं सकांचनम् ॥१३॥
छादितं वस्त्रयुगेन सितचंदनचर्चितम् ॥ प्रतिमां देवदेवस्य शंखचक्रगदाभृताम् ॥१४॥ कृत्वा यथावत्संपूज्य प्रभाते विमले सति ॥ द्वा-
दश्यां कृतकृत्यस्तु श्रीधरेति जपेद्बुधः ॥१५॥ पूजयेद्देवदेवेशं शंखचक्रगदाधरम् ॥ विप्राय दद्यात्कलशं हेमदक्षिणयाऽन्वितम् ॥१६॥
विशेषान्नवनीतंतु तत्र देयां द्विजातये ॥ श्रीधरः प्रीयतां मेऽद्य श्रियं पुष्पात्वनुत्तमाम् ॥१७॥ इत्युच्चार्य मुनिश्रेष्ठ समभ्यर्च्य जगद्गुरुम् ॥ स-
मोज्य विप्रसुरभ्यांश्च दद्याच्छक्त्या च दक्षिणाम् ॥१८॥ मृत्यादीन् भोजयित्वा तु यवसंगोषु दापयेत् ॥ स्वयं भुंजीत च ततः सह ह्यसमन्वि-
तः ॥१९॥ स न कुमारकथितस्ते शुक्लैकादशीविधिः ॥ एवमेव न भो मासिकृष्णायामपि साधयेत् ॥२०॥ अनुष्ठानंतुल्यमेव देवनान्निपरं
मिदा ॥ जनार्दनः प्रीयतां मे वाक्यमेतदुदीरयेत् ॥२१॥ शुक्लायां श्रीधरो देवः कृष्णायां तु जनार्दनः ॥ एतत्ते सम्यगारव्या तमुभयेकादशी-
व्रतम् ॥२२॥ नानेन सदृशं पुण्यं न भूतं न साविष्यति ॥ इदं त्वया गोपनीयं न देयं दुष्टमानसे ॥२३॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अथ व-
क्ष्यामि द्वादश्यां पवित्रारोपणं हरेः ॥ उक्तः प्रायो विधिर्देव्याः पवित्रारोपणे तव ॥२४॥ विशेषो यश्च तं वक्ष्ये सावधानमनाः शृणु ॥ अत्रा-
धिकारी सांदिष्टस्तं शृणुष्व महामुने ॥२५॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यस्तथा स्त्री शूद्र एव च ॥ स्वधर्मावस्थिताः सर्वे सक्त्या कुर्युः पवित्रकम् ॥
२६॥ अतो देवेति मंत्रेणा द्विजो विष्णोर्निवेदयेत् ॥ स्त्री शूद्राणां नाम मंत्रो येन संपूजयेद्हरिम् ॥२७॥ कद्रुद्रायेति मंत्रेणा द्विजः शंभोर्निवेद-

येत् ॥ स्त्रीशूद्राणां नाममंत्रो येन संपूजयेद्दरम् ॥ २८ ॥ कृते मणिमयं कार्यं त्रेतायां हेमसंभवम् ॥ पट्टजं द्वापरे सूत्रं कार्पासंतु कलौ स्मृ-
 तम् ॥ २९ ॥ यतिभिर्मनसं कार्यं पवित्रारोपणं शुभम् ॥ कृतानि च पवित्राणि वैष्णवे पट्टले शुभे ॥ ३० ॥ संस्थाप्य शुचि वस्त्रेण पिथाय्यपुरतो
 न्यसेत् ॥ क्रियालोपविधानार्थं यत्त्वयापि हितं प्रभा ॥ ३१ ॥ मयैतत्क्रियते देवतवतुष्ट्यै पवित्रकम् ॥ न मे विघ्नं भवेद्देवकुरुनाथ दयां मयि
 ॥ ३२ ॥ सर्वथा सर्वदा देवममत्वं परमा गतिः ॥ एतत्पवित्रतोऽहं त्वांतोष्यामि जगत्पते ॥ ३३ ॥ कामक्रोधादयोप्येते न मे स्युर्व्रतघातकाः ॥ अ-
 घप्रभृतिदेवेशाया वक्ष्यामि द्वार्षिकं दिनम् ॥ ३४ ॥ तावद्दक्षा त्वया कार्या त्वद्भक्तस्य न मोक्षते ॥ देवं संप्रार्थ्य कलशोपात्रे वैष्णुमये शुभे ॥
 ३५ ॥ संस्थितस्य पवित्रस्य कुर्यात्स्वार्थं न मादृतः ॥ संवत्सरकृतार्चाया पवित्रीकरणाय मे ॥ ३६ ॥ विष्णुलोकात्पवित्राद्य आगच्छेह न
 मोक्षते ॥ विष्णुतेजोद्भवं रम्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ३७ ॥ सर्वकामप्रदं देवतवांगेधारयाम्यहम् ॥ आमंत्रितोऽपि देवेश पुराणपुरुषो-
 त्तम ॥ ३८ ॥ अतस्त्वां पूजयिष्यामि सान्निध्यं कुरुते नमः ॥ निवेदयाम्यहं तुभ्यं प्रातरेतत्पवित्रकम् ॥ ३९ ॥ ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा रात्रौ
 जागरणं चरेत् ॥ एकादश्यामधिवसेद्द्वादश्यामर्चयेदुषः ॥ ४० ॥ गंधदूर्वासै र्युक्तं समादाय पवित्रकम् ॥ देवदेवनमस्तभ्यं गृहाणे
 दं पवित्रकम् ॥ ४१ ॥ पवित्रीकरणार्थाय वर्षपूजाफलप्रदम् ॥ पवित्रं मांकुरुष्वः द्ययन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ ४२ ॥ शुद्धो भवाम्यहं देव-
 त्वत्प्रसादात्सरेश्वर ॥ मूलसंपुटितै रेतैर्मंत्रैर्देवात्पवित्रकम् ॥ ४३ ॥ महानैव द्यकंदत्वा नीराज्यप्रार्थयेत्ततः ॥ मूलमंत्रेण जुहुयाद्द-

होसघृतपायसम् ॥ ४४ ॥ विसर्जयित्वा मंत्रेण अनेनैव पवित्रकम् ॥ सांवत्सरीं शशां पूजां संपाद्य विधिबन्धम् ॥ ४५ ॥ व्रजे दानीं पवित्रं
 त्वं विष्णुलोकं विसर्जितम् ॥ उत्तार्य ब्राह्मणे दद्यात्तोये वाथ विसर्जयेत् ॥ ४७ ॥ एतत्ते कथितं वत्स पवित्रारोपणं हरेः ॥ इह लोके सार्वभौतक
 अंतैवैकुण्ठमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे ईश्वरसनकुमारसंवादे श्रावणमासमाहात्म्ये उभयैकादशीप्रतकथनद्वादश्यां
 विष्णुपवित्रारोपणं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ त्रयोदशीदिने कृत्यं कथयामितवाग्रतः ॥ अत्रानं
 गं पूजनीयः षोडशैरुपचारकैः ॥ १ ॥ रक्तासुतैः पीतगंधैर्द्रव्यैः सांगंधिकैश्चुम्बैः ॥ पुष्पिकांजनैर्द्रव्यैरेतौ हृदिकरैः परैः ॥ २ ॥ नैवेद्यमर्प
 ये चैव तांबूलं सुरवरोचकम् ॥ तांबूले योजयेद्द्रव्यं चिक्कणं क्रमुकं शुभम् ॥ ३ ॥ स्वादिरश्रुणं कंजाति त्वक्काजाति फलं तथा ॥ लवंगैस्ताना-
 रि कैलंबीजस्य शकलं लघु ॥ ४ ॥ स्वर्णरूप्याणि पत्राणि कर्पूरं केसरं तथा ॥ जातानि मर्गंधैर्देशेनागवल्लीदलेन च ॥ ५ ॥ श्वेतवर्णां विपक्वा
 निजीर्णां निचहृदानी च ॥ रसयुक्तानि देयानि प्रीतये शंबरद्विषः ॥ ६ ॥ माक्षिकमलसारेण निर्मिता मिश्रवर्तिभिः ॥ नीराजयेच्चित्तमव-
 पुष्पांजलिमथाऽर्पयेत् ॥ ७ ॥ प्रार्थयेन्नाममिस्तस्य तानि ते कथयाम्यहम् ॥ सर्वोपमानसौंदर्यः प्रद्युम्नारव्यो हरेः सतः ॥ ८ ॥ मीनकेतन
 कंदर्पः कानंगोमन्मथस्तथा ॥ मारः कामात्मसंभूतोऽक्षकैतुर्मनोभवः ॥ ९ ॥ रतिपीनघनोत्तुंगस्तनयोः पत्रवल्लिका ॥ यस्य वक्षसि कस्तु
 र्याः शोभते परिरंभिता ॥ १० ॥ पुष्पधन्वन् शंबरारेकुसुमैषोरतः पते ॥ मकरध्वजपंचेषो मदनस्मरसंदर ॥ ११ ॥ देवानां कार्यमित्यर्थं शि

वसिष्ठदुताशन ॥ परोपकारसीमानंध्वनयंस्तेनकर्मणा ॥ १२ ॥ निमित्तमात्रं विजयेवसंतस्यसहायता ॥ त्वं मनोरंजने शक्तस्तिष्ठस्येवदि
 वानिशि ॥ १३ ॥ स्वपदभ्रंशनेयस्मात्तपस्विभ्योविभेतिस् ॥ त्वदन्यः शंभुनाकोऽन्यो विरुत्येदृदमानसः ॥ १४ ॥ परब्रह्मानंदसमानंदद
 स्त्वहतेभ्रुकः ॥ महामोहस्यमैत्रेयुत्वादृशः कोऽस्तिवीर्यवान् ॥ १५ ॥ अनिरुद्धपतिः कृष्णात्मजोयश्चक्रप्रभुः ॥ मलयाचलसंभूतचं
 दनागरुवासितः ॥ १६ ॥ दक्षिणादिद्वानरिश्वासहायस्तेजगज्जये ॥ शरत्कथांशुसन्मित्रजगत्सर्जनकारण ॥ १७ ॥ नाथत्वदस्त्रं परम
 ममोद्यमतिदूरगम् ॥ मर्मच्छिदामकरुणंरहितंप्रतिकारतः ॥ १८ ॥ सुकुमारं स्मृतमपिनिःसीमक्षोभकारणम् ॥ स्वतुल्यस्यपदार्थस्य
 दर्शनादपिसाधकम् ॥ १९ ॥ प्रहृतिमुरत्यालंकारः सहायेनजगज्जये ॥ सर्वाश्चेष्टातयादेवउपहास्याः कृताविभो ॥ २० ॥ ब्रह्माकन्यालं
 पतोऽभूत्तृदंदासकोहरिः स्मृतः ॥ परदारकलंकेन अस्त्रष्टव्यशिवोयतः ॥ २१ ॥ स्वशक्त्यामेव निरतो बहुकालं व्यवायवान् ॥ दुष्कर्मनिर
 तश्चेन्द्रोगोतमादिवधुं प्रति ॥ २२ ॥ द्विजराजो गुरोर्भार्याबलादेवोऽपहारवान् ॥ विश्वामित्रस्तपोभ्रष्टः केनाऽकारिचक्षुरयसः ॥ २३ ॥ उक्ता
 प्राधान्यतस्त्वेते किं बहुक्तेन मानद ॥ विरलाः संतिलोकेऽस्मिन् ब्राह्मणावशवर्तिनः ॥ २४ ॥ तस्मात्प्रसीद भगवन् कृतया पूजयाऽनया ॥
 पूजितः श्रावणेशुक्लत्रयोदश्यां मनोभवः ॥ २५ ॥ प्रहृतिलंपतस्याऽतिवीर्यपुष्टिंददात्यलम् ॥ निवृत्तिमार्गं निरतो स्वविकारं हरत्यपि ॥
 २६ ॥ सकामस्यस्त्रिपोरम्याः पीनोत्तुंगपयोधराः ॥ शरत्पूर्णसुधारश्मिवदनाः कमलेक्षणाः ॥ २७ ॥ लंबातिनीलकुरलस्निग्धकेश्यः सु

नासिकाः॥रंभोरुर्वागुसगुल्फगतिनिर्जितकुंजराः॥२८॥काशगारजिताश्वत्थपलाशाअतिशोभनाः॥हृहच्छोण्यःकंसुकंठ्योह-
हज्जघनशोभिताः॥२९॥विंबोष्ठाःसिंहकट्यश्वनानालंकारभूषिताः॥मनोरमाददात्येषसंतुष्टःश्रावणेऽर्चया॥३०॥शुक्लपक्षेत्रयोद-
श्यांददातिचसुतानुबहून्॥चिरायुषोगुणाढ्यांश्चसुखरूपान्सुसंततीन्॥३१॥कर्तव्यंयत्रयोदश्यामेतत्तेकथितंशुभम्॥अतः
परंचतुर्दश्यांकर्तव्यंशृणुमानद॥३२॥अष्टम्यांकथितंदेव्याःपवित्रारोपणंतव॥तत्रचेन्नकृतंतर्हिचतुर्दश्यांतुकारयेत्॥३३॥पवित्रं
तुत्रिनेत्रस्यचतुर्दश्यांसमर्पयेत्॥पवित्रसाधनंसर्वदेवीविष्णुपवित्रवत्॥३४॥ऊहःपरंप्रकर्तव्यःप्रार्थनादिषुनामसु॥शैवागमेम-
याप्रोक्तंजावालादिषूक्तंपरम्॥३५॥विकल्पात्कश्चिदस्तीहविशेषस्तंवदामिते॥एकादशाःश्रवासूत्रैस्त्रिंशतावाष्टयुक्तया॥३६॥पं-
चाशतावाकर्तव्यंतुल्यग्रंथ्यंतरालकम्॥द्वादशांगुलमानानितथाचाःष्टांगुलानिवा॥३७॥लिंगविस्तारमानानिचतुरंगुलिकानिवा॥
अर्पयेच्छिवतुष्ट्यर्थंविधिःपूर्वोक्तएवहि॥३८॥फलादिपूर्वमेवोक्तंयत्तेकैलासमाप्नुयात्॥एतत्तेकथितंवत्सकिमन्यच्छेत्तुमिच्छसि॥
॥३९॥ ॥इतिश्रीस्कंदपुराणेईश्वरसनकुमारसंवादेश्रावणमासमाहात्म्येत्रयोदशीचतुर्दशीकर्तव्यकथनंनामविंशोऽध्यायः॥२॥
॥सनकुमारउवाच॥ ॥पौर्णमास्याविधिंब्रूहिहृपांकृत्वादयानिधे॥माहात्म्यशृण्वतांस्वामिनूश्रवणेच्छाप्रवर्द्धते॥१॥ ॥ई-
श्वरउवाच॥ ॥उत्सर्जनमुपाकर्मअध्यायीनांभवेदिह॥पौषपूर्णामाघपूर्णाअथवोत्सर्जनेतिथिः॥२॥पौषस्यप्रतिपद्वापि

माघमासस्यवाभवेत् ॥ कक्षं चारोहिणीसंज्ञमुत्सर्जनकृतोभवेत् ॥ ३॥ अथवाः न्येषुकालेषु स्वस्वशाखानुसारतः ॥ सहप्रयोगोयु-
 क्तः स्यादुत्सर्गप्रकृतिद्वये ॥ ४॥ अतो नभः पौर्णमास्यामुत्सर्जनमिहेष्यते ॥ उपाकर्मणि चैव स्याच्छ्रवणार्क्षं तु बह्वचाम् ॥ ५॥ चतुर्दश्यां
 पौर्णमास्यां प्रतिपदिवसेपिवा ॥ यत्र वाश्रवणार्क्षं स्याद्बह्वचानां तु तद्दिने ॥ ६॥ यजुषां पौर्णमास्यां स्यात्सामगानां तु हस्तमे ॥ शुक्रगु-
 र्वोरस्तमये उपाकर्मचरेत्स्वरवम् ॥ आरंभः प्रथमो न स्यादिति शास्त्राविदामतम् ॥ ग्रहसंक्रांतिदुष्टे तु काले कालांतरं भवेत् ॥ ८॥ पं-
 चम्यां हस्तयुक्तायां पूर्णायां चानभस्यके ॥ स्वस्वगृहानुसारेण उत्सर्जनमुपाकृतिः ॥ ९॥ मलमासे तु संप्राप्ते शुद्धमासितुसा भवेत् ॥ नि-
 त्यं कर्मद्वयं चेदं प्रत्यब्दे नियमाच्चरेत् ॥ १०॥ उपाकर्मसमाप्तौ तु संस्थितेषु द्विजातिषु ॥ अर्पणीयः सदा दीपो योषिद्विस्तत्र संसदि ॥ ११॥
 आचार्यः प्रतिगृह्णाति ददेद्द्वान्यद्विजातये ॥ सौवर्णे राजते वापि पात्रे ताम्रमयेऽपिवा ॥ १२॥ प्रस्थमात्रं तु गोधूमादीपंतसिष्टसंभवं ॥
 दीपपात्रं संविधाय ज्वालयेत्तत्र दीपकम् ॥ १३॥ आज्येन वाथ तैलेन वर्त्तित्रयसमन्वितम् ॥ सदक्षिणं सतांबूलं ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 ॥ १४॥ दीपं संपूज्य विप्रं च मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ सदक्षिणः सतांबूलः सभादीपोऽयमुत्तमः ॥ १५॥ अर्पितो देवदेवस्य मम संतु मनोरथाः
 ॥ सभादीपप्रदानेन पुत्रपौत्रादिकंकुलम् ॥ १६॥ सर्वे सोज्ज्वलतायातिवर्द्धते यशसा सह ॥ स्वरंगनाभिः सह शंखपञ्चमांतरे लभेत् ॥
 १७॥ सौभाग्यं चैव लभते भर्तुः प्रियतरा भवेत् ॥ एवं कृत्वा पंचवर्षं तत उद्यापनं चरेत् ॥ १८॥ विप्राय दक्षिणां दद्याद्यथाशक्ति च भक्ति-

तः॥ सप्तादीपस्य माहात्म्यमेतत्ते कथितं शुभम् ॥ १९ ॥ श्रवणाकर्मसंस्था च तस्यामेव निशि स्मृता ॥ तदुत्तरं सर्पबलिस्तत्रैव च विधीय-
ते ॥ २० ॥ इदं संस्था हयं कुर्यात्स्वस्वगृह्यमवेक्ष्य च ॥ हयग्रीवस्याः चतारस्तस्यामेव तिथौ मतः ॥ २१ ॥ हयग्रीवजयं त्याक्त अतोऽत्रैव महो-
त्सवः ॥ उपासनावतां तस्य नित्यस्तु गरि कीर्तितः ॥ २२ ॥ श्रावण्यां श्रवणो पूर्वजातो हयशिरा हरिः ॥ जगाम सामवेदं तु सर्वं किल्बिषनाश-
नम् ॥ २३ ॥ सिंधूनदी वितस्तायां प्रवृत्तस्तत्र संगमे ॥ श्रवणं क्षेततस्तत्र स्नानं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ २४ ॥ तत्र संपूजयेद्दिष्णुं शार्ङ्गचक्रगदा-
धरम् ॥ श्रोतव्या न्यथ सामानि पूज्या विप्राश्च सर्वथा ॥ २५ ॥ क्रीडितव्यं च भोक्तव्यं तत्रैव स्वजनैः सह ॥ जलक्रीडा च कर्तव्या नारीभिर्म-
र्तुलब्धये ॥ २६ ॥ स्वस्वदेशे स्वस्वगृहेऽपि कुर्याच्च महोत्सवम् ॥ पूजयेच्च हयग्रीवं जपेन्मंत्रं च तं शृणु ॥ २७ ॥ प्रणवादिर्नमः शब्दस्ततोऽप-
गवते इति ॥ धर्मायाश्चतुर्थ्यंतं योज्यं चात्मविशोधनम् ॥ २८ ॥ पुनरंते नमः शब्दो मंत्रश्चाष्टादशाक्षरः ॥ सर्वसिद्धि करश्चायं षट्प्रयो-
गैकसाधकः ॥ २९ ॥ पुरश्चरणमेतस्य अक्षराणां तु संख्यया ॥ लक्षं वाथ सहस्रं वा कलौ तु स्याच्चतुर्गुणम् ॥ ३० ॥ एवं कृते हयग्रीवस्तुष्ट-
सत्कामदो भवेत् ॥ एतस्यामेव पूर्णायोरक्षा बंधनमिष्यते ॥ ३१ ॥ सर्वरोगोपशमनं सर्वशुभविनाशनम् ॥ शृणु त्वं मुनि शार्ङ्गल इति हासं
पुरातनम् ॥ ३२ ॥ इंद्राण्याय त्कृतं पूर्वमिंद्रस्य जयसिद्धये ॥ देवास्तरुमभूद्युद्धं पुरा द्वादशवार्षिकम् ॥ ३३ ॥ शक्रं दृष्ट्वा तदा श्रौतं देवा प्राह
सुरेश्वरम् ॥ अद्य भूतदिनं देव प्रातः सर्वं भविष्यति ॥ ३४ ॥ अहं रक्षां विधास्यामि तेनाऽजेयो भविष्यसि ॥ इत्युत्कार्पणं मास्यां सा-

पौलोमीकृतमंगला ॥ ३५ ॥ बबन्धदक्षिणेपाणोरक्षांमोदप्रदोततः ॥ बत्थरक्षस्ततः शक्रः कृतस्वस्त्ययनो द्विजैः ॥ ३६ ॥ दुद्रावदान-
 वानीकंक्षणाज्जिग्येप्रतापवान् ॥ वासवोविजयीभूत्वापुनरेवजगत्रये ॥ ३७ ॥ एषप्रभावेरक्षायाः कथितस्तेमुनीश्वर ॥ जयदः सरव-
 दश्चैवपुत्रारोग्यधनप्रदः ॥ ३८ ॥ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ क्रियतेकेनविधिनारक्षाबंधः सरोत्तम ॥ कस्यांतिथौकदादेव-
 एतन्मेवक्तुमर्हसि ॥ ३९ ॥ यथायथाहिभगवान् विचित्राणिप्रजायते ॥ तथातथानमेतत्सिर्वद्वर्थाः शृण्वतः कथाः ॥ ४० ॥ ॥ ईश्वरउ-
 वाच ॥ ॥ संप्राप्तेश्रावणेमासिपौर्णमास्यांदिनोदये ॥ स्नानंकुर्वन्तिमतिमान्श्रुतिस्मृतिविधानतः ॥ ४१ ॥ संध्याजपादिसंपाद्य-
 पितृनुदेवानृषीस्तथा ॥ तर्पयित्वाततः कुर्यात्स्वर्णपात्रविनिर्मितां ॥ हंससूत्रैश्चसंबद्धांमौक्तिकादिविभूषिताम् ॥ कौशेयतंतुमिक्की-
 र्णैर्विचित्रैर्मलवर्जितैः ॥ ४२ ॥ विचित्रग्रंथिसंयुक्तांपदगुच्छैश्चराजिताम् ॥ सिद्धार्थैश्चाक्षतैश्चैवगर्भितौससनोहराम् ॥ ४३ ॥ संस्था-
 प्यकलशंतत्रपूर्णपात्रेतुतान्यसेत् ॥ उपविश्यासनेरम्येसहृद्भिः परिवारितः ॥ ४४ ॥ वेश्यानर्तनगानादिहृतकौतुकमंगलः ॥ ततः पु-
 रोद्यसाक्योरक्षाबंधः समंत्रकः ॥ ४५ ॥ येनबद्धोबलीराजादानवेद्रोमहाबलः ॥ तेनत्वामनुबध्नामिरक्षेमाचलमाचल ॥ ४६ ॥ ब्रा-
 ह्मणेः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैवान्यमानवैः ॥ रक्षाबंधः प्रकर्तव्यो द्विजासंपूज्ययत्नतः ॥ ४७ ॥ अनेनविधिनायस्तरक्षाबंधनमाचरेत्
 ससर्वदोषरहितः सारवीसंवत्सरंभवेत् ॥ ४८ ॥ यः श्रावणेविमलमासिविधानविज्ञोरक्षाविधानमिदमाचरतेमनुष्यैः ॥ आस्तेस्मरेव

नपरमेणसवर्षमेकंपुत्रप्रपौत्रसहितःसकृद्वृज्जनःस्यात्॥५०॥मद्रायांचनकर्तव्योरक्षाबंधःशुचिव्रतैः॥बन्धारक्ष्मातुमद्रायां
विपरीतफलप्रदा॥५१॥॥इतिश्रीस्कंदपुराणेश्वरसनकुमारसंवादेश्रावणमासमाहात्म्येउपाकर्मात्मजर्जनश्रावणकर्मसर्पबलि
सप्तादीपहयग्रीवजयन्तिरक्षाबंधविधिकथननामैकविंशोऽध्यायः॥२१॥॥ईश्वरउवाच॥॥श्रावणेबहुलेपक्षे-
चतुर्थ्यामुनिसत्तम॥व्रतंसंकष्टहरणंसर्वकामफलप्रदम्॥१॥॥सनकुमारउवाच॥॥क्रियतेकेनविधिनाकिंकार्य-
किंचपूजनम्॥उद्यापनंकदाकार्येतन्मेवदस्मविस्तरम्॥२॥॥ईश्वरउवाच॥॥चतुर्थ्याप्रातरुत्थायदंतधावनपूर्वकम्॥ग्रा-
ह्यंव्रतमिदंपुण्यंसंकष्टहरणंशुभम्॥३॥निराहारोऽस्मिदेवेशयावच्चंद्रोदयोभवेत्॥मोक्ष्यामिपूजयित्वात्वासंकष्टात्तारयस्वमां॥४॥
एवंसंकल्प्यवैधात्रस्नात्वाकृष्णतिलैःशुभैः॥विधायचान्हिकंसर्वेषश्चात्पूज्योगणाधिपः॥५॥त्रिमूर्तिर्षोस्तदन्धेनतृतीयांशेनवापुनः
॥यथाशक्त्याऽथवाहेमींप्रतिमांकारयेद्दुधः॥६॥हेमाभावेतुसूक्ष्मस्यताम्रस्यापियथास्तरवम्॥सर्वथातुदरिद्रेणकर्तव्यामृन्मयीशु-
भा॥७॥वित्तशाक्यंनकर्तव्यंकृतेकार्येचिनश्यति॥रम्येऽष्टदलपद्मेतुकुंभंवस्त्रयुतंन्यसेत्॥८॥जलपूर्णंतत्रपूर्णपात्रेदेवंप्रपूजयेत्॥
षोडशैरुपचारैस्तुमंत्रैर्वैदिकतांत्रिकैः॥९॥मोदकान्कारयेद्विप्रतिलयुक्तान्दशोत्तमान्॥देवाग्रेस्थापयेत्पंचपंचविप्रायदापयेत्॥१०॥
पूजयित्वातुतंविप्रंभक्तिभावेनदेववत्॥दक्षिणांतुयथाशक्त्यादत्वाचप्रार्थयेत्ततः॥११॥विप्रवर्यनमस्तुभ्यंमोदकांस्तेददाम्यहम्॥

सफलान्येव संख्याकान् देवदक्षिणयायुतान् ॥ १२ ॥ आपदुद्धरणार्थाय गृहाणा द्विजसत्तम ॥ अबद्धमतिरिक्तं वा द्रव्यहीनं मया कृतम्
॥ १३ ॥ तत्सर्वं पूर्णतां यातुं विप्ररूपगणेश्वर ॥ ब्राह्मणान् भोजयेच्चैव स्वाहनेन यथास्मरवम् ॥ १४ ॥ चंद्रायार्थं प्रदातव्यं शृणु तन्मंत्रं
माहृतः ॥ क्षीरसागरसंभूतस्रधारूपनिशाकर ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गणेश प्रीतिवर्द्धन ॥ १५ ॥ एवं कृते विधानेन प्रसन्नः स्याद्ग
णाधिपः ॥ ददाति वॉछितान् कामांस्तस्मात्तद्भुतमाचरेत् ॥ १६ ॥ विद्यार्थी लिभते विद्यां धनार्थी लिभते धनम् ॥ पुत्रार्थी पुत्रमाप्नोति रोगी
रोगादिमुच्यते ॥ १७ ॥ आपत्कवर्तमानानां नृणां व्याकुलचेतसाम् ॥ चिंतयाग्रस्तमनसां वियोगे सुहृदां तथा ॥ १८ ॥ सर्वसंकष्ट
हरणं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ पुत्रपौत्रादिजननं सर्वसंपत्करं नृणाम् ॥ १९ ॥ पूजने च जपे चैव मंत्रं ते कथयाम्यहम् ॥ तारोत्तरं नमः श
ब्दं हेरंबमोदितम् ॥ २० ॥ चतुर्थ्यंतं प्रशस्तं च संकष्टस्य निवारणम् ॥ स्वाहांतं च वदेन्मंत्रमेकविंशतिवर्णकम् ॥ २१ ॥ इंद्रादि
लोकपालांश्च समंतादर्चयेत्सर्वांश्च ॥ मोदकानां प्रकारं च अन्यं ते कथयाम्यहम् ॥ २२ ॥ पक्वमुद्गतिलैर्युक्ता मोदका घृतपाविताः ॥ अ
र्पणीया गणेशाय नारिकेलैर्न गरुडैः ॥ २३ ॥ ततो दूर्वांकुरान् गृह्णन्नेभिर्नामपदैः पृथक् ॥ पूजयेद्गणनाथं च तानि नामानि मे शृ
णु ॥ २४ ॥ गणाधिप नमस्ते स्तुतुमा पुत्राद्यनाशन ॥ एकदंते भवत्क्रेतितथा मूषकवाहन ॥ २५ ॥ विनायकेश पुत्रेति सर्वसिद्धिप्र
दायक ॥ विघ्नराजस्कंदगुरो सर्वसंकष्टनाशन ॥ २६ ॥ लंबोदरगणाध्यक्ष गौर्यंगमलसंभव ॥ धूम्रकेतो भालचंद्रसिंधुरास्तरमर्द

न ॥ विद्यानिधानविकटशूर्पकर्णेति चैव हि ॥ पूजयेद्गणपंचैतैरेकविंशतिनामभिः ॥ २९ ॥ प्रार्थयेच्चतनो देवं भक्तिनम्रः प्रसन्नधीः ॥
विघ्नराजनमस्ते स्तुतुमा पुत्रा घनाशन ॥ ३० ॥ यदुद्देश्यकृतं मे दयया शक्त्या प्रपूजनम् ॥ तेन तु होममाद्या शुद्धस्थानकामान् प्र-
पूरय ॥ ३१ ॥ विघ्नान्नाशय मे सर्वान् विविधोपस्थितान् प्रभो ॥ त्वत्प्रसादेन कार्याणि सर्वाणि ह कराम्यहम् ॥ ३२ ॥ शत्रूणां बुद्धिनाशं
च मित्राणामुदयं कुरु ॥ ततो होमं प्रकुर्वीत शतमष्टोत्तरं तथा ॥ ३३ ॥ मोदकैर्वायनं दद्याद्भुतसंपूर्णहेतवे ॥ लड्डुकैर्मोदकैर्वापि समभि-
फलसंयुतम् ॥ ३४ ॥ गणेशप्रीणनार्थाय ब्राह्मणाय ददाम्यहम् ॥ कथां श्रुत्वा ततः पुण्यां दद्यादर्थं प्रयत्नतः ॥ ३५ ॥ चंद्राय पंचवारं तु मं-
त्रेणानेन सत्तम ॥ ३६ ॥ क्षीरोदारणवसंभूत अत्रिगोत्रसमुद्भव ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन ॥ ३७ ॥ ततः क्षमापये-
द्देवं शक्त्या विप्रं श्वभोजयेत् ॥ स्वयं भुंजीत तच्छेषं यदेव ब्राह्मणार्पितम् ॥ ३८ ॥ समयासान्मौनयुक्तो ह्यशक्तस्तथा स्तरवम् ॥
इत्थं कुर्यान्निमासेषु चतुर्धापि विधानतः ॥ ३९ ॥ उद्यापनं पंचमेव कुर्याद्दोमान् प्रयत्नतः ॥ सौवर्णं वक्रतुंडं च शक्त्या कुर्याद्द्विचक्ष-
णः ॥ ४० ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्भक्तिमान्तरः ॥ चंदनेन स्रग्गंधेन पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥ ४१ ॥ नारिकेलफलैर्नैव दद्यादर्थं समा-
हितः ॥ दद्याद्भक्त्या विप्राय वायनं फलसंयुतं ॥ ४२ ॥ शूर्पपायससंयुक्तं रक्तवस्त्रेण वेष्टितम् ॥ सौवर्णं गणपतं स्मृत्वा चैव सदक्षि-
णम् ॥ ४३ ॥ तिलानामाढकं दद्याद्भुतसंपूर्णहेतवे ॥ ततः क्षमापयेद्देवं विघ्नेशः प्रीयतामिति ॥ ४४ ॥ इत्थमुद्यापनं कृत्वा हयमेधफ-

लंलभेत ॥ सर्वकार्याणि सिल्यन्ति मनोमिलितान्यपि ॥ ४५ ॥ पुराकल्पे गतेरकंदे पार्वत्या वै कृतं किल ॥ चतुर्ध्वपि च मासेषु मम वा-
क्येन सत्तम ॥ पंचमेमासि दृष्टस्तु कार्तिके यो ह्यपर्णया ॥ समुद्रपानवेल्यायां ह्यगस्त्येन पुरा कृतम् ॥ ४७ ॥ त्रिषु मासेषु विघ्नेशप्रसादा-
त्सिद्धिमाप्सः ॥ षण्मासावधिविघ्नेंद्रदमयंत्या कृतं त्विदम् ॥ ४८ ॥ नलमन्वेषयंत्या च ततो हृष्टो नलो भवतु ॥ नीते निरुद्धे वाणस्य न-
गरं चित्रलेखया ॥ ४९ ॥ कृतः केन नीतो सा वित्यभूद्वाकुलः स्मरः ॥ प्रद्युम्नपुत्रशोकात्तं प्रीत्या रुक्मिण्यभाषत ॥ ५० ॥ शृणु पु-
त्रप्रवक्ष्यामि यद्भूतं मामके गृहे ॥ राक्षसेन पुरानीते बालके त्वयिरवंडिते ॥ ५१ ॥ त्वद्वियोगजदुःखेन हृदयं मम दारितं ॥ कदा दृष्ट्या-
म्यहं पुत्रमुरवमत्यंत सुंदरम् ॥ ५२ ॥ अन्यस्त्रीणां सुतान् दृष्ट्वा मम चेतो व्यदीर्यते ॥ मम पुत्रो भवेन्नासौ वयसा मे न मानतः ॥ ५३ ॥
इति चिंता कुलायामे गतान्यब्दानि भूरिशः ॥ ततो मे दैवयोगेन लोमशो मुनिरागतः ॥ ५४ ॥ तेनोपदिष्टं विधिवत्सर्वचिंताहरं व्रतम् ॥
संकष्टारव्यचतुर्थ्यास्तु चतुर्वारं मया कृतम् ॥ ५५ ॥ तत्प्रसादान्त्वमायातो हत्वा शंबरमाहवे ॥ ज्ञात्वा प्रकुरु पुत्रत्वं ततो ज्ञास्यसि नंद-
नम् ॥ ५६ ॥ प्रद्युम्नेन कृतं विप्रगणनाथस्य तोषणम् ॥ श्रुतो वाणास्तरपुरे निरुद्धो नारदात्ततः ॥ ५७ ॥ गत्वा वाणास्तरपुरं युद्धं कृत्वा
सुदारुणम् ॥ कृशानुरेतसा सार्द्धं जित्वा वाणास्तरं रणे ॥ ५८ ॥ आनीतः स्नुषया सार्द्धं निरुद्धस्तदा मुने ॥ अन्ये देवास्तरैः पूर्वकृतं-
विघ्नेशतुष्टये ॥ ५९ ॥ अनेन सह शंलोके सर्वसिद्धिकरं व्रतम् ॥ तपोदानं च तीर्थं च विद्यते नात्र कुत्रचित् ॥ ६० ॥ बहुना च किमु क्तेन ना-

सूयन्यत्कार्यसिद्धये ॥ नोपदेशयंत्वमक्तायनास्तिकायशठायच ॥ ६१ ॥ देयं पुत्राय शिष्याय अत्यायुक्ताय साधवे ॥ ६२ ॥ मम प्रियोऽसि
विप्रर्षेधमिष्ट विधिनंदन ॥ कार्यं कर्ताऽसिलोकानामुपदिष्टमतस्तव ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्रा-
वणमासमाहात्म्ये चतुर्थीव्रतकथनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ कृष्णाष्टम्यां नमो मासि हृषेचं-
द्रे निशीथके ॥ देवक्यजीजनत्कृष्णयोगोऽस्मिन् वसुदेवतः ॥ १ ॥ सिंह राशिगते सूर्ये कर्तव्यः स महोत्सवः ॥ सप्तम्यां लघुभुक्कुर्यादंतथा
वनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियमं स्वपेदात्रौ जितेन्द्रियः ॥ केवलेनोपवासेन कृष्णजन्मदिनं नयेत् ॥ ३ ॥ सप्तजन्मकृतास्यापान्मुच्य-
तेनात्र संशयः ॥ उपाहृतस्तृपापेभ्यो यस्तु वासो गुणैः सह ॥ ४ ॥ उपवासः सविज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः ॥ ततोऽष्टम्यां तिलैः स्ना-
त्वा नद्यादौ विमले जले ॥ ५ ॥ सुदेशे शोभनं कुर्याद्देवक्याः स्तिकागृहम् ॥ नानावर्णैः स्रवा सोमिः शोभितं कलशैः फलैः ॥ ६ ॥ पुष्पै-
र्दीपावलीभिश्च चंदनागरुधूपितं ॥ हरिवंशस्य चारितं गोकुलं तत्र लेखयेत् ॥ ७ ॥ युक्त्वा दिव्यनिनदैर्नृत्यगीतादिमंगलैः ॥ षष्ठ्या दे-
व्याधिष्ठितां च तन्मध्ये प्रतिमो हरेः ॥ ८ ॥ कांचनीं राजतींताम्रीं पैत्तलीं मृन्मुर्यां तु वा ॥ वाक्षीं मिमिंसां वापि वर्णकैर्लिखितां यथा ॥ ९ ॥ सर्वलक्षणं संपन्नां पर्येके च षष्ठ्या लयके ॥ प्रसूतां देवकीं तत्र स्थापयेन्मंत्रकोपरि ॥ १० ॥ सप्तबालं तत्र हरिं पर्येके स्तनपायिन-
म् ॥ यशोदां तत्र चैकस्मिन् प्रदेशे स्तिकागृहे ॥ ११ ॥ प्रसूतकन्यकां चैव कृष्णपार्श्वे तु संलिखेत् ॥ कृतां जलिपुटान् देवान्यस्य विधाध-

रामरान् ॥ १२ ॥ वसुदेवं च तत्रैव रवद्वचमधरं स्थितम् ॥ कश्यपो वसुदेवो यमदिति श्वैव देवकी ॥ १३ ॥ शेषो बलो यशादाः पि अदित्यः
 शाहू भूवह ॥ नन्दः प्रजापतिर्देक्षोगर्गश्चापि चतुर्मुखः ॥ १४ ॥ गोप्यश्चाश्वरसः सर्वा गोपाश्चापि दिवौ कसः ॥ कालनेमिश्च कंसो यमनियु-
 क्तास्तेन चासुराः ॥ १५ ॥ गोधेनुकुंजराश्चाश्वदानवाः शरूपाणयः ॥ लेखनीयाश्च तत्रैव कालियो यमुनाहदे ॥ १६ ॥ इत्येवमादियत्
 किञ्चिच्चरितं हरिणा कृतम् ॥ लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ १७ ॥ उपचारैः षोडशभिर्देवकीचेति मन्त्रतः ॥ १८ ॥ गायत्रिः किं न
 राद्यैः सततपरिणतावेणुवीणानि नादैर्भृंगार्यादर्शदूर्वादधिकलशकरैः किन्नरैः सेव्यमाना ॥ पर्यंके स्वासनस्था सुदिततरसु रवीपुत्रि
 णी सम्यगास्ते सा देवी दिव्यमाता विजयतु सक्तता देवकीकांतयुक्ता ॥ १९ ॥ प्रणवादिनमो तैश्च पृथङ्गामानुकीर्तनैः ॥ कुर्यात्पूजां विधि
 शक्तुः सर्वपापानुत्तये ॥ २० ॥ देवक्या वसुदेवस्य वासुदेवस्य चैव हि ॥ बलदेवस्य नन्दस्य यशोदायाः पृथक् पृथक् ॥ २१ ॥ चन्द्रादयश्चाशौ
 क्यय अर्घ्यं दद्याद्हरिं स्मरन् ॥ क्षीरोदार्यं वसुदेवस्य अत्रिगोत्रसमुद्भव ॥ नमस्ते रोहिणीकांत अर्घ्यं नम्रतिगृह्यताम् ॥ २२ ॥ देवक्या वसु
 देवं च नन्दं चैव यशोदया ॥ रोहिण्या च स्रुधारश्चिमे बलं च हरिणा सह ॥ २३ ॥ संपूज्य विधि वद्देही किं नाप्नोति सुदुर्लभम् ॥ एकादशी को
 टिसंख्या तुल्या कृष्णा क्षमीतया ॥ २४ ॥ एवं संपूज्य तद्वात्रौ प्रभाते नवमीदिने ॥ यथा हरेस्तथा कार्यो भगवत्याम होत्सवः ॥ २५ ॥ ब्रा-
 ह्मणान् भोजयेद्भक्त्या दद्याद्देवगोधनादिकम् ॥ यद्यदिष्टं तमन्त्रं कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥ २६ ॥ नमस्ते वासुदेवाय गोब्राह्मणहिताय

च ॥ शान्तिरस्तु शिवं चास्तु इत्युक्ता तौ विसर्जयेत् ॥ २८ ॥ ततो बंधुजनैः सान्द्रं स्वयं संजीतवाग्यतः ॥ एवं यः कुरुते देव्याः कृष्णस्य च महोत्सा-
वम् ॥ २९ ॥ प्रतिवर्षं विधानेन यथोक्तं लभते फलम् ॥ पुत्रसंतानमारोग्यं सौभाग्यं तुलं लभेत् ॥ ३० ॥ इह धर्ममतिभूत्वा अन्ते वैकुण्ठमा-
भुयात् ॥ उद्यापनमथो वक्ष्ये पुण्यैः न्हिविधिपूर्वकम् ॥ ३१ ॥ पूर्वेद्युरेकभक्ता शी स्वपे द्विष्णुं स्मरन् हृदि ॥ प्रातः संध्यादिसंपाद्य ब्राह्मणैः
स्वस्तिवाचयेत् ॥ ३२ ॥ आचार्यं वरयित्वा तु कृत्वा जश्चैव पूजयेत् ॥ पलेन वा तदर्धेन तदर्धां धेनवा पुनः ॥ ३३ ॥ प्रतिमां कारयेत्पश्चाद्विंश-
त्यविवर्जितः ॥ मंडपे मंडले देवान् ब्रह्माद्यान् स्थापयेद्बुधः ॥ ३४ ॥ तत्र संस्थापयेत्कुंभं ताम्रमृन्मयमेव वा ॥ तस्योपरि न्यसेत्पात्रं राजतं
वैष्णवं तु वा ॥ ३५ ॥ वाससाद्याच्छगो विंदंत त्रसं पूजयेद्बुधः ॥ उपचारैः षोडशभिर्मन्त्रैर्वैदिकतां त्रिकैः ॥ ३६ ॥ ततोऽर्घ्यं हरये दद्याद्देवकी
सहिताय च ॥ शंखं कृत्वा जलं शुद्धं स पुष्पफलचंदनं ॥ ३७ ॥ जानुभ्यामवतिंगत्वा नारिकेलफलान्वितम् ॥ जातः कंसवधार्थाय भूषा-
रोत्तारणाय च ॥ कौरवाणां विनाशाय दैत्यानां निधनाय च ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं देवक्या सहितो हरे ॥ चंद्रायार्घ्यं ततो दद्यात्पूर्वोक्तवि-
धिना सुधीः ॥ ३८ ॥ नमस्तुभ्यं जगन्नाथ देवकी तनय प्रभो ॥ वसुदेवात्मजा नंतत्राहि मां भवसागरात् ॥ ४० ॥ इत्थं संप्रार्थ्य देवं शंखं त्रै-
जागरणं चरेत् ॥ प्रत्यूषे विमले स्नात्वा पूजयित्वा जनार्दनम् ॥ ४१ ॥ पायसेन तिलाज्यैश्च मूलमंत्रेण भक्तितः ॥ अष्टोत्तरशतं हुत्वा ततः
पुरुषसूक्ततः ॥ ४२ ॥ मंत्रेणोदं विष्णुरिति जुहुयाद्द्वैघृताहुतीः ॥ होमशेषं समाध्याय पूर्णहूतिपुरःसरम् ॥ ४३ ॥ आचार्यं पूजयेत्पश्चा-

दूषणाच्छादनादिभिः॥गामैकांकपिलांदद्याद्भूतसंपूर्णहेतवे॥४४॥पयस्विनीं सशीलं च सवत्सांसं गुणोत्तमा॥स्वर्णशृंगीरौ प्यस्व
 रांकांस्यदोहनिकायुताम्॥४५॥मुक्तापुच्छांतामृष्टीस्वर्णघंटासमन्वितां॥वस्त्रच्छन्नांदक्षिणाढ्यामेवं संपूर्णतामियात्॥४६॥
 कपिलाया अभावेपि गौरव्यापि प्रदीयते॥ततः प्रदद्यात् हविर्गभ्या दक्षिणां च यथाऽर्हतः॥४७॥ब्राह्मणान् भोजयेत्तेश्चाददोतेभ्यश्च द
 क्षिणां॥कलशान् जलसंपूर्णान् दद्याच्चैव समाहितः॥४८॥प्राप्याऽनुज्ञांतथा तेभ्योऽमुं जीतसहबन्धुभिः॥एवं हस्ते ब्रह्मपुत्रव्रतो द्यापन
 कर्मणि॥४९॥निःपापस्तत्क्षणादेव जायते विबुधोत्तमः॥पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः॥मुक्ताभोगांश्चिरं कालं मंते वैकुंठ
 माप्नुयात्॥५०॥॥इति श्री स्कंदपुराणे ईश्वर सनत्कुमारसंवादेश्चावणमासमाहात्म्ये कृष्णजन्माष्टमीव्रतकथनं नाम त्रयोविंश-
 तितमोऽध्यायः॥२३॥॥ईश्वर उवाच॥॥पुरा कल्पे ब्रह्मपुत्रदैत्यभारप्रपीडिता॥ब्रह्माणं शरणं प्राप पृथ्वी दीनाति-
 विद्वला॥१॥वृत्तांतं तं मुरवाच्छ्रुत्वा ब्रह्मा देवगणैः सह॥क्षीरार्णवे हरिं गत्वा तुष्टावस्तुतिभिर्वहु॥२॥प्रादुरासीत्ततो दिक्षु शु-
 त्वासर्वे विधेर्मुरवात्॥मा भैष्ट देवा देवक्या जठरे वसुदेवतः॥३॥अवतीर्णोऽभविष्मामि हरिष्ये भूमिं वेदनाम्॥भवंतु या दवा देवा इ-
 त्युक्त्वा तर्दधे विष्णुः॥४॥देवक्या जठरे जातो वसुदेवेन गोकुले॥स्थापितः कंसभीतेन बहूधैतत्र कंसहा॥५॥आगत्य मथुरां पश्चात्
 कंसः सगणमाहनत्॥ततः सर्वे पौरजनाः प्रार्थयामासुरादरात्॥६॥कृष्णकृष्ण महायोगिन् सक्तानामभयप्रद॥प्राणघात्या-

हिनो देवशरणागतवत्सल ॥ ७ ॥ किञ्चिद्दिशपयेद्देव एतन्नो वक्तुमर्हसि ॥ तव जन्मदिने कृत्यं न ज्ञातं केनचित्कचित् ॥ ८ ॥ ज्ञात्वा च तद्दि-
 ने सर्वे कुर्मो बह्विधं पनोत्सवम् ॥ तेषां दृष्ट्वा च तां भक्तिं स्वस्मिन् श्रद्धां च सौ हृदम् ॥ ९ ॥ कृत्यं जन्मदिने तेभ्यः कथयामास केशवः ॥ श्रुत्वा
 तेऽपि तथा च क्रुर्विधिना तेन तद्भुतम् ॥ १० ॥ वरांश्च बहुधा प्रादाद्भगवान्ब्रतकारिणो ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ ११ ॥ ओ-
 गदेशोद्भवो राजामितजिन्नामनामतः ॥ तस्य पुत्रो महामासेनः सत्यजित्सत्यथै स्थितः ॥ १२ ॥ पालयामास सर्वज्ञो विधिवद्भजयन् प्रजाः
 ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य कदाचिद्देवयोगतः ॥ १३ ॥ पारवंडैः सह संवा सो बभूव बहुवासरम् ॥ तत्संसर्गात् स नृपतिरधर्मे निरतो भवत् ॥
 १४ ॥ वेदशास्त्रपुराणानि निन्दन् बहुशो नृपः ॥ वर्णाश्रमगतो धर्मे विद्वेषं परमं गतः ॥ १५ ॥ एवं बहुतिथे काले प्रयाते सुनिसत्तम ॥ वा-
 लेन निधनं प्राप्नोय मद्भूतवशं गतः ॥ १६ ॥ बद्ध्वा पाशैर्नोयमानो यमदूतैर्यमांतिकम् ॥ पीडितस्तड्यमानोऽसौ दुष्टसंगतियोगतः ॥
 १७ ॥ नरके पातितः प्रापयातना बहुवत्सरम् ॥ शुक्लापापस्य शोषेण पैशाचीं योनिमास्थितः ॥ १८ ॥ क्षुधातृष्णा समाक्रांतो भ्रमन्
 समरुधन्वस्रः ॥ कस्यचित्त्वथ वैश्यस्य देहमाविश्य संस्थितः ॥ सह तेनैव संयातो मथुरां पुण्यदां पुरीम् ॥ समीपे रक्षकैस्तस्य तस्माद्देहा-
 द्बहिः कृतः ॥ २० ॥ बभूवामविपिने सोऽथ ऋषीणामाश्रमेषु च ॥ कदाचिद्देवयोगेन हरेर्जन्माष्टमीदिने ॥ २१ ॥ क्रियमाणां महापूजां व्रतिभि-
 र्मुनिभिर्द्विजैः ॥ रात्रौ जागरणं चैव नाम संकीर्तनादिभिः ॥ २२ ॥ ददर्श सर्वविधिवच्चुश्रावच हरेः कथाम् ॥ निष्पापस्तत्क्षणो देवशुद्धो

निर्मलमानसः॥२३॥प्रेतदेहंसमुत्सृज्यविष्णुलोकेविमानगः॥यमदूतैःपरित्यक्तोदिव्यभोगसमन्वितः॥२४॥विष्णुसान्निध्य
 मापन्नोव्रतस्यास्यप्रभावतः॥नित्यमेतद्व्रतंचैवपुराणोसार्वलौकिकम्॥२५॥कथ्यतेविधिवत्सम्यक्सुनिमित्तत्वादर्थिभिः॥सर्व-
 कामिकमेवैतत्कृत्वाकामानवाप्नुयात्॥२६॥एवंयःकुरुतेकृष्णजन्माष्टम्यांव्रतंशुभम्॥मुक्तेहविविधान्भोगान्शुभान्कामा-
 नवाप्नुयात्॥२७॥तत्रदेवविमानेनवर्षलक्षविधैःसुत॥भोगान्नानाविधान्मुक्त्वापुण्यशोषादिहागतः॥२८॥सर्वकामसमृद्ध-
 स्तुसर्वाशुभविवर्जितः॥कुलेनृपतिवर्याणांजायतेमदनोपमः॥२९॥यस्मिन्सदैवविषयेलिरिवितंस्यात्सरापितम्॥कृष्णजन्मो
 पकरणंसर्वशोभासमन्वितम्॥३०॥पूज्यतेविश्वसूतत्रव्रतैरुत्सवसंयुतैः॥परचक्रमयंतत्रनकदाचिद्भविष्यति॥३१॥पर्जन्यःका-
 मवर्षास्यादातिभ्योनमयंकचित्॥गृहेवापूजयेद्यस्तुचरितंदेवकीजनेः॥३२॥तत्रसर्वसमृद्धस्यान्नोपसर्गाद्भयंभवेत्॥३३॥सं-
 सर्गेणापियोभक्त्याव्रतंपश्येदनाकुलः॥सोऽपिपापविनिर्मुक्तःप्रयातिहरिमंदिरम्॥३४॥॥इतिश्रीस्कंदपुराणेईश्वरसनकु-
 मारसंवादेजन्माष्टमीव्रतकथनंनामचतुर्विंशोऽध्यायः॥२४॥॥ईश्वरउवाच॥॥अथवक्ष्येमुनिश्रेष्ठपितोरव्रतमु-
 त्तमम्॥अमायांश्रावणेमासिसर्वसंपत्प्रदायकम्॥१॥सर्वाधिष्ठानमेतद्यद्गृहंपीठंततोमतम्॥आरस्तत्रसमूहःस्याद्भक्तमात्र-
 स्यपूजने॥२॥पितोरमिति संज्ञास्थव्रतस्याऽतोसुनीश्वरः॥तत्प्रकारंचवक्ष्येऽहंसावधानमनाःशृणु॥३॥कुड्येविलिप्यताम्रेण-

कृष्णो नाथसितेन वा ॥ धातुना तत्र ता म्रेतु पीतेन विलिरवेत्सुधीः ॥ ४ ॥ सुक्लेन वाथ कृष्णो न पूर्ववच्चैव संलिरवेत् ॥ सितपीतेन रक्तेन-
कृष्णेन हरितेन वा ॥ ५ ॥ मध्ये शिवं शिवायुक्तं लिंगं वा मूर्तिमेव वा ॥ विस्तीर्णं कुड्यमालिरव्यसर्वसंसारमालिरवेत् ॥ ६ ॥ चतुःशाला-
समायुक्तं पाकागारं सरालयम् ॥ शय्यागृहं कोशसप्ततथां तस्त्रीनिकेतनम् ॥ ७ ॥ प्रासादाद्वालिकाशोभं शालहृदसमुद्रवम् ॥ इष्ट-
काभिश्च पाषाणैश्चूर्णनद्धैः सुशोभनम् ॥ ८ ॥ द्वाराणि च विचित्राणि वलभीचेष्टिकास्तथा ॥ अजागावो महिष्यश्च अश्वारुष्ट्रमेतंग-
जाः ॥ ९ ॥ गंत्रीरथप्रभृतयः शकटानां प्रभेदकाः ॥ स्त्रियो बालाश्च दृष्ट्वाश्च तरुण्यः पुरुषास्तथा ॥ १० ॥ पालक्यां दोलिका चैव मंचका-
बहुरूपाः ॥ ११ ॥ हेमानि रौप्याणि च ताम्रकाणि सैसानिलौहानि च मृन्मयानि ॥ रंगप्रसूतानि च पैत्तलानि पात्राणि नानाविधकार्य-
णि ॥ १२ ॥ यावंतः कशिपून्मेदा उपबर्हणजातयः ॥ मार्जाराः सारिकाश्चैव शुभा अन्येऽपि पक्षिणः ॥ १३ ॥ पुरुषाणामलंकाराः स्त्री-
णांचैवाप्यनेकशः ॥ यानि चास्तरणानीह तथा प्रावरणानि च ॥ १४ ॥ यज्ञपात्राणि यावंति स्तंभदंडौ च मंथने ॥ रज्जुत्रयं च तद्धेतुर्दुग्धं
च नवनीतकम् ॥ दधितक्रंतथा मस्तु आज्यं तैलं तिलांस्तथा ॥ १५ ॥ गोधूमशालितवरीयवया वनालवार्तानलं कचणकामस्तथाः कु-
लित्थाः ॥ मुद्रप्रियंगुतिलकोद्रवकातसीति श्यामा कमाषचवला इति धान्यवर्गः ॥ १६ ॥ दृषदं चोपलं चुल्लितं तथा संमार्जनीमपि ॥ पुरुषा-
णांच वस्त्राणि नारीणांचैव सर्वशः ॥ १७ ॥ वेणुजन्यं च शूर्पादितथा तृणभवानि च ॥ उल्लूरवलं च मुसलं यंत्रं दलयुगान्वितम् ॥ १८ ॥ व्य-

जनंचामरं छत्रमुपानत्पादुकाद्वयम् ॥ दास्योदासाभृत्यपोष्याः पशुभक्ष्यंतृणादिकम् ॥ १९ ॥ धनुर्बाणशतघ्नश्चखट्वाः कुंताश्चशक्त
यः ॥ चर्मपाशांकुशागदास्त्रिशूलंभिर्दिपालकाः ॥ २० ॥ तोमरोमुद्गरश्चैवपरशुः पट्टिशस्तथा ॥ षट्शुंडीपरिघश्चैवचक्रयंत्रादिकंचयत्
॥ २१ ॥ जलयंत्रंमषीपात्रंलेखनीपुस्तकादिकम् ॥ फलजातंसर्वमपिछुरिकाकर्तरीतथा ॥ २२ ॥ नानाविधानिपुष्पाणिविल्वश्चतुल-
सीतथा ॥ दिपिकाश्चैवदीपाश्चतथातत्साधनानिच ॥ २३ ॥ शाकंनानाविधंभक्ष्यंपक्वानानांचयाभिदाः ॥ लेख्यंतच्चैवसकलमनुक्त
मपिचैवहि ॥ २४ ॥ कियल्लेख्यंजनेनात्रवक्तव्यंवामथाकियत् ॥ एकैकस्यपदार्थस्यभेदाः शतसहस्रशः ॥ २५ ॥ उपचारैः षोडशभिः
सर्वेषांपूजनंभवेत् ॥ नानाविधश्चगंधः स्यात्पूष्यधूपोतिचंदनम् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्बालान्सूक्तवासित्यश्चपुष्कलान् ॥ प्रा-
थयेच्चशिवंसांबंव्रतंसंपूर्णमस्त्विति ॥ २७ ॥ शिवसांबदयासिंधोगिरिशशशिशोरवर ॥ व्रतेनानेनसंतुष्टः प्रयच्छास्मान्मनोरथा
न् ॥ २८ ॥ एवंकृत्वापंचवर्षततउद्यापनंचरेत् ॥ आज्येनविल्वपत्रैश्चहोमः स्याच्छिवमंत्रतः ॥ २९ ॥ ग्रहहोमःपुराकार्यःपूर्वेद्यु-
रधिवासनम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रंवाशतमष्टोत्तरंतुवा ॥ ३० ॥ होमसंख्याभवेद्दत्तआचार्यपूजयेत्ततः ॥ षूयसींदक्षिणांदद्यात्सर्व
यंभोजनमाचरेत् ॥ ३१ ॥ इष्टबंधुजनैः सार्द्धंकुटुंबसहितोबुधः ॥ एवंकृतेविधानेनसर्वान्कोमानवाप्नुयात् ॥ यद्यदिष्टतमंलोके
तत्सर्वंलभतेनरः ॥ ३२ ॥ एतत्तेकथितंवत्सपिठारव्रतमुत्तमं ॥ व्रतेनानेनसदृशंसर्वकामसमृद्धिदम् ॥ ३३ ॥ शिवप्रीतिकरंचैवन

आ-मा
४०

कृतं न भविष्यति ॥ भित्तौ यद्यल्लिरवे हस्ततत्तदा मोतिनिश्चितम् ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्री स्कंद पुराणे ईश्वरसनकुमारसंवादेश्चाव
णमासमाहात्म्ये अमावास्यायां पिठोराव्रतकथनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ यत्कर्तव्यं न-
मो मासि अमावास्यादिने भवेत् ॥ प्रसंगतश्च यच्चाऽन्यस्मृतं तदपि ते ब्रूवे ॥ १ ॥ पुरा नाना विधैर्देवैर्महाबलपराक्रमैः ॥ जगद्विध्वं
सकैर्दुष्टैर्देवतोच्छेदकारिभिः ॥ २ ॥ संग्रामा बहवो जाता आरुह्य वृषभं शुभम् ॥ महासत्त्वो महावीर्यो न कदाचिज्जहो च मां ॥ ३ ॥ अ-
धका सरयुर्द्वेतु तेन छिन्नतनुः कृतः ॥ भिन्नत्वयुधिरस्वावी प्राणमात्रावशेषितः ॥ ४ ॥ तथापि धैर्यमालंब्य यावद्धन्मि च तं रवलम् ॥ उ-
वाहता वन्मानं दीतस्य त्वज्ञातवाहनम् ॥ ५ ॥ हत्वा तमंधकं दैत्यं तुष्टोऽहं नंदिनं तदा ॥ कर्मणा ते प्रसन्नोऽस्मि वरं वरयस्व व्रत ॥ ६ ॥ व्रणा-
स्ते प्रशमं यांतु निरोगो बलवान् भव ॥ पूर्वस्मादपि ते वीर्यं रूपं चापि विवर्द्धताम् ॥ ७ ॥ यं यं वरं याचसे त्वं तं तदास्याम्य संशयं ॥ ८ ॥
॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ ॥ ममास्ति याचनीयं नो देव देवो महेश्वरः ॥ ममोपरि प्रसन्नोऽस्ति किं वै भवमतः परम् ॥ ९ ॥ तथापि मगव
न्याचे लोकोपकृतये शिव ॥ अद्यामाश्रावणस्याऽस्ति यस्यांतुष्टो भवान् मम ॥ १० ॥ एतस्यां वृषभाः पूज्या गोभिर्युक्ताः समृन्मयाः ॥
अद्यैवामादिने जन्मकामधेनुपमं भवेत् ॥ ११ ॥ अतोऽप्यस्यावरं देहि भव त्वेषेच्छितप्रदा ॥ प्रत्यक्षवृषभागावः पूजनीयाश्च भक्तितः
॥ १२ ॥ धातुभिर्गैरिकाद्यैश्च भूषणीयाः प्रयत्नतः ॥ शृंगेषु स्वर्णरौप्यादिपट्टिकाबंधशोभनम् ॥ १३ ॥ कौशेयगुच्छान् महतः शृंग-

अ-
२६

४०

योरपि बंधयेत् ॥ पृष्ठेनानाविधैर्वर्णैश्चित्रितेन स्रवा ससा ॥ १४ ॥ आच्छादयेद्गले पंटां बधीयाद्रम्यशब्दिताम् ॥ दिनाष्टांशे बहिर्नीत्वा सा
 यं ग्रामं प्रवेशयेत् ॥ १५ ॥ पिण्यातकंचनैवेद्ये अन्नं नानाविधं च यत् ॥ अर्पयेत्तस्य भवतु गोधनं वृद्धिगंसदा ॥ १६ ॥ गावो यत्र गृहे न स्युः -
 स्म शानसदृशं च तत् ॥ पंचामृतं पंचगव्यं न भवेद्गोरसं विना ॥ १७ ॥ समार्जनं पूततमं गोमयेन विना न हि ॥ पिपीलिकादिजंतूनामुपसर्गा
 श्वतत्र हि ॥ १८ ॥ प्रोक्षणं यत्र गोमूत्राभ्यामवतिष्ठति सरोत्तम ॥ भोजनस्य महादेव कोरसो गोरसं विना ॥ १९ ॥ एतेऽन्येऽपि वरा देयाः प्रसन्नो
 सियदि प्रभो ॥ इति नंदिवचः श्रुत्वा तुष्टोऽहमधिकं तदा ॥ २० ॥ सर्वमस्तु वृषश्चेष्टयथा ते याचितं तथा ॥ अन्यच्च शृणु भो नंदि त्वामास्य तु
 दिनस्य यत् ॥ २१ ॥ न वा ह्यते यो वृषभः केनचित्कर्मणि क्वचित् ॥ तृणमभ्रं नृपिवन्ती रंतूष्णीयो वर्द्धते वृषः ॥ २२ ॥ महान्वीरश्च बलवान्
 पोल इत्युच्यते हि सः ॥ तन्नाम्ने दं दिनं नंदिनं पोला इति भाविष्यति ॥ २३ ॥ तत्रोत्सवो महान् कार्य इष्टबंधुजनैः सह ॥ २४ ॥ इति दत्तामया
 वत्सवराश्चेष्टाहितदिने ॥ तेन श्रेष्ठं दिनं चैतत्पोलासं ज्ञमंतं जनैः ॥ २५ ॥ अत्रोत्सवो महान् कार्यो वृषाणां सर्वकामदः ॥ अतः परं प्रवक्ष्या
 मि अस्यामेव कुशग्रहं ॥ २६ ॥ न भो मासस्य दर्शो तु शुचिर्दर्शान् समाहरेत् ॥ अयातयामास्ते दर्शा विनियोज्याः पुनः पुनः ॥ २७ ॥ कु-
 शाः काशाय वा दूर्वा उशीराश्च सकृदकाः ॥ गोधूमा व्रीहयो मौज्या दशदर्शाः सबल्वजाः ॥ २८ ॥ विरिंचिना सहो सन्नः परमेष्ठिनि सर्ग
 जः ॥ नुद पापानि सर्वाणि दर्भस्वस्तिकरो भव ॥ २९ ॥ एवं सन्नं मुच्चार्य ततः पूर्वोत्तरा मुखः ॥ हुं फट्कारेण मंत्रेण सकृच्छ्रित्वा समु-

दूरेत् ॥ २९ ॥ अल्लिन्नाया अशुष्कायाः पेय्येतु हरिताः स्मृताः ॥ अमूला देवकार्येषु प्रयोज्याश्च जपादिषु ॥ ३० ॥ सप्तपत्राः कुशाः शस्तादे-
वैपिच्येचकर्मणि ॥ अनंतरूपिणो साग्रो प्रादेशो च पवित्रके ॥ ३१ ॥ चतुर्भिर्दर्मपिंजूलैः पवित्रं ब्राह्मणस्य तु ॥ एकैकं न्यूनमुद्दिष्टं वर्णवर्ण-
यथाक्रमं ॥ ३२ ॥ सर्वेषां वा भवेद्वाभ्यां पवित्रं ग्रंथि शोभितम् ॥ इदं तु धारणाथं स्यात्पवित्रं कथितं तव ॥ ३३ ॥ दर्भद्वयं तु सर्वेषां भवेदुत्पवना-
य च ॥ पंचाशता भवेद्ब्रह्मा तद्वर्धनं तु विष्टरः ॥ ३४ ॥ निष्काशनीयं नो हस्तादा च मे तु पवित्रकम् ॥ विकिरे ग्नौ कृते चैव कृते पाद्ये तु संत्यजेत् ॥
३५ ॥ नास्ति दर्भसमं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ॥ दर्भाधीनानि कर्माणि देवपित्र्याणि सर्वशः ॥ ३६ ॥ तादृग्विधानां दर्भाणाममायां ग्रहणं भ-
वेत् ॥ अयातया मता चैव किं वर्याः मानसस्य तः ॥ ३७ ॥ इत्येतत्कथितं कृत्य ममायां श्रावणे तु यत् ॥ अन्यच्च श्रावणे कृत्यं तच्चापि कथ-
यामि ते ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरसनत्कुमारसंवादेश्चावणमासमाहात्म्ये अमायांष्टपमपूजनं कुशग्रहणं नाम षड्विंशति-
तमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अथाऽतः श्रावणे कर्कसिंहसंक्रांतिसंभवः ॥ प्रोप्यते तत्र यत्कृत्यं तच्चापि क-
थयामि ते ॥ १ ॥ सिंहकर्कटयोर्मध्ये सर्वानघोरजस्वलाः ॥ तास्तस्मान्न न कुर्वीत वर्जयित्वा समुद्रगाः ॥ २ ॥ अगस्त्योदयपर्यंतं केचिद्दू-
र्चुर्महर्षयः ॥ यावन्नोदेति भगवान् दक्षिणाशा विभूषणः ॥ ३ ॥ तावद्रजो वहानघ अल्पतोयाः प्रकीर्तिताः ॥ याः शेषमुपगच्छन्ति ग्री-
ष्मे तु सरितो भुवि ॥ ४ ॥ तास्तु प्राहृषिनस्नायादपूर्णे दशवासरे ॥ धनुःसहस्राण्यष्टौ च गतिर्यासां स्वतो न हि ॥ ५ ॥ न तानदीशब्दवाच्याग-

तौस्तेपरिकीर्तिताः॥ प्रारंभे कर्कसंक्रांतेर्महानद्योरजस्वलाः॥६॥ त्रिदिनंतुचतुर्थेऽन्दिशुद्धाःस्युर्योषितोयथा॥ महानदीःप्रवक्ष्यामि
 शृणुष्वःवहितोमुने॥७॥ गोदावरीभीमरथीतुंगभद्राचवेणिका॥ तापीपयोष्णीविंध्यस्यदक्षिणेषट्प्रकीर्तिताः॥८॥ भागीरथीन
 र्मेदाचयमुनाचसरस्वती॥ विशोकाचवितस्ताचविंध्यस्योत्तरतोपिषट्॥९॥ द्वादशैतामहानद्योदेवर्षिद्वैत्रसंभवाः॥ महानद्योदेविका
 चकावेरीचंजरातथा॥१०॥ कृष्णारजस्वलाएताःकर्कटादावहर्नृप॥ कर्कटादौरजोदुष्टागौतमीवासरत्रयम्॥११॥ चंद्रभागासतीसिंधुः
 शरयून्मर्मदातथा॥ गंगाचयमुनाचैवसप्तजालासरस्वती॥१२॥ रजसानामिष्टयुतेयेचाऽन्येनदसंज्ञिताः॥ शोणःसिंधुर्हिरण्यारव्यः
 कोकिलाहितघर्घराः॥१३॥ शतद्रुश्चनदाःसप्तपावनाःपरिकीर्तिताः॥ गंगाधर्मद्रवःपुण्यायमुनाचसरस्वती॥१४॥ अंतर्गतारजोदो
 षाःसर्वावस्थासुक्चामलाः॥ अपामयंरजोदोषो नभवेत्तारवासिनाम्॥१५॥ जलंरजोदुष्टमपिगंगातोयेनपावनम्॥ अजागावोम-
 हिष्यश्चयोषितश्चप्रसूतिकाः॥१६॥ भूमेर्नवोदकैवैवदशरात्रेणशुल्यति॥ अभावेकूपवापीनामन्यासांचपयोमृतम्॥१७॥ रजोदु-
 षेपिवयसिग्रामभोगानदुष्यति॥ अन्येनचोद्धतेनीरेरजोदोषो नविद्यते॥१८॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गेप्रातःस्नानेविपत्सुच॥ चंद्रसूर्य
 ग्रहेचैवरजोदोषो नविद्यते॥१९॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसिंहगोप्रसवोयदि॥ भानौसिंहगतेचैवयस्यगौःसंप्रसूयते॥२०॥ मरणंतस्य
 निर्दिष्टंषड्भिर्मासैर्नसंशयः॥ तत्रशांतिंप्रवक्ष्यामियेनसंपाद्यतेस्वरवम्॥२१॥ प्रसूतांतत्क्षणादेवतांगांविप्रायदापयेत्॥ ततोहोमं

प्रकुर्वीत घृताक्तैराजसर्षपैः॥ आहुतीनां घृताक्तानां तिलानां जुहुयात्ततः॥ सहस्रेण व्याहृतिभिरष्टसंख्याधिकेन च॥ २३॥ सोपवासः
प्रयत्नेन दद्याद्दिप्रायदक्षिणाम्॥ सिंह राशौ गते सूर्ये गोप्रसूतिर्यदा भवेत्॥ २४॥ तदानिष्टं भवेत्किंचित्तच्छांत्यै शांतिकंचरेत्॥ अस्य वा
मेतिसूक्तेन तद्विष्णोरिति मंत्रतः॥ २५॥ जुहुयाच्च तिलाज्येन शतमष्टोत्तराधिकम्॥ मृत्युं जयविधानेन जुहुयाच्च तथा युतम्॥ २६॥ श्री
सूक्तेन ततः स्नायाच्छांतिसूक्तेन वा पुनः॥ एवं कृते विधानेन न भयं जायते क्वचित्॥ २७॥ एवमेव न भोमासि सूर्ये तव डवादिने॥ अत्रापि
शांतिकं कार्यं तदा दोषो विनश्यति॥ २८॥ कर्कसिंहेन भोदानमथ वक्ष्ये शुभप्रदम्॥ घृतधेनुप्रदानं च कर्कटस्थे दिवाकरे॥ सप्तवर्णं छत्र-
दानं शस्तं सिंहनिगद्यते॥ श्रावणे वस्त्रदानस्य कीर्तितं समहत्फलम्॥ २९॥ घृतं च घृतकुमाश्च घृतधेनुः फलानि च॥ श्रावणे श्रीधरप्रीत्यै-
दातव्यानि विपश्चिते॥ ३०॥ अन्यान्यपि च दानानि मनोपायकृतानि च॥ अक्षय्यफलदानि स्युरन्यमासेभ्य एव हि॥ ३१॥ द्वादशस्वपिमा-
सेषु नास्ति चैतादृशः प्रियः॥ आगच्छति न भोमासि प्रतीक्षां च करोम्यहं॥ ३२॥ करिष्यते व्रतं कोऽत्र समे प्रियतरो भवेत्॥ ब्राह्मणानां
विधूराजा सूर्यः प्रत्यक्षदेवतं॥ ३३॥ ममाक्षिणी तयोरत्र संक्रांती भवतो यतः॥ कर्कसं ज्ञासिंहं संज्ञामाहास्यं किमतः परं॥ ३४॥ प्रातः स्ना-
नं मासमात्रमत्र यः कुरुते नरः॥ द्वादशस्वपिमासेषु प्रातः स्नानफलं लभेत्॥ ३५॥ न करोति न भोमासि प्रातः स्नानं यदानरः॥ द्वादश-
स्वपिमासेषु कृतं निष्फलतामियात्॥ ३६॥ महादेवदयासिंधो श्रावणे मासि संयुतः॥ प्रातः स्नानं करिष्यामि निर्विघ्नं कुरु मे प्रभो॥ ३७

श्री-मा.
४७

तः परम् ॥ उभयैकादशी पश्चात्स विचारोपणं हरेः ॥ २७ ॥ अनंगस्य त्रयोदश्यां ततः शंभोः पवित्रकम् ॥ उपाकर्मा
णा कर्म चैव हि ॥ २८ ॥ ततः सर्पबलिर्वाजिग्रीवजन्ममहोत्सवः ॥ सप्तादी पस्तथारक्षाबंधः संकष्टनाशनम् ॥ २९ ॥
जन्माष्टमी व्रतकथानकम् ॥ व्रतं पिठोरसंज्ञं तु पोलासंज्ञं वृषव्रतम् ॥ ३० ॥ दर्भाणां संग्रहश्चैव नदीनां सरजस्कृता
तिः कर्कसिंहनभेषु च ॥ ३१ ॥ दानानि स्नानमाहात्म्यं माहात्म्यश्रवणं तथा ॥ ततो वाचकपूजा च अगस्त्याध्यतनः
णां च व्रतानां च कालनिर्णय ईरितः ॥ एतन्मासिकृतानां स व्रतानां फलभाग्यवेत् ॥ ३२ ॥ सनत्कुमारस्तदये धार
य इमं शृणुते ॥ ध्यायं माहात्म्यं श्रावणस्य यत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति व्रतानां चैव यत्फलम् ॥ ३३ ॥ किं बहुक्तेन वि
तुयत् ॥ तत्र चैकस्य कर्तापि मम प्रियतरो भवेत् ॥ ३४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सनत्कुमारः पीत्वैवं शिव
श्रुतिद्वारा चापमोदं कृतकृत्यो बभूव ह ॥ ३५ ॥ नमो मासं स्तुवन् शंभुं स्मरन् स्तुतये शिवम् ॥ शंकरेणाऽप्यनुज्ञ
मः ॥ ३६ ॥ इदं रहस्यं परमं नारद्व्ययं यस्य कस्यचित् ॥ भवता योग्यतो दृष्ट्वा भवेत्तत्कथितं प्रभो ॥ ३७ ॥ ॥
श्रावणमासमाहात्म्ये अनुक्रमणिका कथनं नाम त्रिशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥
हे पुस्तकमुर्वि मध्ये हनुमन्तगल्लीन्तरा जम्बी बापू सदा शिवशेटहे गिष्ट्याणीं शकै १७०२ दुर्मती संवत्सरांतव्येषु श्रुत्य

इतिश्रावणमासमाहार्यसप्तमम्

[OrderDescription]
,CREATED=10.06.20 15:08
,TRANSFERRED=2020/06/10 at 15:20:02
,PAGES=83
,TYPE=STD
,NAME=S0003116
,Book Name=M-2906-SHRAVAN MAS MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF

FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF

FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF

FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF

FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,